

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Strasbourg, 19. oktober 2022
(OR. en)**

**2020/0361 (COD)
LEX 2183**

**PE-CONS 30/1/22
REV 1**

**COMPET 499
MI 476
JAI 896
TELECOM 273
CT 118
PI 69
AUDIO 56
CONSOM 152
JUSTCIV 86
CODEC 917**

**UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O ENOTNEM TRGU DIGITALNIH
STORITEV IN SPREMEMBI DIREKTIVE 2000/31/ES (AKT O DIGITALNIH STORITVAH)**

UREDBA (EU) 2022/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 19. oktobra 2022

o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES
(Akt o digitalnih storitvah)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 286, 16.7.2021, str. 70.

² UL C 440, 29.10.2021, str. 67.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 5. julija 2022 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. oktobra 2022.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Storitve informacijske družbe in zlasti posredniške storitve so postale pomemben del gospodarstva Unije in vsakdanjega življenja njenih državljanov. Dvajset let po sprejetju obstoječega pravnega okvira, ki se uporablja za take storitve in je določen v Direktivi 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹, novi in inovativni poslovni modeli in storitve, kot so spletna družbena omrežja in spletne platforme, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, poslovnim uporabnikom in potrošnikom omogočajo razširjanje in dostop do informacij ter trgovanje na nove načine. Večina državljanov Unije zdaj te storitve vsakodnevno uporablja. Vendar pa digitalna preobrazba in vse večja uporaba teh storitev pomenita tudi nova tveganja in izzive za posamezne prejemnike zadevne storitve, podjetja in za družbo kot celoto.

¹ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

- (2) Države članice vse pogosteje sprejemajo ali načrtujejo sprejetje nacionalnih predpisov na področjih, ki jih zajema ta uredba, s katerimi uvajajo zlasti zahteve glede skrbnosti ponudnikov posredniških storitev kar zadeva način, kako bi morali preprečiti nezakonite vsebine, dezinformacije na spletu in druga družbena tveganja. Ti raznoliki nacionalni predpisi negativno vplivajo na notranji trg, ki na podlagi člena 26 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) zajema območje brez notranjih meja, na katerem sta zagotovljena prost pretok blaga in storitev ter svoboda ustanavljanja, ob upoštevanju čezmejne narave spleta, ki se na splošno uporablja za zagotavljanje navedenih storitev. Pogoji za zagotavljanje posredniških storitev na notranjem trgu bi morali biti harmonizirani, da se podjetjem zagotovi dostop do novih trgov in priložnosti za izkoriščanje prednosti notranjega trga, hkrati pa potrošnikom in drugim prejemnikom storitev omogoči večja izbira. Za namene te uredbe se za „prejemnike storitev“ štejejo poslovni uporabniki, potrošniki in drugi uporabniki.

- (3) Odgovorno in skrbno vedenje ponudnikov posredniških storitev je bistvenega pomena za varno, predvidljivo in zaupanja vredno spletno okolje ter da se državljanom Unije in drugim osebam omogoči uresničevanje njihovih temeljnih pravic, kot so zagotovljene v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), zlasti svoboda izražanja in obveščanja, svoboda gospodarske pobude in pravica do nediskriminacije ter doseganje visoke ravni varstva potrošnikov.
- (4) Za zaščito in izboljšanje delovanja notranjega trga bi bilo torej treba na ravni Unije sprejeti ciljni nabor enovitih, učinkovitih in sorazmernih obveznih pravil. Ta uredba zagotavlja pogoje za pojav in razvoj inovativnih digitalnih storitev na notranjem trgu. Nacionalne regulativne ukrepe na ravni Unije bi bilo treba približati glede zahtev, ki veljajo za ponudnike posredniških storitev, da se prepreči in konča razdrobljenost notranjega trga ter zagotovi pravna varnost, s čimer se bo zmanjšala negotovost razvijalcev in spodbujala interoperabilnost. Tehnološko nevtralne zahteve naj ne bi ovirale inovacij, ampak jih celo spodbujale.

- (5) Ta uredba bi se morala uporabljati za ponudnike nekaterih storitev informacijske družbe, kakor so opredeljene v Direktivi (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta¹, torej katerih koli storitev, ki se običajno opravljajo odplačno, na daljavo, elektronsko in na posamezno zahtevo prejemnika. Natančneje, ta uredba bi se morala uporabljati za ponudnike posredniških storitev, zlasti posredniških storitev, ki vključujejo storitve, znane kot „izključni prenos“, „predpomnjenje“ in „gostovanje“, saj se je z eksponentno rastjo uporabe teh storitev, večinoma za vsakovrstne zakonite in družbeno koristne namene, povečala tudi njihova vloga pri posredovanju in širjenju nezakonitih ali drugače škodljivih informacij in dejavnosti.
- (6) V praksi nekateri ponudniki posredniških storitev posredujejo pri storitvah, ki se ne zagotavljajo vedno elektronsko, na primer pri storitvah informacijske tehnologije na daljavo, prevoza, namestitve ali storitev dostave. Ta uredba bi se morala uporabljati le za posredniške storitve in ne bi smela vplivati na zahteve, določene v pravu Unije ali nacionalnem pravu, ki se nanašajo na proizvode ali storitve, ki se posredujejo prek posredniških storitev, tudi kadar je posredniška storitev sestavni del druge storitve, ki ni posredniška storitev, kot je priznано v sodni praksi Sodišča Evropske unije.
- (7) Da se zagotovijo učinkovitost pravil iz te uredbe in enaki konkurenčni pogoji na notranjem trgu, bi se morala ta pravila uporabljati za ponudnike posredniških storitev ne glede na kraj njihovega sedeža ali njihovo lokacijo, če ponujajo storitve v Uniji, kar se dokazuje s pomembno povezavo z Unijo.

¹ Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.9.2015, str. 1).

- (8) Domneva se, da taka pomembna povezava z Unijo obstaja, kadar ima ponudnik storitve sedež v Uniji, kadar pa takega sedeža nima, pa na podlagi znatnega števila prejemnikov storitve v eni ali več državah članicah glede na število prebivalcev te države oziroma držav ali na podlagi ciljnega usmerjanja dejavnosti v eno ali več držav članic. Ciljno usmerjanje dejavnosti v eno ali več držav članic je mogoče ugotoviti na podlagi vseh relevantnih okoliščin, vključno z dejavniki, kot so uporaba jezika ali denarne valute, ki se v tej državi članici na splošno uporablja, ali možnost naročanja proizvodov ali storitev ali uporaba ustrezne vrhnje domene. O ciljnem usmerjanju dejavnosti v posamezno državo članico je mogoče sklepati tudi iz razpoložljivosti aplikacije v zadevni nacionalni trgovini za aplikacije, iz zagotavljanja lokalnega oglaševanja ali oglaševanja v jeziku, ki se uporablja v tej državi članici, ali iz vzdrževanja odnosov s strankami, na primer z zagotavljanjem storitev za pomoč strankam v jeziku, ki se na splošno uporablja v tej državi članici. O pomembni povezavi bi bilo mogoče sklepati tudi, kadar ponudnik storitve svoje dejavnosti usmeri v eno ali več držav članic v smislu člena 17(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Nasprotno pa zgolj tehnična dostopnost spletnega mesta iz Unije sama po sebi ne zadošča za ugotovitev pomembne povezave z Unijo.

¹ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

- (9) Ta uredba v celoti harmonizira pravila, ki se uporabljajo za posredniške storitve na notranjem trgu s ciljem, da se zagotovi varno, predvidljivo in zaupanja vredno spletno okolje, ki ustrezno ureja razširjanje nezakonitih spletnih vsebin in družbena tveganja, do katerih lahko pride zaradi razširjanja dezinformacij ali drugih vsebin, in znotraj katerega so temeljne pravice iz Listine učinkovito zaščitene in se spodbujajo inovacije. Države članice zato ne bi smele sprejemati ali ohranjati dodatnih nacionalnih zahtev v zvezi z zadevami, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, razen če je to izrecno določeno v tej uredbi, saj bi to vplivalo na neposredno in enotno uporabo v celoti harmoniziranih pravil, ki se uporabljajo za ponudnike posredniških storitev v skladu s cilji te uredbe. To ne bi smelo preprečiti možnosti uporabe druge nacionalne zakonodaje, ki se v skladu s pravom Unije uporablja za ponudnike posredniških storitev, tudi Direktive 2000/31/ES, zlasti njenega člena 3, kadar določbe nacionalnega prava uresničujejo druge legitimne cilje javnega interesa, kot jih zasleduje ta uredba.

- (10) Ta uredba ne bi smela posegati v druge akte prava Unije, ki urejajo zagotavljanje storitev informacijske družbe na splošno, ki urejajo druge vidike zagotavljanja posredniških storitev na notranjem trgu ali ki določajo in dopolnjujejo harmonizirana pravila iz te uredbe, kot so Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹, vključno z njenimi določbami glede platform za izmenjavo videoposnetkov, uredbe (EU) 2019/1148², (EU) 2019/1150³, (EU) 2021/784⁴ in (EU) 2021/1232⁵ Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶ in določbe prava Unije iz uredbe o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah ter direktive o določitvi harmoniziranih pravil o imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih.

¹ Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1).

² Uredba (EU) 2019/1148 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o trženju in uporabi predhodnih sestavin za eksplozive, spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 98/2013 (UL L 186, 11.7.2019, str. 1).

³ Uredba (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L 186, 11.7.2019, str. 57).

⁴ Uredba (EU) 2021/784 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2021 o obravnavanju razširjanja terorističnih spletnih vsebin (UL L 172, 17.5.2021, str. 79).

⁵ Uredba (EU) 2021/1232 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. julija 2021 o začasnem odstopanju od nekaterih določb Direktive 2002/58/ES glede uporabe tehnologij s strani ponudnikov medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, za obdelavo osebnih in drugih podatkov za namene boja proti spolni zlorabi otrok na spletu (UL L 274, 30.7.2021, str. 41).

⁶ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

Podobno zaradi jasnosti ta uredba ne bi smela posegati v pravo Unije o varstvu potrošnikov, zlasti v uredbi (EU) 2017/2394¹ in (EU) 2019/1020² Evropskega parlamenta in Sveta, direktive 2001/95/ES³, 2005/29/ES⁴, 2011/83/EU⁵ in 2013/11/EU⁶ Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktivo Sveta 93/13/EGS⁷, in o varstvu osebnih podatkov, zlasti v Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁸.

-
- ¹ Uredba (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 345, 27.12.2017, str. 1).
 - ² Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).
 - ³ Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov (UL L 11, 15.1.2002, str. 4).
 - ⁴ Direktiva 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).
 - ⁵ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).
 - ⁶ Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Direktiva o alternativnem reševanju potrošniških sporov) (UL L 165, 18.6.2013, str. 63).
 - ⁷ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, 21.4.1993, str. 29).
 - ⁸ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

Ta uredba prav tako ne bi smela posegati v pravila Unije o mednarodnem zasebnem pravu, zlasti pravila o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kot je Uredba (EU) št. 1215/2012, ter pravila o pravu, ki se uporablja za pogodbene in nepogodbene obveznosti. Varstvo posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov urejajo le pravila prava Unije z navedenega področja, zlasti Uredba (EU) 2016/679 in Direktiva 2002/58/ES. Ta uredba prav tako ne bi smela posegati v pravo Unije o delovnih pogojih in pravo Unije na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih in kazenskih zadevah. Vendar, kolikor imajo ti pravni akti Unije enake cilje, kot so določeni v tej uredbi, bi se morala pravila iz te uredbe uporabljati glede vprašanj, ki niso urejena ali niso v celoti urejena v navedenih drugih pravnih aktih, ter glede vprašanj, pri katerih navedeni drugi pravni akti državam članicam dopuščajo možnost sprejemanja nekaterih ukrepov na nacionalni ravni.

- (11) Pojasniti bi bilo treba, da ta uredba ne posega v pravo Unije o avtorski pravici in sorodnih pravicah, vključno z direktivami 2001/29/ES¹, 2004/48/ES² in (EU) 2019/790³ Evropskega parlamenta in Sveta, ki določajo specifična pravila in postopke, ki se ne bi smeli spreminjati.

¹ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, 22.6.2001, str. 10).

² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL L 157, 30.4.2004, str. 45).

³ Direktiva (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL L 130, 17.5.2019, str. 92).

- (12) Da se izpolni cilj zagotavljanja varnega, predvidljivega in zaupanja vrednega spletnega okolja, bi moral za namene te uredbe pojem „nezakonita vsebina“ splošno odražati obstoječa pravila v nespletnem okolju. Zlasti bi bilo treba pojem „nezakonita vsebina“ opredeliti široko, da bi zajemal informacije, ki se nanašajo na nezakonite vsebine, proizvode, storitve in dejavnosti. Ta pojem bi bilo treba zlasti razumeti tako, da se nanaša na informacije, ne glede na njihovo obliko, ki so na podlagi prava, ki se uporablja, same po sebi nezakonite, na primer nezakoniti sovražni govor ali teroristična vsebina in protipravna diskriminatorna vsebina, ali da veljavna pravila določajo, da so nezakonite, ker se nanašajo na nezakonite dejavnosti. Zajemajo na primer tudi izmenjavo fotografij, ki prikazujejo spolno zlorabo otrok, protipravno izmenjavo zasebnih fotografij brez privolitve, spletno zalezovanje, prodajo neskladnih ali ponarejenih proizvodov, prodajo proizvodov ali zagotavljanje storitev, ki kršijo pravo o varstvu potrošnikov, neodobreno uporabo gradiva, zaščitenege z avtorskimi pravicami, nezakonito ponudbo nastanitvenih storitev ali nezakonito prodajo živih živali. Nasprotno pa se videoposnetek očitnega potencialnega kaznivega dejanja ne bi smel šteti za nezakonito vsebino zgolj zato, ker prikazuje nezakonito dejanje, kadar snemanje ali razširjanje takega videoposnetka v javnost ni nezakonito na podlagi nacionalnega prava ali prava Unije. V tem smislu ni pomembno, ali nezakonitost informacij ali dejavnosti izhaja iz prava Unije ali iz nacionalnega prava, ki je skladno s pravom Unije, niti kakšna je konkretna narava ali področje zadevnega prava.

- (13) V zvezi s posebnimi značilnostmi zadevnih storitev in glede na dejstvo, da morajo njihovi ponudniki zato prevzeti nekatere specifične obveznosti, je treba v širši kategoriji ponudnikov storitev gostovanja, kot je opredeljeno v tej uredbi, razlikovati podkategorijo spletnih platform. Spletne platforme, kot so družbena omrežja, ali spletne platforme, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, bi morale biti opredeljene kot ponudniki storitev gostovanja, ki na zahtevo prejemnikov storitev shranjujejo njihove informacije in ki te informacije na zahtevo prejemnikov storitev tudi razširjajo v javnost. Da pa bi se preprečilo uvajanje preširokih obveznosti, se ponudniki storitev gostovanja ne bi smeli šteti za spletne platforme, kadar je razširjanje v javnost le manjša ali povsem pomožna funkcija, ki je neločljivo povezana z drugo storitvijo, ali manjša funkcionalnost primarne storitve, ter te dodatne funkcije ali manjše funkcionalnosti iz objektivnih tehničnih razlogov ni mogoče uporabljati brez navedene druge ali primarne storitve, vključitev te funkcije ali funkcionalnosti v storitev pa ni namenjena izogibanju uporabi pravil iz te uredbe, ki se uporabljajo za spletne platforme. Taka funkcija je na primer oddelek s komentarji uporabnikov v spletnem časopisu, pri katerem je jasno, da gre za dodatno funkcijo glavne storitve, ki je objava novic v okviru uredniške odgovornosti založnika. Nasprotno pa bi bilo treba shranjevanje komentarjev na družbenem omrežju šteti kot storitev spletne platforme, kadar je jasno, da to ni nepomembna funkcija ponujene storitve, četudi je zgolj dodatna funkcija pri objavljanju objav prejemnikov storitve. Za namene te uredbe se storitve računalništva v oblaku ali spletnega gostovanja ne bi smele šteti za spletno platformo, kadar razširjanje določenih informacij v javnost pomeni manjšo in dodatno funkcijo ali manjšo funkcionalnost takih storitev.

Poleg tega storitve računalništva v oblaku in storitve spletnega gostovanja, kadar delujejo kot infrastruktura, na primer kot temeljna storitev infrastrukturnega shranjevanja in računalništva internetne aplikacije, spletnega mesta ali spletne platforme, same po sebi ne bi smele veljati za razširjanje informacij v javnost, shranjenih ali obdelanih na zahtevo prejemnika aplikacije, spletnega mesta ali spletne platforme, ki jih gostijo.

- (14) Pojem „razširjanje v javnost“, kot je uporabljen v tej uredbi, bi moral vključevati dajanje informacij na razpolago potencialno neomejenemu številu oseb, kar pomeni omogočanje preprostega dostopa do informacij prejemnikom storitve na splošno, pri čemer prejemniku storitve, ki zagotavlja informacije, ni treba storiti ničesar, ne glede na to, ali te osebe dejansko izkoristijo dostop do teh informacij. V skladu s tem bi bilo treba v primerih, kadar dostop do informacij zahteva registracijo ali sprejem v skupino prejemnikov storitve, šteti, da se te informacije razširjajo v javnost samo, kadar so prejemniki storitve, ki želijo dostopati do informacij, avtomatično registrirani ali sprejeti brez človeškega dejavnika pri odločanju ali izbiranju, komu dovoliti dostop. Medosebne komunikacijske storitve, kakor so opredeljene v Direktivi (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta¹, kot so elektronska sporočila ali storitve pošiljanja zasebnih sporočil, ne spadajo na področje uporabe opredelitve spletnih platform, saj se uporabljajo za medosebno komunikacijo med končnim številom oseb, ki jih izbere pobudnik komunikacije. Se pa obveznosti iz te uredbe za ponudnike spletnih platform lahko uporabljajo v zvezi s storitvami, ki omogočajo dajanje informacij na razpolago potencialno neskončnemu številu prejemnikov, ki jih ne izbere pobudnik komunikacije, na primer prek javnih skupin ali odprtih kanalov. V smislu te uredbe bi se moralo šteti, da se informacije razširjajo v javnost le, kadar se razširjanje zgodi na neposredno zahtevo prejemnika storitve, ki je zagotovil informacije.

¹ Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L 321, 17.12.2018, str. 36).

- (15) Kadar so nekatere storitve, ki jih zagotavlja ponudnik, zajete s to uredbo, druge pa ne, ali kadar so storitve, ki jih zagotavlja ponudnik, zajete v različnih oddelkih te uredbe, bi se morale ustrezne določbe te uredbe uporabljati le glede tistih storitev, ki spadajo na njihovo področje uporabe.
- (16) Pravna varnost, zagotovljena na podlagi horizontalnega okvira pogojnih izjem od odgovornosti ponudnikov posredniških storitev, določenih v Direktivi 2000/31/ES, je omogočila pojav in razvoj številnih novih storitev na notranjem trgu. Ta okvir bi bilo zato treba ohraniti. Vendar bi bilo treba ta okvir zaradi razlik pri prenosu in uporabi ustreznih pravil na nacionalni ravni ter zaradi jasnosti in skladnosti vključiti v to uredbo. Pojasniti bi bilo treba tudi nekatere elemente tega okvira, ob upoštevanju sodne prakse Sodišča Evropske unije.
- (17) Pravila o odgovornosti ponudnikov posredniških storitev iz te uredbe bi morala določati le, kdaj zadevni ponudnik posredniških storitev ne more biti odgovoren v zvezi z nezakonito vsebino, ki jo zagotavljajo prejemniki storitve. Ta pravila se ne bi smela razumeti kot podlaga za ugotavljanje, kdaj se šteje, da je ponudnik odgovoren, saj se to ugotavlja na podlagi veljavnih pravil prava Unije ali nacionalnega prava. Poleg tega bi se morale izjeme od odgovornosti, določene v tej uredbi, uporabljati v zvezi s katero koli vrsto odgovornosti glede katere koli nezakonite vsebine, ne glede na podrobno področje ali naravo teh pravil.

- (18) Izjeme od odgovornosti, določene v tej uredbi, se ne bi smele uporabljati, kadar ima ponudnik posredniških storitev take vrste dejavno vlogo, ki mu omogoča obveščenost o informacijah, ki jih zagotavlja prejemnik storitve, ali če ima nadzor nad njimi, ter njegova vloga ni omejena samo na nevtralno zagotavljanje storitev s tehnično in samodejno obdelavo informacij, ki jih zagotavlja prejemnik storitve. Skladno s tem te izjeme ne bi smele biti na voljo v zvezi z odgovornostjo, ki se nanaša na informacije, ki jih ne zagotavlja prejemnik storitve, ampak sam ponudnik posredniške storitve, vključno kadar so informacije pripravljene v okviru uredniške odgovornosti navedenega ponudnika.
- (19) Glede na to, da se dejavnosti „izključnega prenosa“, „predpomnjenja“ in „gostovanja“ razlikujejo ter da se razlikujejo tudi položaji in zmožnosti ponudnikov teh storitev, je treba razlikovati med pravili, ki se uporabljajo za te storitve, kolikor zanje na podlagi te uredbe veljajo različne zahteve in pogoji, razlikuje pa se tudi njihovo področje uporabe, kot je razložilo Sodišče Evropske unije.

- (20) Kadar ponudnik posredniških storitev namenoma sodeluje s prejemnikom storitev, da bi izvajal nezakonite dejavnosti, bi se moralo šteti, da svojih storitev ne zagotavlja nevtralnno in zato ponudnik ne bi smel biti upravičen do izjem od odgovornosti iz te uredbe. To bi moralo veljati na primer takrat, kadar ponudnik ponuja svojo storitev z glavnim namenom omogočati nezakonite dejavnosti, na primer tako, da izrecno izrazi, da je njegov namen omogočati nezakonite dejavnosti, ali da so njegove storitve ustrezne za ta namen. Zgolj dejstvo, da storitev ponuja šifrirane prenose ali kateri koli drug sistem, ki onemogoča identifikacijo uporabnikov, pa se samo po sebi ne bi smelo šteti za omogočanje nezakonitih dejavnosti.
- (21) Ponudniku bi morale biti na voljo izjeme od odgovornosti za storitve „izključnega prenosa“ in „predpomnjenja“, kadar nikakor ne sodeluje pri prenosu informacij ali dostopanju do njih. To med drugim pomeni, da ponudnik ne spreminja informacij, ki jih prenaša ali do katerih zagotavlja dostop. Vendar se ta zahteva ne bi smela razumeti tako, da se nanaša tudi na manipulacije tehnične narave, do katerih prihaja med prenosom ali dostopom, vse dokler te manipulacije ne spreminjajo celovitosti prenesenih informacij ali informacij, do katerih se zagotavlja dostop.

- (22) Če želi ponudnik izkoristiti izjemo od odgovornosti za storitve gostovanja, bi moral ukrepati takoj, ko dejansko izve za nezakonite dejavnosti ali nezakonito vsebino, in odstraniti ali onemogočiti dostop do te vsebine. Odstranitev ali onemogočanje dostopa bi se moralo izvajati ob upoštevanju temeljnih pravic prejemnika storitve, vključno s pravico do svobode izražanja in obveščanja. Ponudnik lahko za tako nezakonito naravo vsebine dejansko izve med drugim na podlagi preiskav na lastno pobudo ali na podlagi prijav posameznikov ali subjektov v skladu s to uredbo, če so take prijave dovolj natančne in ustrezno utemeljene, tako da skrbnemu gospodarskemu subjektu omogočajo razumno prepoznavanje in oceno domnevno nezakonite vsebine ter, kadar je ustrezno, ukrepanje zoper njo. Vendar se ne more šteti, da je ponudnik dejansko izvedel za nezakonito vsebino samo zato, ker se na splošno zaveda, da se njegova storitev uporablja tudi za shranjevanje nezakonitih vsebin. Poleg tega dejstvo, da ponudnik avtomatizirano indeksira informacije, naložene v njegovo storitev, da ima funkcijo iskanja ali da informacije priporoča na podlagi profilov ali preferenc prejemnikov storitve, ne zadostuje za sklepanje, da je ta ponudnik izrecno seznanjen z nezakonitimi dejavnostmi, ki se izvajajo na tej platformi, ali z nezakonito vsebino, shranjeno na njej.
- (23) Izjema od odgovornosti se ne bi smela uporabljati, kadar prejemnik storitve deluje na podlagi pooblastila ali pod nadzorom ponudnika storitev gostovanja. Kadar na primer ponudnik spletne platforme, ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, določi ceno blaga ali storitev, ki jih ponuja trgovec, bi se lahko štelo, da trgovec deluje na podlagi pooblastila ali pod nadzorom te spletne platforme.

- (24) Da se zagotovi učinkovito varstvo potrošnikov pri sodelovanju pri posredovanih trgovinskih poslih na spletu, nekateri ponudniki storitev gostovanja, in sicer spletne platforme, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, ne bi smeli biti upravičeni do izjeme od odgovornosti za ponudnike storitev gostovanja, določene v tej uredbi, če te spletne platforme ponujajo relevantne informacije o takih transakcijah tako, da potrošniki menijo, da so take informacije zagotovile spletne platforme same ali trgovci, ki delujejo na podlagi njihovega pooblastila ali pod njihovim nadzorom, in da te spletne platforme zato vedo za te informacije ali imajo nadzor nad njimi, tudi če temu dejansko ni tako. Primeri takega ravnanja bi lahko bili na primer, kadar spletna platforma ne prikaže jasne identitete trgovca v skladu s to uredbo, kadar spletna platforma zadrži identiteto ali kontaktne podatke trgovca, dokler ni sklenjena pogodba med trgovcem in potrošnikom, ali kadar spletna platforma trži proizvod ali storitev v svojem imenu, namesto da bi uporabile ime trgovca, ki bo dobavil tak proizvod ali storitev. V tem smislu bi bilo treba objektivno in na podlagi vseh okoliščin ugotoviti, ali bi predstavitev lahko privedla povprečnega potrošnika do domnevanja, da je zadevno informacijo zagotovila bodisi spletna platforma sama bodisi trgovci, ki delujejo na podlagi njenega pooblastila ali pod njenim nadzorom.
- (25) Izjeme od odgovornosti, določene v tej uredbi, ne bi smele vplivati na možnost uporabe drugih vrst odredb zoper ponudnike posredniških storitev, tudi kadar izpolnjujejo pogoje za te izjeme. Take odredbe bi lahko vključevale zlasti odločbe sodišč ali upravnih organov, izdane v skladu s pravom Unije, ki bi zahtevale prenehanje ali preprečevanje vseh kršitev, vključno z odstranitvijo nezakonitih vsebin, navedenih v teh odločbah, ali z onemogočenjem dostopa do njih.

- (26) Da se zagotovi pravna varnost in da se ne odvrča od dejavnosti, katerih cilj je zaznavanje, prepoznavanje in ukrepanje zoper nezakonite vsebine, ki jih ponudniki vseh kategorij posredniških storitev izvajajo prostovoljno, bi bilo treba pojasniti, da zgolj dejstvo, da ponudniki izvajajo take dejavnosti, ne pomeni, da jim izjeme od odgovornosti iz te uredbe niso na voljo, če se te dejavnosti izvajajo v dobri veri in z ustrezno skrbnostjo. Pogoji ravnanja v dobri veri in z ustrezno skrbnostjo bi moral vključevati objektivno, nediskriminatorno in sorazmerno ravnanje ob ustreznem upoštevanju pravic in legitimnih interesov vseh udeleženi strani ter zagotovitev potrebnih zaščitnih ukrepov v zvezi z neupravičenim odstranjevanjem zakonitih vsebin v skladu s ciljem in zahtevami te uredbe. Zato bi zadevni ponudniki morali na primer sprejeti razumne ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da je ustrezna tehnologija, kadar se za izvajanje takih dejavnosti uporabljajo avtomatizirana orodja, dovolj zanesljiva, da v največji možni meri omeji stopnjo napak. Poleg tega je treba pojasniti, da zgolj dejstvo, da ponudniki v dobri veri sprejmejo ukrepe za zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz prava Unije, vključno s tistimi iz te uredbe glede izvajanja svojih pogojev poslovanja, še ne bi smelo pomeniti, da jim izjeme od odgovornosti iz te uredbe niso na voljo. Zato se vse take dejavnosti in ukrepi, ki jih lahko sprejme ponudnik, ne bi smele upoštevati pri ugotavljanju, ali se ponudnik lahko sklicuje na izjemo od odgovornosti, zlasti glede tega, ali ponudnik svoje storitve zagotavlja nevtravno in s tem spada na področje uporabe ustrezne določbe, čeprav to pravilo ne pomeni samodejno, da se lahko ponudnik zagotovo sklicuje nanjo. Prostovoljni ukrepi se ne bi smeli uporabljati za izogibanje obveznostim, ki jih imajo ponudniki posredniških storitev na podlagi te uredbe.

(27) Medtem ko se pravila o odgovornosti ponudnikov posredniških storitev iz te uredbe nanašajo na izjeme od odgovornosti ponudnikov posredniških storitev, je treba spomniti, da čeprav imajo taki ponudniki na splošno pomembno vlogo, se problematika nezakonitih vsebin in dejavnosti na spletu ne bi smela reševati le z osredotočanjem na njihove odgovornosti. Kadar je mogoče, bi morale tretje osebe, na katere vpliva nezakonita vsebina, ki se prenaša prek spleta ali shranjuje na njem, poskusiti rešiti spor, ki se nanaša na tako vsebino, brez vključevanja zadevnega ponudnika posredniških storitev. Kadar veljavna pravila prava Unije in nacionalnega prava tako določata, bi morali biti prejemniki storitve odgovorni za nezakonito vsebino, ki jo zagotavljajo in morda razširjajo v javnost prek posredniških storitev. Kadar je primerno, bi morali tudi drugi akterji, kot so skupine moderatorjev v zaprtih spletnih okoljih, zlasti v primeru velikih skupin, pomagati pri preprečevanju razširjanja nezakonitih spletnih vsebin v skladu z veljavnim pravom. Poleg tega, kadar je treba vključiti ponudnike storitev informacijske družbe, vključno s ponudniki posredniških storitev, bi morale biti vse zahteve ali odločbe za tako vključitev na splošno naslovljene na določenega ponudnika, ki ima tehnične in operativne zmožnosti za ukrepanje zoper posamezne dele nezakonitih vsebin, da se preprečijo in čim bolj zmanjšajo vsi morebitni negativni učinki na razpoložljivost in dostopnost informacij, ki niso nezakonita vsebina.

- (28) Od leta 2000 so se pojavile nove tehnologije, ki izboljšujejo razpoložljivost, učinkovitost, hitrost, zanesljivost, zmogljivost in varnost sistemov za prenos, „najdljivost“ in shranjevanje podatkov na spletu, zaradi česar so spletni ekosistemi vse bolj kompleksni. V tem smislu bi bilo treba spomniti, da se lahko tudi ponudniki storitev, ki vzpostavljajo in omogočajo temeljno logično arhitekturo in pravilno delovanje interneta, vključno s tehničnimi pomožnimi funkcijami, sklicujejo na izjeme od odgovornosti iz te uredbe, če je njihove storitve mogoče opredeliti kot „izključni prenos“, „predpomnjenje“ ali „gostovanje“. Take storitve vključujejo na primer brezžična lokalna omrežja, storitve sistema domenskih imen (DNS), registre vrhnjih domenskih imen, registratorje, certifikacijske organe, ki izdajajo digitalna potrdila, navidezna zasebna omrežja, spletne iskalnike, storitve infrastrukture v oblaku ali omrežja za dostavo vsebine, ki omogočajo, locirajo ali izboljšujejo funkcije drugih ponudnikov posredniških storitev. Prav tako so zelo napredovale storitve, ki se uporabljajo za namene komunikacije, ter tehnični načini njihove dostave, iz česar so nastale spletne storitve, kot so govor po IP, storitve pošiljanja sporočil in storitve elektronske pošte, pri katerih se komunikacija dostavlja prek storitve dostopa do interneta. Tudi te storitve se lahko sklicujejo na izjeme od odgovornosti, če jih je mogoče opredeliti kot storitve „izključnega prenosa“, „predpomnjenja“ ali „gostovanja“.

- (29) Posredniške storitve zajemajo širok razpon gospodarskih dejavnosti, ki potekajo na spletu in se nenehno razvijajo, da se omogoči hiter, varen in zanesljiv prenos informacij ter zagotovi priročnost vsem udeležencem spletnega okolja. Tako na primer posredniške storitve „izključnega prenosa“ vključujejo generične kategorije storitev, kot so stičišča omrežij, brezžične dostopovne točke, virtualna zasebna omrežja, storitve in razreševalniki sistema domenskih imen, registri vrhnjih domenskih imen, registratorji, certifikacijski organi, ki izdajajo digitalna potrdila, govor po IP in druge medosebne komunikacijske storitve, medtem ko generični primeri posredniških storitev „predpomnjenja“ vključujejo izključno zagotavljanje omrežij za dostavo vsebin, obratnih posredniških strežnikov ali strežnikov za prilagajanje vsebine. Take storitve so ključne za zagotavljanje nemotenega in učinkovitega prenosa informacij, ki se zagotavlja na internetu. Primeri „storitev gostovanja“ vključujejo kategorije storitev, kot so računalništvo v oblaku, spletno gostovanje, storitve oglaševanja na iskalnikih ali storitve, ki omogočajo izmenjavo informacij in vsebin na spletu, vključno s hrambo datotek in njihovo souporabo. Posredniške storitve se lahko opravljajo ločeno, kot del druge vrste posredniških storitev ali hkrati z drugimi posredniškimi storitvami. Ali gre pri storitvi za „izključni prenos“, „predpomnjenje“ ali „gostovanje“, je odvisno izključno od njenih tehničnih funkcionalnosti, ki se lahko sčasoma razvijejo, in bi bilo treba presoditi za vsak primer posebej.

- (30) Za ponudnike posredniških storitev ne bi smela veljati nobena pravna ali dejanska obveznost spremljanja v zvezi s splošnimi obveznostmi. To ne velja za obveznosti spremljanja v posameznem primeru in zlasti ne vpliva na odločbe nacionalnih organov v skladu z nacionalno zakonodajo, ob upoštevanju prava Unije, kakor ga razlaga Sodišče Evropske unije, ter v skladu s pogoji, določenimi v tej uredbi. Nič v tej uredbi se ne bi smelo razumeti kot uvajanje splošne obveznosti spremljanja ali splošne obveznosti aktivnega iskanja dejstev ali kot splošna obveznost ponudnikov, da morajo sprejeti proaktivne ukrepe v zvezi z nezakonito vsebino.

- (31) Odvisno od pravnega sistema posamezne države članice in zadevnega pravnega področja lahko nacionalni pravosodni ali upravni organi, vključno z organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ponudnikom posredniških storitev odredijo, da morajo ukrepati zoper enega ali več specifičnih delov nezakonitih vsebin ali zagotoviti nekatere specifične informacije. Nacionalni predpisi, na podlagi katerih se take odločbe izdajajo, se precej razlikujejo, odločbe pa se vse bolj izdajajo v čezmejnih primerih. Določiti je treba nekatere pogoje, ki jih morajo te odločbe izpolnjevati, ter nekatere dodatne zahteve, ki se nanašajo na obravnavo takih odločb, da se zagotovi njihovo učinkovito in uspešno izpolnjevanje, zlasti v čezmejnem okviru, in da bodo lahko zadevni javni organi izvajali svoje naloge, ponudnikom pa ne bodo naložena nesorazmerna bremena, ter da se prepreči neupravičen vpliv na pravice in zakonite interese tretjih oseb. Zato bi morala ta uredba harmonizirati le nekatere specifične minimalne pogoje, ki bi jih morale izpolnjevati te odločbe, zato da bi bili ponudniki posredniških storitev dolžni zadevne uradne organe obveščati o učinkovanju teh odločb. Zato ta uredba ne zagotavlja pravne podlage za izdajo takih odločb niti ne ureja njihovega ozemeljskega področja uporabe ali čezmejnega izvrševanja.

- (32) Veljavno pravo Unije ali nacionalno pravo, na podlagi katerega se te odločbe izdajo, lahko zahteva dodatne pogoje in bi moralo biti tudi podlaga za izvrševanje zadevnih odločb. V primeru neizpolnitve takih odločb bi morala imeti država članica izdajateljica možnost, da jih izvrši v skladu s svojim nacionalnim pravom. Veljavno nacionalno pravo bi moralo biti skladno s pravom Unije, vključno z Listino in določbami PDEU o svobodi ustanavljanja in svobodi opravljanja storitev v Uniji, zlasti v zvezi s spletnimi igrami na srečo in stavami. Podobno uporaba takih nacionalnih predpisov za izvrševanje zadevnih odločb ne posega v veljavne pravne akte Unije ali mednarodne sporazume, ki so jih sklenile Unija ali države članice v zvezi s čezmejnimi priznavanjem, uveljavljanjem in izvrševanjem teh odločb, zlasti v civilnih in kazenskih zadevah. Po drugi strani bi morala za izvrševanje obveznosti obveščanja zadevnih organov o učinkovanju teh odločb, za razliko od njihovega izvrševanja, veljati pravila iz te uredbe.

- (33) Ponudnik posredniških storitev bi moral v skladu z roki, določenimi v ustreznem pravu Unije ali nacionalnem pravu, o vseh nadaljnjih ukrepih v zvezi s takimi odločbami brez nepotrebnega odlašanja obvestiti organ izdajatelja.
- (34) Ustrezni nacionalni organi bi morali imeti možnost, da na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, ki je skladno s pravom Unije, zlasti z Listino, izdajo take odločbe zoper nezakonite vsebine ali odločbe o zagotavljanju informacij in jih naslovijo na ponudnike posredniških storitev, vključno s tistimi, ki imajo sedež v drugi državi članici. Vendar ta uredba ne bi smela posegati v pravo Unije na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih ali kazenskih zadevah, vključno z Uredbo (EU) št. 1215/2012 in uredbo o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah, niti v nacionalno kazensko ali civilno procesno pravo. Zato se, kadar posamezno navedeno pravo v okviru kazenskih ali civilnih postopkov nalaga pogoje, ki so dodatni ali nezdržljivi s pogoji iz te uredbe v zvezi z odločbami za ukrepanje zoper nezakonite vsebine ali za zagotavljanje informacij, pogoji iz te uredbe lahko ne uporabljajo ali se lahko prilagodijo. Zlasti obveznost koordinatorja digitalnih storitev iz države članice organa izdajatelja, da pošlje kopijo odločbe vsem drugim koordinatorjem digitalnih storitev, se lahko ne uporablja v okviru kazenskih postopkov ali se lahko prilagodi, kadar tako določa nacionalno kazensko procesno pravo, ki se uporablja.

Poleg tega bi se morala obveznost, da morajo odločbe vsebovati obrazložitev s pojasnilom, zakaj obravnavane informacije predstavljajo nezakonito vsebino, po potrebi prilagoditi na podlagi nacionalnega kazenskega procesnega prava, ki se uporablja za preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje in pregon kaznivih dejanj. Tudi obveznost ponudnikov posredniških storitev, da obvestijo prejemnika storitve, bi se lahko odložila v skladu z veljavnim pravom Unije ali nacionalnim pravom, zlasti v okviru kazenskih, civilnih ali upravnih postopkov. Poleg tega bi se morale odločbe izdajati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in s prepovedjo splošne obveznosti spremljanja informacij ali aktivnega iskanja dejstev oziroma okoliščin, ki kažejo na nezakonito dejavnost, kakor je določeno v tej uredbi. Pogoji in zahteve iz te uredbe, ki se nanašajo na odločbe za ukrepanje zoper nezakonite vsebine, ne posegajo v druge akte Unije, ki določajo podobne sisteme za ukrepanje zoper posebne vrste nezakonitih vsebin, kot je Uredba (EU) 2021/784, Uredba (EU) 2019/1020 ali Uredba (EU) 2017/2394, ki organom za izvrševanje potrošniškega prava v državah članicah nalaga posebne pristojnosti za odreditev zagotavljanja informacij, pri tem pa pogoji in zahteve, ki se nanašajo na odločbe za zagotavljanje informacij, ne posegajo v druge akte Unije, ki zagotavljajo podobna relevantna pravila na posameznih področjih. Navedeni pogoji in zahteve ne bi smeli posegati v pravila o hrambi in shranjevanju na podlagi veljavnega nacionalnega prava, v skladu s pravom Unije in zahtevami za varstvo zaupnosti, ki jih izdajo organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj v zvezi z nerazkrivanjem informacij. Ti pogoji in zahteve ne bi smeli vplivati na možnost držav članic, da od ponudnika posredniških storitev zahtevajo, da prepreči kršitev v skladu s pravom Unije, vključno s to uredbo, in zlasti s prepovedjo splošnih obveznosti spremljanja.

- (35) Pogoji in zahteve iz te uredbe bi morali biti izpolnjeni najpozneje ob posredovanju naročila zadevnemu ponudniku. Odločba se zato lahko izda v enem od uradnih jezikov organa izdajatelja zadevne države članice. Kadar pa se ta jezik razlikuje od jezika, ki ga navede ponudnik posredniških storitev, ali drugega uradnega jezika države članice, o katerem se dogovorita organ, ki je odločbo izdal, in ponudnik posredniških storitev, bi bilo treba posredovani odločbi priložiti prevod vsaj tistih elementov odločbe, ki so določeni v tej uredbi. Kadar se je ponudnik posredniških storitev dogovoril z organi države članice, da bo uporabljal določen jezik, bi ga bilo treba spodbujati, da odločbe, ki jih izdajo organi v drugih državah članicah, v istem jeziku tudi sprejema. Odločbe bi morale vključevati elemente, ki bi naslovniku omogočale identifikacijo organa izdajatelja, vključno s kontaktnimi podatki kontaktne točke znotraj navedenega organa, kadar je to ustrezno, in preverjanje verodostojnosti odločbe.

- (36) Ozemeljsko področje uporabe takih odločb o ukrepanju zoper nezakonite vsebine bi moralo biti jasno določeno na podlagi veljavnega prava Unije ali nacionalnega prava, ki omogoča izdajo odločbe, ter ne bi smelo presegati tega, kar je nujno potrebno za doseganje njenih ciljev. V tem smislu bi moral nacionalni pravosodni ali upravni organ, ki bi lahko bil organ za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, ki izda odločbo, pretehtati med ciljem odločbe v skladu s pravno podlago, ki omogoča njeno izdajo, ter pravicami in zakonitimi interesi vseh tretjih oseb, na katere odločba morda vpliva, zlasti njihovimi temeljnimi pravicami na podlagi Listine. Zlasti v čezmejnem okviru bi moral biti učinek odločbe načeloma omejen na ozemlje države članice izdajateljice, razen če nezakonitost vsebine izhaja neposredno iz prava Unije ali če organ izdajatelj meni, da zadevne pravice terjajo širše ozemeljsko področje uporabe v skladu s pravom Unije in mednarodnim pravom, ob upoštevanju interesov mednarodne pravne kurtoazije.
- (37) Odločbe o zagotavljanju informacij, ki jih ureja ta uredba, se nanašajo na predložitev specifičnih informacij o posameznih prejemnikih zadevne posredniške storitve, ki so identificirani v teh odločbah za namene ugotavljanja skladnosti prejemnikov storitve z veljavnimi pravili Unije ali nacionalnimi pravili. S takimi odločbami bi bilo treba zahtevati informacije, da bi se omogočila identifikacija prejemnikov zadevne storitve. Odločbe, ki se nanašajo na informacije o skupini prejemnikov storitve, ki niso posebej identificirani, vključno z odločbami o zagotavljanju zbirnih informacij za statistične namene ali oblikovanje politik na podlagi dokazov, zato niso zajete z zahtevami iz te uredbe glede zagotavljanja informacij.

- (38) Glede odločb o ukrepanju zoper nezakonito vsebino in zagotavljanju informacij se uporabljajo pravila, ki ščitijo pristojnost države članice, v kateri ima zadevni ponudnik storitve sedež, in pravila, ki določajo morebitna odstopanja od te pristojnosti v nekaterih primerih, določena v členu 3 Direktive 2000/31/ES, vendar le če so izpolnjeni pogoji iz navedenega člena. Ker se zadevne odločbe nanašajo na specifične primere nezakonitih vsebin oziroma informacij, kadar so naslovljene na ponudnike posredniških storitev s sedežem v drugi državi članici, načeloma ne omejujejo svobode teh ponudnikov pri čezmejnem zagotavljanju njihovih storitev. Zato se glede teh odločb ne uporabljajo pravila iz člena 3 Direktive 2000/31/ES, vključno s tistimi, ki se nanašajo na to, da je treba s posebnimi razlogi utemeljiti ukrepe, ki odstopajo od pristojnosti države članice, v kateri ima ponudnik storitve svoj sedež, in pravili o obveščanju o takih ukrepih.

- (39) Zahteve po zagotavljanju informacij o mehanizmih pravnih sredstev, ki so na voljo ponudniku posredniške storitve in prejemniku storitve, ki je zagotovil vsebino, vključujejo zahtevo po zagotavljanju informacij o upravnih mehanizmih za obravnavo pritožb in pravnih sredstvih, vključno s pritožbami zoper odločbe, ki jih izdajo pravosodni organi. Poleg tega bi lahko koordinatorji digitalnih storitev razvili nacionalna orodja in usmeritve v zvezi z mehanizmi za pritožbe in pravnih sredstev, ki se uporabljajo na njihovem ozemlju, da bi prejemnikom storitve olajšali dostop do teh mehanizmov. Države članice bi morale pri uporabi te uredbe spoštovati temeljno pravico do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja, kot je določeno v členu 47 Listine. Ta uredba zadevnim nacionalnim pravosodnim ali upravnim organom zato ne bi smela preprečevati, da na podlagi veljavnega prava Unije ali nacionalnega prava izdajo odločbo za ponovno objavo vsebine, če je bila ta skladna s pogoji poslovanja ponudnika posredniške storitve, a jo je ponudnik storitev zmotno štel za nezakonito in je bila odstranjena.

- (40) Za doseganje ciljev te uredbe in zlasti za izboljšanje delovanja notranjega trga ter zagotavljanje varnega in preglednega spletnega okolja je treba vzpostaviti jasen, učinkovit, predvidljiv in uravnotežen nabor harmoniziranih obveznosti glede potrebne skrbnosti ponudnikov posredniških storitev. Cilj teh obveznosti bi moral biti zlasti zagotavljanje različnih ciljev javne politike, kot so varnost in zaupanje prejemnikov storitve, vključno s potrošniki, mladoletniki in uporabniki, ki so še posebej izpostavljeni sovražnemu govoru, spolnemu nadlegovanju ali drugim diskriminatornim dejanjem, zaščita ustreznih temeljnih pravic iz Listine, da se zagotovi smiselna odgovornost navedenih ponudnikov in opolnomočenje prejemnikov ter drugih prizadetih strani, obenem pa spodbujati potrebni nadzor, ki ga morajo izvajati pristojni organi.

- (41) V tem oziru je pomembno, da se obveznosti glede potrebne skrbnosti prilagodijo vrsti, obsegu in naravi zadevne posredniške storitve. Ta uredba torej določa osnovne obveznosti vseh ponudnikov posredniških storitev ter dodatne obveznosti ponudnikov storitev gostovanja in natančneje ponudnikov spletnih platform in zelo velikih spletnih platform ter zelo velikih spletnih iskalnikov. Če ponudnik posredniške storitve glede na naravo svojih storitev in svojo velikost spada v številne različne kategorije, bi moral pri teh storitvah zagotoviti skladnost z vsemi ustreznimi obveznostmi iz te uredbe. Te harmonizirane obveznosti potrebne skrbnosti, ki bi morale biti razumne in nepristranske, so potrebne za naslavljanje prepoznanih pomislekov javne politike, kot so zaščita zakonitih interesov prejemnikov storitve, obravnava nezakonitih praks in zaščita temeljnih pravic, določenih v Listini. Obveznosti potrebne skrbnosti so neodvisne od vprašanja odgovornosti ponudnikov posredniških storitev, zato jih je treba ocenjevati ločeno.

- (42) Za spodbujanje nemotenih in učinkovitih dvosmernih komunikacij, kadar je to ustrezno, tudi s potrditvijo prejema takih komunikacij, v zvezi z vprašanji, zajetimi s to uredbo, bi bilo treba od ponudnikov posredniških storitev zahtevati, da določijo enotno elektronsko kontaktno točko ter objavijo in posodobljajo zadevne informacije v zvezi s to kontaktno točko, vključno z jeziki, ki naj se pri takih komunikacijah uporabijo. Elektronsko kontaktno točko lahko uporabljajo tudi zaupanja vredni prijavitelji in strokovni subjekti, ki so v posebnem razmerju do ponudnika posredniških storitev. V nasprotju s pravnim zastopnikom bi morala biti elektronska kontaktna točka namenjena operativnim dejavnostim, pri čemer se ne bi smelo zahtevati, da mora imeti tudi fizično lokacijo. Ponudniki posredniških storitev lahko določijo isto enotno kontaktno točko za zahteve iz te uredbe, kot tudi za namene drugih aktov prava Unije. Pri določanju jezikov komunikacije se ponudnike posredniških storitev spodbuja, naj zagotovijo, da izbrani jeziki sami po sebi ne bodo predstavljali ovire za komunikacijo. Po potrebi bi morale biti ponudnikom posredniških storitev in organom držav članic omogočeno, da sklenejo ločen dogovor o jeziku komunikacije ali poiščejo alternativne načine za premostitev jezikovnih ovir, vključno z uporabo vseh razpoložljivih tehnoloških sredstev ali notranjih in zunanjih človeških virov.

- (43) Od ponudnikov posredniških storitev bi bilo treba zahtevati tudi, da določijo enotno kontaktno točko za prejemnike storitev, ki bo omogočala hitro, neposredno in učinkovito komunikacijo, zlasti prek preprosto dostopnih sredstev, kot so telefonske številke, elektronski naslovi, elektronski kontaktni obrazci, klepetalni boti ali takojšnje sporočanje. Če prejemnik storitve komunicira s klepetalnimi boti, bi moralo biti to izrecno navedeno. Ponudniki posredniških storitev bi morali prejemnikom storitev omogočiti, da izberejo sredstva neposredne in učinkovite komunikacije, ki ne temeljijo izključno na avtomatiziranih orodjih. Ponudniki posredniških storitev bi si morali po najboljših močeh prizadevati zagotoviti dovolj človeških in finančnih virov za pravočasno in učinkovito komunikacijo.

- (44) Ponudniki posredniških storitev, ki imajo sedež v tretjih državah in storitve ponujajo v Uniji, bi morali določiti ustrezno pooblaščenega pravnega zastopnika v Uniji ter ustreznim organom zagotoviti informacije o svojem pravnem zastopniku in jih javno objaviti. Da bi izpolnili to obveznost, bi morali taki ponudniki posredniških storitev zagotoviti, da ima določeni pravni zastopnik potrebna pooblastila in vire za sodelovanje z ustreznimi organi. To bi na primer lahko veljalo, kadar ponudnik posredniških storitev imenuje hčerinsko družbo iste skupine ponudnika ali njegovo matično družbo, če ima ta hčerinska družba ali matična družba sedež v Uniji. To lahko tudi ne bi veljalo v primeru, kadar zoper pravnega zastopnika tečejo postopki sanacije, stečaja ali insolventnosti fizičnih oseb ali podjetij. Ta obveznost bi morala omogočiti učinkovit nadzor in po potrebi izvrševanje te uredbe v zvezi s temi ponudniki. Obstajati bi morala možnost, da pravnega zastopnika v skladu z nacionalnim pravom pooblasti več kot en ponudnik posredniških storitev. Pravnemu zastopniku bi moralo biti omogočeno, da hkrati deluje kot kontaktna točka, če so izpolnjene ustrezne zahteve iz te uredbe.

- (45) Čeprav bi se načeloma morala upoštevati pogodbeno svoboda ponudnikov posredniških storitev, je v interesu preglednosti za zaščito prejemnikov storitve in da se preprečijo nepošteni ali pristranski izidi, primerno določiti nekatera pravila glede vsebine, uporabe in izvrševanja pogojev poslovanja teh ponudnikov. Ponudniki posredniških storitev bi morali v svojih pogojih poslovanja jasno navesti in posodabljati informacije, na podlagi katerih lahko omejijo zagotavljanje svojih storitev. Zlasti bi morali vključevati informacije o vseh politikah, postopkih, ukrepih in orodjih, ki se uporabljajo za moderiranje vsebin, vključno z algoritemskim odločanjem in človeškim pregledom, kot tudi poslovnik njihovega notranjega sistema za obravnavo pritožb. Zagotoviti bi morali tudi preprosto dostopne informacije o pravici do ukinitve uporabe storitve. Ponudniki posredniških storitev lahko v svojih pogojih uporabe uporabijo grafične elemente, kot so ikone ali slike, da ponazorijo glavne elemente zahtev glede informacij iz te uredbe. Ponudniki bi morali prejemnike svojih storitev na ustrezen način obvestiti o večjih spremembah pogojev poslovanja, na primer kadar spreminjajo pravila o informacijah, ki so dovoljene na njihovi storitvi, ali o drugih takih spremembah, ki bi lahko neposredno vplivale na zmožnost prejemnikov, da uporabijo storitev.
- (46) Ponudniki posredniških storitev, ki so namenjene predvsem mladoletnikom, na primer z obliko ali trženjem storitve, ali ki jih večinoma uporabljajo mladoletniki, bi si morali posebej prizadevati, da bi bila razlaga njihovih pogojev poslovanja mladoletnikom preprosto razumljiva.

- (47) Ponudniki posredniških storitev bi morali pri zasnovi, uporabi in izvrševanju teh omejitev delovati nepristransko in nediskriminatorno ter upoštevati pravice in legitimne interese prejemnikov storitve, vključno s temeljnimi pravicami, kot so določene v Listini. Ponudniki zelo velikih spletnih platform bi morali na primer zlasti ustrezno upoštevati svobodo izražanja in obveščanja, vključno s svobodo in pluralnostjo medijev. Vsi ponudniki posredniških storitev bi morali tudi upoštevati ustrezne mednarodne standarde za varstvo človekovih pravic, kot so vodilna načela Organizacije Združenih Narodov o podjetništvu in človekovih pravicah.
- (48) Glede na njihovo posebno vlogo in doseg je primerno, da se zelo velikim spletnim platformam in zelo velikim spletnim iskalnikom naložijo dodatne zahteve glede informacij in preglednosti pogojev poslovanja. Zato bi morali ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov svoje pogoje poslovanja zagotoviti v uradnih jezikih vseh držav članic, v katerih ponujajo svoje storitve, prejemnikom storitev pa bi morali zagotoviti tudi jednat in preprosto berljiv povzetek glavnih elementov pogojev poslovanja. Taki povzetki bi morali prepoznati glavne elemente zahtev glede informacij, vključno z možnostjo preproste izključitve neobveznih klavzul.

- (49) Za zagotavljanje ustrezne ravni preglednosti in odgovornosti bi morali ponudniki posredniških storitev javno objaviti letno poročilo v strojno berljivi obliki in v skladu s harmoniziranimi zahtevami iz te uredbe o moderiranju vsebine, ki ga opravljajo, vključno z ukrepi, sprejetimi na podlagi uporabe in izvrševanja njihovih pogojev poslovanja. Vendar pa, da bi se izognili nesorazmernosti bremena, se obveznost poročanja o preglednosti ne bi smela uporabljati za ponudnike, ki so mikro ali mala podjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES¹, in ki niso zelo velike spletne platforme v smislu te uredbe.

¹ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

(50) Ponudniki storitev gostovanja imajo posebej pomembno vlogo pri spoprijemanju z nezakonito vsebino na spletu, saj na zahtevo prejemnikov storitve shranjujejo informacije, ki jih zagotavljajo prejemniki ter običajno zagotavljajo dostop do teh informacij drugim prejemnikom, včasih v velikem obsegu. Pomembno je, da vsi ponudniki storitev gostovanja ne glede na svojo velikost, vzpostavijo uporabniku preprosto dostopne in prijazne mehanizme prijave in ukrepanja, ki lajšajo obveščanje ponudnika zadevnih storitev gostovanja o konkretnih vrstah informacij, pri katerih gre po mnenju prijavitelja za nezakonito vsebino (v nadaljnjem besedilu: prijava), na podlagi česar se lahko ponudnik odloči, ali se strinja z navedeno oceno in ali želi odstraniti ali onemogočiti dostop do te vsebine (v nadaljnjem besedilu: ukrepanje). Zagotoviti bi bilo treba, da bo mogoče take mehanizme jasno prepoznati, da se bodo nahajali blizu zadevnih informacij ter da jih bo mogoče vsaj tako enostavno najti in uporabljati kot mehanizme za prijavo vsebin, ki kršijo pogoje ponudnika storitev gostovanja. Če so izpolnjene zahteve glede prijav, bi morale biti posameznikom ali subjektom omogočeno, da z eno samo prijavo naenkrat prijavijo več konkretnih primerov domnevno nezakonite vsebine, da bi zagotovili učinkovito delovanje mehanizmov prijave in ukrepanja. Mehanizem obveščanja bi moral omogočati identifikacijo posameznika ali subjekta, ki je predložil prijavo, vendar tega ne bi smel zahtevati. Za nekatere vrste sporočenih informacij bo morda potrebna identiteta posameznika ali subjekta, ki je predložil prijavo, da se ugotovi, ali gre pri zadevni informaciji res za nezakonito vsebino, kot se domneva. Obveznost vzpostavitve mehanizmov prijave in ukrepanja bi se morala na primer nanašati na storitve hrambe datotek in njihove souporabe, storitve spletnega gostovanja, strežnike za oglaševanje in strani za shranjevanje besedil (ang. paste bins), če se štejejo za storitve gostovanja, ki jih zajema ta uredba.

- (51) Ker je treba ustrezno upoštevati temeljne pravice, ki jih Listina zagotavlja vsem zadevnim stranem, bi morali biti vsi ukrepi ponudnika storitev gostovanja ob prejemu prijave strogo ciljno usmerjeni, kar pomeni, da bi morali biti namenjeni odstranitvi informacij, za katere se šteje, da so nezakonita vsebina, ali onemogočenju dostopa do njih, ne da bi to neupravičeno vplivalo na svobodo izražanja in obveščanja prejemnikov storitve. Prijave bi bilo treba zato praviloma nasloviti na ponudnike storitev gostovanja, za katere se lahko upravičeno pričakuje, da bodo imeli tehnično in operativno zmožnost ukrepanja proti takim posameznim informacijam. Ponudniki storitev gostovanja, ki prejmejo prijavo, za katero iz tehničnih ali operativnih razlogov ne morejo odstraniti posamezne informacije, bi morali o tem obvestiti osebo ali subjekt, ki je vložil prijavo.

- (52) Pravila o takih mehanizmih prijave in ukrepanja bi morala biti harmonizirana na ravni Unije, da se zagotovi pravočasna, skrbna in nepristranska obdelava prijav na podlagi enotnih, preglednih in jasnih pravil, ki zagotavljajo zanesljivo zaščito pravic in zakonitih interesov vseh prizadetih strani, zlasti njihovih temeljnih pravic, ki jih zagotavlja Listina, ne glede na državo članico, v kateri ima tak udeleženec sedež ali prebivališče, in ne glede na zadevno pravno področje. Te temeljne pravice med drugim vključujejo: za prejemnike storitev pravico do svobode izražanja in obveščanja, pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov, prepoved diskriminacije in pravico do učinkovitega pravnega sredstva; za ponudnike storitev pravico do poslovanja, vključno s pogodbeno svobodo; za strani, ki jih prizadene nezakonita vsebina, pravico do človekovega dostojanstva, pravice otrok, pravico do varstva premoženja, vključno z intelektualno lastnino, ter prepoved diskriminacije. Ponudniki storitev gostovanja bi morali na podlagi prijav pravočasno ukrepati, pri tem pa zlasti upoštevati vrsto prijavljene nezakonite vsebine in nujnost ukrepanja. Od takih ponudnikov se na primer lahko pričakuje, da bodo brez odlašanja ukrepali ob prijavi domnevno nezakonite vsebine, ki ogroža življenje ali varnost oseb. Ponudnik storitev gostovanja bi moral – potem ko se odloči, ali bo na podlagi prijave ukrepal – o tem brez nepotrebnega odlašanja obvestiti posameznika oziroma subjekt, ki je zadevno vsebino prijavil.

- (53) Mehanizmi prijave in ukrepanja bi morali omogočati predložitev prijav, ki so dovolj natančne in ustrezno utemeljene, da lahko zadevni ponudnik storitev gostovanja sprejme informirano in skrbno odločitev, združljivo s svobodo izražanja in obveščanja, v zvezi z vsebino, na katero se nanaša prijava, zlasti, ali je treba to vsebino šteti za nezakonito in jo odstraniti ali onemogočiti dostop do nje. Ti mehanizmi bi morali omogočati lažje vlaganje prijav, ki vsebujejo obrazložitev razlogov, zakaj posameznik ali subjekt, ki je predložil prijavo, meni, da gre za nezakonito vsebino, in jasno opredeljujejo mesto, kjer se ta vsebina nahaja. Kadar prijava vsebuje dovolj informacij, da lahko skrbni ponudnik storitev gostovanja brez podrobnega pravnega pregleda prepozna, da je vsebina nedvomno nezakonita, bi bilo treba šteti, da je za nezakonnost vsebine dejansko izvedel že s prijavo. Razen za predložitev prijav v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3 do 7 Direktive 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹ bi bilo treba s temi mehanizmi od posameznika ali subjekta, ki je predložil prijavo, zahtevati, naj razkrije svojo identiteto, da se preprečijo zlorabe.

¹ Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

- (54) Kadar se ponudnik storitev gostovanja, ker so informacije, ki so jih zagotovili prejemniki, nezakonita vsebina ali so nezdržljive z njegovimi pogoji poslovanja, odloči umakniti ali onemogočiti dostop do informacij, ki jih zagotavlja prejemnik storitve, ali kako drugače omejiti njihovo vidnost ali monetizacijo, na primer po prejetju prijave ali v okviru ukrepanja na lastno pobudo, tudi izključno z uporabo avtomatiziranih sredstev, bi moral tak ponudnik prejemnika na jasn in preprosto razumljiv način obvestiti o svoji odločitvi, o razlogih zanjo in o pravnih sredstvih, ki so na voljo za izpodbijanje odločitve, pri tem pa upoštevati negativne posledice, ki jih take odločitve lahko imajo za prejemnika, tudi glede uresničevanja njegove temeljne pravice do svobode izražanja. Ta obveznost bi morala veljati ne glede na razloge odločitve, zlasti pa ne glede na to, ali je bil ukrep sprejet, ker se domneva, da je informacija, o kateri je vložena prijava, nezakonita vsebina oziroma da je neskladna s pogoji poslovanja, ki se uporabljajo. Kadar je odločitev sprejeta po prejemu prijave, bi moral ponudnik storitev gostovanja razkriti identiteto osebe ali subjekta, ki je prejemniku storitve predložil prijavo, samo, kadar je ta informacija potrebna za prepoznavanje nezakonitosti vsebine, na primer v primerih kršitev pravic intelektualne lastnine.

- (55) Omejitve vidnosti lahko vključuje razvrstitev na nižje mesto v sistemih razvrščanja ali priporočilnih sistemih, pa tudi omejitve dostopa enega ali več prejemnikov storitve ali blokiranje uporabnika v spletni skupnosti brez da bi se uporabnik tega zavedal („nevidna prepoved“). Monetizacija s prihodki od oglaševanja informacije, ki jo zagotovi prejemnik storitve, se lahko omeji z začasno ustavitvijo ali ukinitvijo denarnega plačila ali prihodkov, povezanih s to informacijo. Vendar pa se obveznost, da se zagotovi obrazložitev, ne bi smela uporabljati v zvezi z zavajajočimi komercialnimi vsebinami velikega obsega, ki se razširjajo z namerno manipulacijo storitve, zlasti z njeno neavtentično uporabo, kot je uporaba botov ali lažnih računov ali druge zavajajoče uporabe storitve. Ne glede na druge možnosti, ki so na voljo za izpodbijanje odločitve ponudnika storitev gostovanja, bi moral imeti prejemnik storitve vedno pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu z nacionalnim pravom.

(56) V nekaterih primerih lahko ponudnik storitev gostovanja izve, na primer na podlagi prijave prijavitelja ali svojih prostovoljnih ukrepov, za informacije, ki se nanašajo na nekatere dejavnosti prejemnika storitve, na primer zagotavljanje nekaterih vrst nezakonitih vsebin, na podlagi česar obstaja, ob upoštevanju vseh zadevnih okoliščin, o katerih je ponudnik storitev gostovanja obveščen, razumno upravičen sum, da je ta prejemnik morda storil, morda pravkar izvaja ali je verjetno da bo storil kaznivo dejanje, ki ogroža življenje ali varnost oseb, kot so kazniva dejanja, navedena v Direktivi 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹, Direktivi 2011/93/EU ali Direktivi (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta². Zaradi konkretne vsebine bi se na primer lahko pojavil sum ogrožanja javnosti, kot je spodbujanje k terorizmu v smislu člena 21 Direktive (EU) 2017/541. V takih primerih bi moral ponudnik storitev gostovanja o takem sumu brez odlašanja obvestiti pristojne organe za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj. Ponudnik storitev gostovanja bi moral zagotoviti vse ustrezne informacije, ki so mu na voljo, vključno z vsebino in časom objave, če je na voljo, časovnim pasom, obrazložitvijo suma in informacijami, ki so potrebne za lociranje in identifikacijo zadevnega prejemnika storitve, kadar je to ustrezno. Ta uredba ne zagotavlja pravne podlage za oblikovanje profilov prejemnikov storitev, da bi lahko ponudniki storitev gostovanja potencialno prepoznali kazniva dejanja. Ponudniki storitev gostovanja bi morali pri obveščanju organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj prav tako upoštevati druga veljavna pravila prava Unije ali nacionalnega prava za zaščito pravic in svoboščin posameznikov.

¹ Direktiva 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ (UL L 101, 15.4.2011, str. 1).

² Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

(57) Da se prepreči nalaganje nesorazmernih bremen, se dodatne obveznosti, ki jih ta uredba nalaga ponudnikom spletnih platform, vključno s platformami, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, ne bi smele uporabljati za ponudnike, ki se štejejo za mikro ali mala podjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu 2003/361/ES. Iz istega razloga se te dodatne obveznosti za ponudnike spletnih platform, ki so se prej šteli za mikro ali mala podjetja, ne bi smele uporabljati še v obdobju 12 mesecev po tem, ko so izgubili ta status. Taki ponudniki ne bi smeli biti izvzeti iz obveznosti zagotavljanja informacij o povprečnem številu mesečnih aktivnih prejemnikih storitve na zahtevo koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža ali Komisije. Vendar glede na to, da imajo zelo velike spletne platforme ali zelo veliki spletni iskalniki večji doseg in večji vpliv na to, kako prejemniki storitve pridobivajo informacije in komunicirajo po spletu, taki ponudniki ne bi smeli biti upravičeni do te izključitve, ne glede na to, ali izpolnjujejo pogoje za mikro ali mala podjetja oziroma so jih nedavno izpolnjevali. Pravila za konsolidacijo iz Priporočila 2003/361/ES pripomorejo k preprečevanju vsakršnega izogibanja tem dodatnim obveznostim. Nič v tej uredbi ponudnikom spletnih platform, ki so zajeti s to izključitvijo, ne preprečuje, da prostovoljno vzpostavijo sistem, ki bo izpolnjeval eno ali več teh obveznosti.

- (58) Prejemniki storitve bi morali imeti na voljo možnost preprostega in učinkovitega izpodbijanja nekaterih odločitev ponudnikov spletnih platform glede nezakonnosti vsebin ali njihove neskladnosti s pogoji poslovanja, ki negativno vplivajo nanje. Zato bi bilo treba od ponudnikov spletnih platform zahtevati, naj zagotovijo notranje sisteme za obravnavo pritožb, ki izpolnjujejo nekatere pogoje, katerih cilj je zagotavljati, da so sistemi preprosto dostopni ter da omogočajo hitre, nediskriminatorne, nepristranske in poštene rezultate, in se, kadar se za to uporabijo avtomatizirana sredstva, zanje uporabi človeški pregled. Taki sistemi bi morali vsem prejemnikom storitve omogočati, da vložijo pritožbo, in ne bi smeli določati formalnih zahtev, na primer napotovati na določene ustrezne pravne določbe ali zapletena pravna pojasnila. Prejemniki storitve, ki v mehanizmu prijave in ukrepanja iz te uredbe ali v mehanizmu za prijavo vsebin, ki kršijo pogoje uporabe ponudnika spletnih platform, vložijo prijavo, bi morali biti upravičeni, da uporabijo pritožbeni mehanizem za izpodbijanje odločitve ponudnika spletne platforme o njihovih prijavah, vključno kadar menijo, da ukrep, ki ga je sprejel ta ponudnik, ni bil ustrezen. Možnost vložitve pritožbe za razveljavitev izpodbijanih odločitev bi morala biti na voljo vsaj šest mesecev, računano od trenutka, ko ponudnik spletnih platform prejemnika storitve obvesti o odločitvi.

(59) Poleg tega bi bilo treba določiti možnost dobroverne uporabe izvensodnega reševanja tovrstnih sporov, tudi tistih, ki jih ni bilo mogoče zadovoljivo rešiti v okviru notranjega sistema za obravnavo pritožb, in sicer pri certificiranih organih, ki so neodvisni ter ki imajo potrebna sredstva in strokovno znanje za pošteno, hitro in stroškovno učinkovito izvajanje dejavnosti. Neodvisnost organov za izvensodno reševanje sporov bi bilo treba zagotoviti tudi na ravni fizičnih oseb, odgovornih za reševanje sporov, vključno s pravili o nasprotju interesov. Pristojbine, ki jih zaračunavajo organi za izvensodno reševanje sporov, bi morale biti razumne, dostopne, privlačne, cenovno sprejemljive za potrošnike in sorazmerne ter bi jih bilo treba presoditi za vsak primer posebej. Kadar pristojni koordinator digitalnih storitev certificira organ za izvensodno reševanje sporov, bi morala biti ta certifikacija veljavna v vseh državah članicah. Ponudniki spletnih platform bi morali imeti možnost, da zavrnejo sodelovanje v postopkih izvensodnega reševanja sporov na podlagi te uredbe, če je bil isti spor, zlasti v zvezi z zadevnimi informacijami in razlogi za sprejetje izpodbijane odločitve, učinki odločitve in razlogi za izpodbijanje odločitve, že rešen ali ravno teče v postopku pred pristojnim sodiščem ali pred drugim pristojnim organom za izvensodno reševanje sporov. Prejemniki storitve bi morali imeti možnost izbire med notranjim pritožbenim mehanizmom, izvensodno poravnavo sporov in možnostjo, da v kateri koli fazi sprožijo sodne postopke. Ker izid postopka izvensodnega reševanja sporov ni zavezujoč, se strankam ne bi smelo preprečevati, da v zvezi z istim sporom sprožijo sodne postopke. Tako zagotovljene možnosti izpodbijanja odločitev ponudnikov spletnih platform nikakor ne bi smele vplivati na možnost sodnega varstva v skladu s predpisi zadevne države članice in zato ne bi smele vplivati na možnost učinkovitega sodnega varstva iz člena 47 Listine. Določbe te uredbe o izvensodnem reševanju sporov od držav članic ne bi smele zahtevati, da ustanovijo take organe za izvensodno reševanje sporov.

- (60) V zvezi s pogodbenimi spori med potrošniki in podjetji glede nakupa blaga ali storitev Direktiva 2013/11/EU zagotavlja, da imajo potrošniki iz Unije in podjetja v Uniji dostop do subjektov za alternativno reševanje sporov, katerih kakovost je potrjena. V tem smislu bi bilo treba pojasniti, da pravila te uredbe o izvensodnem reševanju sporov ne posegajo v navedeno direktivo, vključno kar zadeva pravico potrošnikov na podlagi navedene direktive, da se lahko iz postopka kadar koli umaknejo, če niso zadovoljni z izvajanjem ali vodenjem postopka.

(61) Ukrepe zoper nezakonite vsebine je mogoče sprejemati hitreje in bolj zanesljivo, kadar ponudniki spletnih platform sprejmejo potrebne ukrepe, da se zagotovi prednostna obravnava prijav, ki jih prek mehanizmov prijave in ukrepanja, zahtevanih s to uredbo, vložijo zaupanja vredni prijavitelji, ki delujejo na svojem strokovnem področju, vendar to ne posega v zahtevo, da je treba vse prijave, vložene na podlagi navedenih mehanizmov, obravnavati ter o njih odločiti pravočasno, skrbno in nepristransko. Tak status zaupanja vrednega prijavitelja bi moral podeliti koordinator digitalnih storitev v državi članici sedeža prosilca in bi ga morali priznati vsi ponudniki spletnih platform v okviru te uredbe. Tak status zaupanja vrednega prijavitelja bi se smel podeliti le subjektom, ne posameznikom, in sicer tistim, ki med drugim izkažejo, da imajo posebno strokovno znanje in sposobnost pri spoprijemanju z nezakonito vsebino ter da delujejo skrbno, točno in objektivno. Taki subjekti so lahko po naravi javni, na primer glede terorističnih vsebin so to lahko enote nacionalnih organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ali Agencije Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol), lahko pa so tudi nevladne organizacije in zasebni ali delno javni organi, kot so organizacije, ki sestavljajo mrežo enotnih telefonskih števil INHOPE za poročanje v zvezi s posnetki spolne zlorabe otrok, ali organizacije, ki se ukvarjajo s prijavo nezakonitih rasističnih in ksenofobnih vsebin na spletu. Da se prepreči zmanjšanje dodane vrednosti takšnega mehanizma, bi bilo treba omejiti skupno število zaupanja vrednih prijaviteljev, ki jim je v skladu s to uredbo podeljen ta status. Zlasti panožna združenja, ki zastopajo interese svojih članov, se spodbuja, da se prijavijo za status zaupanja vrednih prijaviteljev, in sicer brez poseganja v pravico zasebnih subjektov ali posameznikov, da sklepajo dvostranske sporazume s ponudniki spletnih platform.

- (62) Zaupanja vredni prijavitelji bi morali objaviti preprosta razumljiva in podrobna poročila o prijavah, predloženih v skladu s to uredbo. V teh poročilih bi morale biti navedene informacije, kot so število prijav, razčlenjeno po ponudnikih storitev gostovanja, vrsti vsebine, in ukrepih, ki jih je sprejel ponudnik storitev. Glede na to, da so zaupanja vredni prijavitelji že izkazali strokovno znanje in kompetence, se lahko pričakuje, da bo obravnava njihovih prijav manj obremenjujoča in zato hitrejša v primerjavi s prijavami, ki jih vložijo drugi prejemniki storitve. Vendar se lahko povprečni čas, potreben za obravnavo, še vedno razlikuje glede na dejavnike, kot so med drugim vrsta nezakonite vsebine, kakovost prijav in dejanski tehnični postopki za predložitev takih prijav.

Medtem ko kodeks ravnanja za odpravo nezakonitega sovražnega govora na spletu iz leta 2016 določa referenčno merilo za sodelujoča podjetja glede časa, ki je potreben za obdelavo veljavnih prijav za odstranitev nezakonitega sovražnega govora, pa lahko na primer druge vrste nezakonitih vsebin zahtevajo precej drugačen časovni okvir za obdelavo, odvisno od konkretnih dejstev in okoliščin ter vrst obravnavanih nezakonitih vsebin. Da bi preprečili zlorabe statusa zaupanja vrednega prijavitelja, bi moralo biti mogoče ta status začasno preklicati, če koordinator digitalnih storitev v državi sedeža iz upravičenih razlogov začne preiskavo. Pravila te uredbe o zaupanja vrednih prijaviteljih se ne bi smela razumeti tako, da se ponudnikom spletnih platform prepreči zagotavljanje podobne obravnave prijav, ki jih vložijo subjekti ali posamezniki, ki na podlagi te uredbe nimajo statusa zaupanja vrednega prijavitelja, ali da se jim prepreči drugačno sodelovanje z drugimi subjekti, v skladu z veljavnim pravom, vključno s to uredbo in Uredbo (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Pravila te uredbe ponudnikom spletnih platform ne bi smela preprečevati, da zaupanja vredne prijavitelje ali podobne mehanizme uporabijo za hitro in zanesljivo ukrepanje zoper vsebino, ki je nezdružljiva z njihovimi pogoji poslovanja, zlasti zoper vsebino, ki škoduje ranljivim prejemnikom storitve, kot so mladoletne osebe.

¹ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

- (63) Zloraba spletnih platform s pogostim zagotavljanjem očitno nezakonitih vsebin ali s pogostim vlaganjem očitno neutemeljenih prijav ali pritožb na podlagi mehanizmov oziroma sistemov, vzpostavljenih na podlagi te uredbe, spodkopava zaupanje ter škoduje pravicam in zakonitim interesom zadevnih strani. Zato je treba vzpostaviti ustrezne sorazmerne in učinkovite zaščitne ukrepe zoper take zlorabe, pri čemer je treba spoštovati pravice in zakonite interese vseh udeleženih strani, vključno z veljavnimi temeljnimi pravicami in svoboščinami, kot so določene v Listini, zlasti svobodo izražanja. Informacije bi se morale šteti za očitno nezakonito vsebino in prijave oziroma pritožbe bi se morale šteti za očitno neutemeljene, kadar je nestrokovnjaku celo brez temeljite analize jasno, da gre za nezakonito vsebino oziroma da so prijave ali pritožbe neutemeljene.

- (64) Pod nekaterimi pogoji bi morali ponudniki spletnih platform začasno prekiniti svoje zadevne dejavnosti v zvezi z osebo, ki sodeluje pri zlorabah. To ne posega v svobodo ponudnikov spletnih platform, da določijo svoje pogoje poslovanja in vzpostavijo strožje ukrepe v primeru očitno nezakonitih vsebin, povezanih s hudimi kaznivimi dejanji, kot so posnetki o spolni zlorabi otrok. Za namene preglednosti bi bilo treba to možnost jasno in dovolj podrobno določiti v pogojih poslovanja spletnih platform. Zoper s tem povezane odločitve ponudnikov spletnih platform bi morala biti vedno na voljo pravna sredstva, odločitve pa bi morale biti predmet nadzora pristojnega koordinatorja digitalnih storitev. Ponudniki spletnih platform bi morali pred odločitvijo o začasni prekinitvi poslati predhodno opozorilo, ki bi moralo vključevati razloge za morebitno začasno prekinitvev in pravna sredstva zoper to odločitev ponudnikov spletnih platform. Pri odločanju o začasni prekinitvi bi morali ponudniki spletnih platform poslati obrazložitev v skladu s pravili iz te uredbe. Pravila te uredbe o zlorabi ponudnikom spletnih platform ne bi smela preprečevati sprejemanja drugih ukrepov za obravnavo nezakonitih vsebin, ki jih zagotavljajo prejemniki njihovih storitev, ali za obravnavo drugih zlorab njihovih storitev, vključno s kršitvijo pogojev poslovanja, v skladu z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom. Ta pravila ne posegajo v uveljavljanje kakršne koli odgovornosti oseb, ki sodelujejo pri zlorabi, vključno z odškodnino, kakor določa pravo Unije ali nacionalno pravo.

- (65) Glede na posebne odgovornosti in obveznosti ponudnikov spletnih platform bi morale zanje veljati obveznosti poročanja o preglednosti, ki veljajo poleg obveznosti poročanja o preglednosti, ki se na podlagi te uredbe uporabljajo za vse ponudnike posredniških storitev. Da se ugotovi, ali so spletne platforme in spletni iskalniki morda zelo velike spletne platforme ali zelo veliki spletni iskalniki, za katere na podlagi te uredbe veljajo nekatere dodatne obveznosti, bi morale obveznosti poročanja o preglednosti za ponudnike spletnih platform in spletnih iskalnikov vključevati nekatere obveznosti, ki se nanašajo na objavo in sporočanje informacij o povprečnem številu aktivnih prejemnikov storitve v Uniji na mesec.
- (66) Da se zagotovi preglednost in omogoči nadzor nad odločitvami pri moderiranju vsebin spletnih platform s strani ponudnikov spletnih platform ter spremlja širjenje nezakonitih spletnih vsebin, bi morala Komisija vzdrževati in objaviti podatkovno zbirko, ki vsebuje odločitve in obrazložitve ponudnikov spletnih platform, kadar odstranijo ali drugače omejijo razpoložljivost informacij in dostop do njih. Da bi se podatkovna zbirka stalno posodabljala, bi morali ponudniki spletnih platform brez nepotrebnega odlašanja po sprejetju odločitve v standardni obliki predložiti vse odločitve in obrazložitve, da se omogočijo posodobitve v realnem času, kadar je to tehnično izvedljivo in sorazmerno s sredstvi zadevne spletne platforme. Strukturirana zbirka podatkov bi morala omogočati dostop do ustreznih informacij in poizvedbe v zvezi z njimi, zlasti kar zadeva vrsto obravnavanih domnevno nezakonitih vsebin.

- (67) Temni vzorci na spletnih vmesnikih spletnih platform so prakse, ki namerno ali dejansko bistveno izkrivljajo ali zmanjšujejo zmožnost prejemnikov storitve, da sprejemajo samostojne in ozaveščene izbire ali odločitve. Te prakse se lahko uporabijo za napeljevanje prejemnikov storitve k nezaželenemu vedenju, ali k neželenim odločitvam, ki imajo zanje negativne posledice. Ponudnikom spletnih platform bi bilo zato treba prepovedati, da bi prek strukture, zasnove ali funkcionalnosti spletnega vmesnika ali njegovega dela prejemnike storitve zavedli ali k čemu napeljali ter izkrivili ali ogrozili njihovo neodvisnost, odločanje ali izbiro. To bi med drugim moralo vključevati izkoriščevalsko zasnovane možnosti izbire, zato da se prejemnike usmeri k ravnanju, ki koristi ponudniku spletnih platform, a morda ni v interesu prejemnikov, pri čemer se možnosti izbire ne predstavijo na nevtralen način, na primer tako, da je določena možnost izbire, ko se mora prejemnik odločiti med njimi, vizualno, avditivno ali kako drugače bolj vpadljiva.

Prepoved bi morala vključevati tudi večkratno zahtevanje od prejemnika storitve, naj izbere, kadar je bila taka izbira že opravljena, kar bi postopek preklica storitve znatno bolj otežilo kot postopek njene potrditve ali nekatere izbire bolj otežilo ali upočasnilo kot druge, zaradi česar bi bilo nerazumno težko prekiniti nakupe ali se odjaviti s posamezne spletne platforme, ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, pa tudi zavajanje prejemnikov storitve, tako da jih napeljujejo na odločitve o transakcijah ter privzete nastavitve, ki jih je zelo težko spremeniti, s čimer se nerazumno pristransko vpliva na to, kako prejemnik storitve sprejema odločitve, kar izkrivlja in ovira njegovo avtonomijo, odločanje in izbiro. Vendar se pravila, ki preprečujejo temne vzorce, ne bi smela razumeti v smislu, da ponudnikom storitev onemogočajo neposredno interakcijo s prejemniki storitve in jim ponujajo nove ali dodatne storitve. Zakonite prakse, na primer oglaševalske, ki so v skladu s pravom Unije, same po sebi ne bi smele veljati za temne vzorce. Ta pravila o temnih vzorcih bi bilo treba razlagati tako, da zajemajo prepovedane prakse, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, če te prakse niso zajete že v Direktivi 2005/29/ES ali Uredbi (EU) 2016/679.

(68) Spletno oglaševanje ima pomembno vlogo v spletnem okolju, tudi v zvezi z zagotavljanjem spletnih platform, kadar se zagotavljanje storitve včasih v celoti ali delno neposredno ali posredno krije s prihodki iz oglaševanja. Vendar pa lahko spletno oglaševanje prispeva k znatnim tveganjem, ki segajo od oglasov, ki so sami po sebi nezakonita vsebina, do prispevanja k finančnim spodbudam za objavo ali poudarjanje nezakonitih ali drugače škodljivih vsebin in dejavnosti na spletu ali do diskriminatornega prikazovanja oglasov, ki vplivajo na enako obravnavo in priložnosti državljanov. Poleg zahtev, ki izhajajo iz člena 6 Direktive 2000/31/ES, bi bilo torej treba od ponudnikov spletnih platform zahtevati, da zagotovijo, da so prejemnikom storitve na voljo nekatere individualizirane informacije, ki so potrebne, da lahko razumejo, kdaj in v imenu koga je oglas predstavljen. Zagotoviti bi morali, da so te informacije poudarjene, tudi s standardiziranimi vizualnimi ali zvočnimi znaki, jasno prepoznavne in za povprečnega prejemnika storitve nedvoumne, prilagoditi pa bi jih bilo treba naravi spletnega vmesnika posamezne storitve. Poleg tega bi bilo treba prejemnikom storitve neposredno v spletnem vmesniku, kjer se prikaže oglas, zagotoviti enostaven dostop do informacij o glavnih parametrih, ki se uporabljajo pri odločitvi, da se jim prikaže posamezni oglas, pri čemer bi jim bilo treba zagotoviti smiselna pojasnila glede logike, ki se je v ta namen uporabila, tudi kadar ta temelji na oblikovanju profilov.

Taka pojasnila bi morala vsebovati tudi informacije o metodi, uporabljeni za prikaz oglasa – na primer, ali gre za kontekstualno ali drugo vrsto oglaševanja – in, kadar je to ustrezno, o glavnih uporabljenih merilih za oblikovanje profilov; prejemnika bi morala seznaniti tudi z vsemi sredstvi, ki so mu na voljo za spremembo teh meril. Zahteve te uredbe o zagotavljanju informacij v zvezi z oglaševanjem ne posegajo v uporabo zadevnih določb Uredbe (EU) 2016/679, zlasti tistih, ki se nanašajo na pravico do ugovora, avtomatizirano sprejemanje posameznih odločitev, vključno z oblikovanjem profilov, in zlasti na obveznost pridobitve soglasja od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, še pred obdelavo osebnih podatkov za ciljno oglaševanje. Prav tako ne posega v določbe iz Direktive 2002/58/ES, zlasti tiste, ki se nanašajo na shranjevanje informacij v terminalski opremi in na dostop do v njej shranjenih informacij. Ta uredba dopolnjuje uporabo Direktive 2010/13/EU, s katero se nalagajo ukrepi, ki uporabnikom omogočajo, da prijavijo avdiovizualna komercialna sporočila v videoposnetkih, ki jih ustvarijo uporabniki. Prav tako dopolnjuje obveznosti trgovcev glede razkritja komercialnih sporočil, ki izhajajo iz Direktive 2005/29/ES.

(69) Kadar so prejemnikom storitve predstavljeni oglasi, ki temeljijo na tehnikah ciljnega usmerjanja, ki so optimizirane tako, da ustrezajo njihovim interesom in bi lahko izkoriščale njihove ranljive točke, ima to lahko še posebej resne negativne učinke. V nekaterih primerih lahko manipulativne tehnike negativno vplivajo na cele skupine in tako povečajo družbeno škodo, na primer s prispevanjem k dezinformacijskim kampanjam ali diskriminiranjem nekaterih skupin. Spletne platforme so izrazito dovzetno okolje za take prakse in pomenijo večje družbeno tveganje. Zato ponudniki spletnih platform ne bi smeli prikazovati oglasov na podlagi oblikovanja profilov, kakor je opredeljeno v členu 4, točka 4, Uredbe (EU) 2016/679, z uporabo posebnih vrst osebnih podatkov iz člena 9(1) navedene uredbe, vključno z uporabo kategorij oblikovanja profilov na podlagi teh posebnih kategorij. Ta prepoved ne posega v obveznosti, ki veljajo za ponudnike spletnih platform ali katerega koli drugega ponudnika storitve ali oglaševalca, vključenega v razširjanje oglasov na podlagi prava Unije o varstvu osebnih podatkov.

(70) Bistveni del poslovanja spletne platforme je način, na katerega se informacije prednostno razvrščajo in prikazujejo na njenem spletnem vmesniku, da se prejemniku storitve olajša in optimizira dostop do informacij. To se na primer doseže z algoritemskimi predlogi, razvrščanjem in prednostnim razvrščanjem informacij, razlikovanjem na podlagi besedila ali drugih vizualnih prikazov ali z drugim urejanjem informacij, ki ga izvajajo prejemniki. Takšni priporočilni sistemi lahko pomembno vplivajo na zmožnost prejemnikov za pridobivanje informacij na spletu in interakcijo z njimi, vključno z lažjim iskanjem ustreznih informacij za prejemnike storitve in prispevanjem k boljši uporabniški izkušnji. Prav tako imajo pomembno vlogo pri poudarjanju nekaterih sporočil, viralnem širjenju informacij in spodbujanju spletnega vedenja. Zato bi morale spletne platforme dosledno skrbeti, da so prejemniki njihove storitve poučeni, kako priporočilni sistem vpliva na način, kako je informacija prikazana, in da lahko na to tudi sami vplivajo. Jasno in na preprosto razumljiv način bi morale predstaviti parametre teh priporočilnih sistemov in zagotoviti, da bi prejemniki storitve razumeli, kako se zanje informacije prednostno razvrščajo. Ti parametri bi morali vključevati vsaj najpomembnejša merila za določanje, katere informacije se predlagajo prejemniku storitve, in razloge za njihovo večjo ali manjšo pomembnost, tudi kadar so informacije prednostno razvrščene na podlagi oblikovanja profilov in prejemnikovega spletnega vedenja.

(71) Pomemben cilj politike Unije je zaščita mladoletnikov. Za spletno platformo se lahko šteje, da je dostopna mladoletnikom, kadar njeni pogoji poslovanja dovoljujejo uporabo storitve mladoletnikom, kadar je njena storitev namenjena mladoletnikom ali jih ti večinoma uporabljajo ali kadar se ponudnik kako drugače zaveda, da so nekateri prejemniki njegove storitve mladoletni, na primer zato, ker že obdeluje osebne podatke prejemnikov svoje storitve, kjer je njihova starost razkrita za druge namene. Ponudniki spletnih platform, ki jih uporabljajo mladoletniki, bi morali sprejeti ustrezne in sorazmerne ukrepe za njihovo varstvo, na primer z zasnovo svojih spletnih vmesnikov ali njihovih delov z najvišjo stopnjo zasebnosti, varnosti in varstva mladoletnikov, kadar je to ustrezno, ali s sprejetjem standardov za zaščito mladoletnikov ali sodelovanjem pri kodeksih ravnanja za njihovo zaščito. Upoštevati bi morali dobro prakso in razpoložljive usmeritve, kot so tiste iz sporočila Komisije o digitalnem desetletju za otroke in mlade: nova evropska strategija za boljši internet za otroke (BIK+). Ponudniki spletnih platform ne bi smeli prikazovati oglasov na podlagi oblikovanja profilov z uporabo osebnih podatkov prejemnika storitve, ko z razumno gotovostjo vedo, da je prejemnik storitve mladoleten. V skladu z Uredbo (EU) 2016/679, zlasti z načelom najmanjšega obsega podatkov, kot je določeno v členu 5(1), točka (c), navedene uredbe, ta prepoved ponudnika spletne platforme ne bi smela voditi k ohranjanju, pridobivanju ali obdelavi več osebnih podatkov, kot jih že ima, da bi ocenil, ali je prejemnik storitve mladoleten. Zato ta obveznost ponudnikov spletnih platform ne bi smela spodbujati k zbiranju podatkov o starosti prejemnikov storitve pred njeno uporabo. To ne bi smelo posegati v obveznosti iz prava Unije o varstvu osebnih podatkov.

- (72) Da bi prispevale k varnemu, zaupanja vrednemu in preglednemu spletnemu okolju za potrošnike in tudi druge zainteresirane strani, kot so trgovci konkurenti in imetniki pravic intelektualne lastnine, ter odvrčale trgovce od prodaje proizvodov ali storitev v nasprotju z veljavnimi pravili, bi morale spletne platforme, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, zagotoviti sledljivost takih trgovcev. Od trgovca bi se torej morale zahtevati, da ponudnikom spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, zagotovi nekatere bistvene informacije, tudi za namene pošiljanja promocijskih sporočil o proizvodih ali ponujanja proizvodov. Ta zahteva bi se morala nanašati tudi na trgovce, ki na podlagi temeljnih pogodb promovirajo sporočila o proizvodih ali storitvah v imenu blagovnih znamk. Ti ponudniki spletnih platform bi morali varno shranjevati vse informacije ves čas trajanja njihovega pogodbenega razmerja s trgovcem in še šest mesecev zatem, zato da se lahko v zvezi z njim vložijo pritožbe oziroma izvršijo izdane odločbe.

Ta obveznost je potrebna in sorazmerna, zato da se lahko v skladu z veljavnim pravom, tudi glede varstva osebnih podatkov, omogoči dostop do informacij javnim organom in zasebnim subjektom, ki imajo zakoniti interes za to, tudi na podlagi odločb o zagotavljanju informacij iz te uredbe. Ta obveznost ne vpliva na morebitne obveznosti ohranjanja nekaterih vsebin za daljša obdobja na podlagi drugega prava Unije ali nacionalnega prava, v skladu s pravom Unije. Brez poseganja v opredelitev iz te uredbe bi moral biti vsak trgovec, ne glede na to, ali je fizična ali pravna oseba, identificiran na podlagi člena 6a(1), točka (b), Direktive 2011/83/EU in člena 7(4), točka (f), Direktive 2005/29/ES, pri ponujanju proizvoda ali storitve prek spletne platforme sledljiv. Direktiva 2000/31/ES zavezuje vse ponudnike storitev informacijske družbe, da prejemnikom storitve in pristojnim organom omogočijo preprost, neposreden in stalen dostop do nekaterih informacij, ki omogočajo identifikacijo vseh ponudnikov. Zahteve glede sledljivosti za ponudnike spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, iz te uredbe ne vplivajo na uporabo Direktive Sveta (EU) 2021/514¹, ki sledi drugim legitimnim ciljem javnega interesa.

¹ Direktiva Sveta (EU) 2021/514 z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L 104, 25.3.2021, str. 1).

(73) Da se zagotovi učinkovita in ustrezna uporaba te obveznosti in da se ne naloži nesorazmerno breme, bi si morali ponudniki spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, po najboljših močeh prizadevati za oceno zanesljivosti informacij, ki jih zagotavljajo zadevni trgovci, zlasti z uporabo prosto dostopnih uradnih spletnih podatkovnih zbirk in spletnih vmesnikov, kot so nacionalni poslovni registri in sistem izmenjave podatkov o DDV, ali tako da od zadevnih trgovcev zahtevajo predložitev zaupanja vrednih dokazil, kot so kopije osebnih dokumentov, overjeni izpiski s plačilnih računov, potrdila družb in izpiski iz poslovnega registra. Uporabijo lahko tudi druge vire, ki so na voljo prek oddaljenega odstopa in ki zagotavljajo podobno stopnjo zanesljivosti za zagotavljanje izpolnjevanja te obveznosti. Vendar pa se od zadevnih ponudnikov spletnih platform ne bi smelo zahtevati izvajanje prekomernih ali dragih spletnih dejavnosti iskanja dejstev ali izvajati takojšnjih nesorazmernih preverjanj. Prav tako se ne bi smelo razumeti, da ti ponudniki, ki so si po najboljših močeh prizadevali za to, kot zahteva ta uredba, jamčijo zanesljivost informacij do potrošnikov ali drugih zainteresiranih strani.

(74) Ponudniki spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, bi morali zasnovati in organizirati svoj spletni vmesnik tako, da bodo trgovcem omogočali izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo na podlagi ustreznega prava Unije, zlasti zahtev iz členov 6 in 8 Direktive 2011/83/EU, člena 7 Direktive 2005/29/ES, členov 5 in 6 Direktive 2000/31/ES ter člena 3 Direktive 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹. V ta namen bi si morali zadevni ponudniki spletnih platform po najboljših močeh prizadevati oceniti, ali so trgovci, ki uporabljajo njihove storitve, v skladu z ustreznim veljavnim pravom Unije na svoje spletne vmesnike naložili popolne informacije. Dokler take informacije niso popolne, bi morali ponudniki spletnih platform zagotoviti, da se proizvodi ali storitve ne ponujajo. To ne bi smelo pomeniti obveznosti za zadevne ponudnike spletnih platform, da morajo na splošno nadzirati proizvode ali storitve, ki jih trgovci ponujajo prek njihovih storitev, niti splošne obveznosti ugotavljanja dejstev, zlasti ne tega, da bi morali oceniti točnost informacij, ki jih zagotavljajo trgovci. Spletni vmesniki bi morali biti uporabnikom prijazni in preprosto dostopni trgovcem in potrošnikom. Poleg tega bi si morali ponudniki zadevnih spletnih platform po tem, ko trgovcu dovolijo ponujanje proizvoda ali storitve, razumno prizadevati za naključno preverjanje, ali so ponujeni proizvodi ali storitve v katerih koli uradnih, prosto dostopnih in strojno berljivih spletnih podatkovnih zbirkah ali spletnih vmesnikih, ki so na voljo v državi članici ali Uniji, prepoznani kot nezakoniti. Komisija bi morala spodbujati tudi sledljivost proizvodov s tehnološkimi rešitvami, kot so digitalno podpisane hitroodzivne kode (ali „kode QR“) ali nezamenljivi žetoni. Komisija bi morala spodbujati razvoj standardov, dokler pa jih ni, pa razvoj tržnih rešitev, ki bi bile sprejemljive za zadevne strani.

¹ Direktiva 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L 80, 18.3.1998, str. 27).

(75) Glede na pomen zelo velikih spletnih platform zaradi njihovega dosega, ki je izražen zlasti v številu prejemnikov storitve, pri spodbujanju javne razprave, ekonomskih transakcijah ter razširjanju informacij, mnenj in zamisli v javnost in tudi pri vplivu na to, kako prejemniki pridobivajo in sporočajo informacije na spletu, je treba ponudnikom teh platform poleg obveznosti, ki sicer veljajo za vse spletne platforme, naložiti še posebne obveznosti. Ker imajo osrednjo vlogo pri iskanju in omogočanju dostopa do informacij na spletu tudi zelo veliki spletni iskalniki, je treba te obveznosti v obsegu, v katerem se uporabljajo, naložiti tudi njihovim ponudnikom. Te dodatne obveznosti za ponudnike zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov so potrebne za reševanje teh javnopolitičnih pomislekov, saj ni alternativnih in manj omejujočih ukrepov, s katerimi bi dejansko dosegli enak rezultat.

- (76) Zelo velike spletne platforme in zelo veliki spletni iskalniki lahko povzročajo družbena tveganja, ki se po obsegu in učinku razlikujejo od tistih, ki jih povzročajo manjše platforme. Za ponudnike takih zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov bi torej morali veljati najvišji standardi obveznosti glede potrebne skrbnosti, sorazmerno z njihovim družbenim vplivom. Ko število aktivnih prejemnikov na spletni platformi ali aktivnih prejemnikov spletnega iskalnika doseže znaten delež prebivalstva Unije, izračunano kot povprečje šestih mesecev, imajo lahko sistemska tveganja, ki jih spletna platforma oziroma spletni iskalnik povzroča, nesorazmeren učinek v Uniji. Domnevati bi bilo treba, da tak znaten doseg obstaja, kadar tako število presega operativno mejno vrednost, ki je določena pri 45 milijonih, tj. pri ekvivalentu 10 % prebivalstva Unije. Ta operativna mejna vrednost bi se morala po potrebi posodabljati in na Komisijo bi bilo zato treba prenesti pooblastilo za dopolnitev določb te uredbe s sprejetjem delegiranih aktov.
- (77) Za določitev dosega posamezne spletne platforme ali spletnega iskalnika je treba določiti povprečno število aktivnih prejemnikov vsake storitve posebej. Glede na to bi morale število povprečnih mesečnih aktivnih prejemnikov spletne platforme odražati vse prejemnike, ki vsaj enkrat v danem obdobju dejansko uporabljajo storitev, in sicer tako, da so izpostavljeni informacijam, ki se razširjajo na spletnem vmesniku spletne platforme, kot je gledanje ali poslušanje ali zagotavljanje informacij, kot so vsebine trgovcev na spletnih platformah, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci.

Za namene te uredbe uporaba ni omejena na interakcijo z informacijami s klikanjem, komentiranjem, povezovanjem, deljenjem, nakupom ali izvedbo transakcij na spletni platformi. Zato se pojem aktivnega prejemnika storitve ne ujema nujno s pojmom registriranega uporabnika storitve. Kar zadeva spletne iskalnike, bi moral pojem aktivnih prejemnikov storitve zajemati tiste, ki si ogledujejo informacije na njihovem spletnem vmesniku, ne pa na primer lastnikov spletnih mest, indeksiranih s spletnim iskalnikom, saj ti storitve aktivno ne uporabljajo. Število aktivnih prejemnikov storitve bi moralo vključevati vse edinstvene prejemnike storitve, ki sodelujejo pri posamezni storitvi. V ta namen bi bilo treba prejemnika storitve, ki uporablja različne spletne vmesnike, kot so spletna mesta ali aplikacije, tudi kadar do storitev dostopa prek različnih enotnih naslovov vira (URL) ali domenskih imen, šteti samo enkrat, kadar je to mogoče. Vendar pojem aktivnega prejemnika storitve ne bi smel vključevati naključne uporabe storitve s strani prejemnikov drugih ponudnikov posredniških storitev, ki prek povezovanja ali indeksiranja s strani ponudnika spletnega iskalnika posredno dajejo na voljo informacije, ki jih gosti ponudnik spletnih platform. Poleg tega ta uredba od ponudnikov spletnih platform ali spletnih iskalnikov ne zahteva, da bi izrecno sledili posameznikom na spletu. Kadar lahko taki ponudniki brez nadaljnje obdelave osebnih podatkov in sledenja odštejejo avtomatizirane uporabnike, kot so boti ali strgalniki (ang. scrapers), lahko to storijo. Na določitev števila aktivnih prejemnikov storitve lahko vplivata tržni in tehnični razvoj, zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za dopolnitev določb te uredbe s sprejetjem delegiranih aktov v zvezi z določitvijo metodologije za določanje aktivnih prejemnikov spletne platforme ali spletnega iskalnika, kadar je to potrebno, tako da se upošteva narava storitve in način, kako prejemniki storitve komunicirajo z njo.

- (78) Zaradi mrežnih učinkov, značilnih za platformno gospodarstvo, se lahko baza uporabnikov spletne platforme ali spletnega iskalnika zelo hitro poveča in doseže obseg zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika s povezanim učinkom na notranji trg. Primer tega je lahko eksponentna rast v kratkih časovnih obdobjih ali velika globalna prisotnost in promet, ki spletni platformi ali spletnemu iskalniku omogočata polno izkoriščanje mrežnih učinkov ter ekonomije obsega in razpona. Velik letni promet ali tržna kapitalizacija sta zlasti lahko kazalnika hitre rasti v smislu dosega uporabnikov. V teh primerih bi koordinator digitalnih storitev v državi sedeža ali Komisija morala imeti možnost od ponudnika spletne platforme ali spletnega iskalnika zahtevati pogostejše poročanje o številu aktivnih prejemnikov storitve, da se lahko pravočasno prepozna trenutek, od katerega naprej naj se ta platforma ali spletni iskalnik za namene te uredbe obravnava kot zelo velika spletna platforma ali zelo veliki spletni iskalnik.

(79) Zelo velike spletne platforme in zelo veliki spletni iskalniki se lahko uporabljajo tako, da imajo velik vpliv na varnost na spletu, na oblikovanje javnega mnenja in razprave ter na spletno trgovanje. Svoje storitve na splošno oblikujejo tako, da se optimizirajo koristi za njihove poslovne modele, ki pogosto temeljijo na oglaševanju, kar lahko povzroči družbene pomisleke. Za učinkovito prepoznavanje in zmanjševanje tveganj ter družbene in gospodarske škode, ki lahko nastane, sta potrebna učinkovita regulacija in izvrševanje. Na podlagi te uredbe bi morali ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov torej oceniti sistemska tveganja, ki izhajajo iz zasnove, delovanja in uporabe njihovih storitev in iz potencialnih zlorab s strani prejemnikov storitve, ter sprejeti ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja ob spoštovanju temeljnih pravic. Ponudniki bi morali pri določanju pomembnosti morebitnih negativnih posledic in učinkov upoštevati resnost morebitnega učinka in verjetnost vseh takih sistemskih tveganj. Ocenili bi lahko na primer, ali lahko morebitni negativni učinek vpliva na veliko število oseb, ali bi utegnil biti nepovraten ali kako težko je odpraviti in ponovno vzpostaviti stanje izpred morebitnega učinka.

(80) Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov bi morali poglobljeno oceniti štiri kategorije sistemskih tveganj. Prva kategorija se nanaša na tveganja, povezana z razširjanjem nezakonitih vsebin, kot je razširjanje posnetkov spolne zlorabe otrok ali nezakonitega sovražnega govora, ali z drugimi vrstami zlorabe njihovih storitev za kazniva dejanja in z izvajanjem nezakonitih dejavnosti, kot je prodaja proizvodov ali storitev, prepovedanih na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, vključno z nevarnimi ali ponarejenimi proizvodi ali z nezakonito trgovino z živalmi. Takšno razširjanje ali dejavnosti lahko na primer pomenijo znatno sistemsko tveganje, kadar se lahko dostop do nezakonitih vsebin hitro in široko razširi prek računov z izrazito širokim dometom ali z drugimi sredstvi ojačevanja. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov bi morali oceniti tveganje razširjanja nezakonitih vsebin ne glede na to, ali so te informacije tudi nezdružljive z njihovimi pogoji poslovanja ali ne. Ta ocena ne posega v osebno odgovornost prejemnika storitve zelo velikih spletnih platform ali lastnikov spletnih mest, indeksiranih z zelo velikimi spletnimi iskalniki, za morebitno nezakonitost njihove dejavnosti na podlagi veljavnega prava.

- (81) Druga kategorija se nanaša na dejanski ali predvidljivi vpliv storitve na uresničevanje temeljnih pravic, kot so zaščitene z Listino, med drugim človekovega dostojanstva, svobode izražanja in obveščanja, vključno s svobodo in pluralizmom medijev, pravice do zasebnega življenja, varstva osebnih podatkov, prepovedi diskriminacije, pravic otrok in varstva potrošnikov. Taka tveganja lahko na primer izhajajo iz zasnove algoritemskih sistemov, ki jih uporabljajo zelo velike spletne platforme ali zelo veliki spletni iskalniki, ali iz zlorabe njihovih storitev z vlaganjem neupravičenih prijav ali z drugimi metodami za oviranje svobode govora ali konkurence. Pri ocenjevanju tveganj za otrokove pravice bi morali ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov na primer upoštevati, kako lahko razumljiva sta zasnova in delovanje storitve za mladoletne osebe ter kako bi bile lahko mladoletne osebe prek njihovih storitev izpostavljene vsebinam, ki bi lahko ogrozile njihovo zdravje ter telesni, duševni in moralni razvoj. Takšna tveganja se lahko pojavijo na primer v zvezi z zasnovo spletnih vmesnikov, ki namerno ali nenamerno izkoriščajo šibke točke in neizkušenost mladoletnih oseb ali lahko povzročijo zasvojeno vedenje.
- (82) Tretja kategorija tveganj se nanaša na dejanske ali predvidljive negativne učinke na demokratične procese, državljansko razpravo in volilne procese ter javno varnost.

- (83) Četrta kategorija tveganj izhaja iz podobnih pomislekov v zvezi z zasnovo, delovanjem ali uporabo storitve, vključno z manipulacijo zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov z dejanskim ali predvidljivim negativnim učinkom na varovanje javnega zdravja in mladoletnikov ter resnimi negativnimi posledicami za telesno in duševno stanje osebe ali z nasiljem na podlagi spola. Taka tveganja lahko izhajajo tudi iz usklajenih dezinformacijskih kampanj, povezanih z javnim zdravjem, ali iz zasnove spletnih vmesnikov, ki lahko spodbudijo vedenjsko zasvojenost prejemnikov storitve.

- (84) Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov bi se morali pri ocenjevanju takih sistemskih tveganj osredotočiti na sisteme ali druge elemente, ki lahko prispevajo k tveganjem, vključno z vsemi relevantnimi algoritemskimi sistemi, zlasti pa na njihove priporočilne in oglaševalske sisteme, pri čemer bi morali biti pozorni na s tem povezane prakse zbiranja in uporabe podatkov. Oceniti bi morali tudi, ali so njihovi pogoji poslovanja in njihovo izvrševanje, pa tudi postopki moderiranja vsebine, tehnična orodja in razporejeni viri, ustrezni. Pri ocenjevanju sistemskih tveganj, prepoznanih v tej uredbi, bi se morali ti ponudniki osredotočiti tudi na informacije, ki niso nezakonite, vendar prispevajo k sistemskim tveganjem, prepoznanim v tej uredbi. Taki ponudniki bi zato morali biti zlasti pozorni na to, kako se njihove storitve uporabljajo za razširjanje ali ojačevanje zavajajočih ali varljivih vsebin, vključno z dezinformacijami. Kadar algoritemsko ojačevanje informacij prispeva k sistemskim tveganjem, bi morali ponudniki to ustrezno upoštevati v svojih ocenah tveganja. Kadar so tveganja lokalizirana ali obstajajo jezikovne razlike, bi morali ti ponudniki v svojih ocenah tveganja upoštevati tudi to. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov bi morali zlasti oceniti, kako k tem tveganjem prispevajo zasnova in delovanje njihove storitve ter namerna in pogosto usklajena manipulacija in uporaba njihovih storitev ali sistemska kršitev njihovih pogojev uporabe. Taka tveganja lahko na primer izhajajo iz neavtentične uporabe storitve, kot je oblikovanje lažnih računov, iz uporabe botov ali zavajajoče uporabe storitve ter iz drugega samodejnega ali delno samodejnega vedenja, ki lahko povzroči hitro in obsežno razširjanje informacij v javnost, pri katerih gre za nezakonito vsebino ali ki so neskladne s pogoji poslovanja spletne platforme oziroma spletnega iskalnika in ki prispevajo k dezinformacijskim kampanjam.

- (85) Da bi lahko ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov pri kasnejših ocenah tveganja vzajemno izhajali iz preteklih ocen, ter da bi se tako pokazale spremembe prepoznanih tveganj ter da bi bile preiskave in ukrepi izvrševanja lažji, bi morali ti ponudniki hraniti vsa dokazila v zvezi z izvedenimi ocenami tveganja, kot so informacije o njihovi pripravi, osnovni podatki in podatki o preskušanju algoritemskih sistemov.
- (86) Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov bi morali uporabiti potrebna sredstva za skrbno zmanjševanje sistemskih tveganj, prepoznanih v ocenah tveganja, ob spoštovanju temeljnih pravic. Vsi sprejeti ukrepi bi morali upoštevati zahteve potrebne skrbnosti iz te uredbe ter biti smotrni in učinkoviti pri zmanjševanju prepoznanih sistemskih tveganj. Morali bi biti sorazmerni glede na ekonomsko zmogljivost ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika in na potrebo, da bi se bilo treba izogibati nepotrebnim omejitvam pri uporabi njihove storitve, ob ustreznem upoštevanju morebitnih negativnih učinkov na navedene temeljne pravice. Ti ponudniki bi morali posebno pozornost nameniti vplivu na svobodo izražanja.

(87) Na podlagi takih ukrepov za zmanjševanje tveganja bi morali ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov na primer razmisliti o vseh potrebnih prilagoditvah zasnove, značilnosti ali delovanja svoje storitve, kot je zasnova spletnega vmesnika. Po potrebi in v skladu s pravili te uredbe o pogojih uporabe storitev bi morali svoje pogoje uporabe prilagoditi in uporabiti. Drugi ustrezni ukrepi bi lahko vključevali prilagoditev njihovih sistemov za moderiranje vsebin in notranjih postopkov ali prilagoditev njihovih postopkov odločanja in virov, vključno z osebjem za moderiranje vsebin, njegovim usposabljanjem in lokalnim strokovnim znanjem. To zadeva zlasti hitrost in kakovost obdelave prijav. V zvezi s tem na primer kodeks ravnanja za odpravo nezakonitega sovražnega govora na spletu iz leta 2016 kot referenčno merilo za obdelavo veljavnih prijav za odstranitev nezakonitega sovražnega govora določa 24-urni rok. Ponudniki zelo velikih spletnih platform, zlasti tistih, ki se uporabljajo predvsem za razširjanje pornografskih vsebin v javnost, bi morali skrbno izpolnjevati vse svoje obveznosti iz te uredbe v zvezi z nezakonitimi vsebinami, ki pomenijo kibernetško nasilje, vključno z nezakonitimi pornografskimi vsebinami, zlasti tako, da bi zagotovili, da lahko žrtve učinkovito uveljavijo svoje pravice v zvezi z vsebinami, ki predstavljajo izmenjavo intimnega ali manipuliranega gradiva brez soglasja, in sicer s hitro obdelavo prijav in odstranitvijo takih vsebin brez nepotrebne odlašanja. Za obravnavo prijav drugih vrst nezakonitih vsebin so lahko potrebni daljši ali krajši roki, kar je odvisno od dejstev, okoliščin ter vrst posamezne nezakonite vsebine. Ti ponudniki lahko tudi začnejo sodelovati z zaupanja vrednimi prijavitelji ali izboljšajo sodelovanje z njimi ter organizirajo ustrezna usposabljanja in izmenjave z organizacijami, ki imajo status zaupanja vrednega prijavitelja.

(88) Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov bi morali biti skrbni tudi pri ukrepih, ki jih sprejmejo za preskušanje in po potrebi prilagoditev svojih algoritemskih sistemov, zlasti priporočilnih sistemov. Morda bi pri tem morali zmanjšati tudi negativne učinke personaliziranih priporočil in popraviti merila, ki se uporabljajo za njihova priporočila. Sistemska tveganja lahko pospešijo ali sprožijo tudi oglaševalski sistemi, ki jih uporabljajo ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov. Ti ponudniki bi morali razmisliti o popravni ukrepih, kot je ukinitvev prihodkov od oglaševanja za specifične informacije, ali druge ukrepe, kot je izboljšanje prepoznavnosti verodostojnih virov informacij, ali o strukturni prilagoditvi svojih oglaševalskih sistemov. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov bi morda morali okrepiti svoje notranje postopke ali nadzor vseh svojih dejavnosti, zlasti v zvezi z odkrivanjem sistemskih tveganj, in pri novih funkcionalnostih izvajati pogostejše ali bolj usmerjene ocene tveganja. Kadar so tveganja prisotna zlasti na različnih spletnih platformah ali spletnih iskalnikih, bi morali sodelovati z drugimi ponudniki storitev, vključno z oblikovanjem kodeksov ravnanja ali s sprejetjem drugih samoregulativnih ukrepov oziroma s pridružitvijo že veljavnim kodeksom ravnanja in ukrepom. Razmisliti bi morali tudi o ukrepih za ozaveščanje, zlasti kadar so tveganja povezana s kampanjami dezinformiranja.

- (89) Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov bi morali pri sprejemanju ukrepov, kot sta prilagoditev zasnove svoje storitve in spletnega vmesnika, upoštevati korist mladoletnikov, zlasti kadar so njihove storitve namenjene predvsem mladoletnikom ali jih ti pretežno uporabljajo. Zagotoviti bi morali, da bodo njihove storitve organizirane tako, da bodo mladoletnikom omogočale preprost dostop do mehanizmov iz te uredbe, kadar je to ustrezno, vključno z mehanizmi prijave in ukrepanja ter pritožbenimi mehanizmi. Sprejeti bi morali tudi ukrepe za zaščito mladoletnikov pred vsebino, ki bi lahko ogrozila njihov telesni, duševni ali moralni razvoj, in zagotoviti orodja, ki bodo omogočala pogojni dostop do takih informacij. Ponudniki lahko pri izbiri ustreznih ukrepov za zmanjšanje tveganja po potrebi upoštevajo dobro prakso v panogi, tudi prakse, ki so bile vzpostavljene v okviru samoregulativnega sodelovanja, kot so kodeksi ravnanja, in bi morali upoštevati smernice Komisije.

- (90) Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov bi morali zagotoviti, da njihov pristop k oceni in zmanjševanju tveganja temelji na najboljših razpoložljivih informacijah in znanstvenih spoznanjih ter da svoje predpostavke preizkusijo s skupinami, na katere tveganja in sprejeti ukrepi najbolj vplivajo. V ta namen bi morali ponudniki, kadar je to ustrezno, izvesti svoje ocene tveganja in zasnovati ukrepe za zmanjšanje tveganja v sodelovanju s predstavniki prejemnikov storitve, predstavniki skupin, na katere lahko njihove storitve potencialno vplivajo, neodvisnimi strokovnjaki in organizacijami civilne družbe. Prizadevati bi si morali za vključitev teh posvetov v svoje metodologije za ocenjevanje tveganj in zasnovo ukrepov za zmanjševanje tveganj, po potrebi tudi z raziskavami, fokusnimi skupinami, okroglimi mizami ter drugimi metodami posvetovanja in zasnove. Pri oceni, ali je ukrep razumen, sorazmeren in učinkovit, bi bilo treba posebno pozornost nameniti pravici do svobode izražanja.

(91) V času krize bi ponudniki zelo velikih spletnih platform morda morali nujno sprejeti nekatere posebne ukrepe, poleg ukrepov, ki bi jih sprejeli na podlagi svojih drugih obveznosti na podlagi te uredbe. V zvezi s tem bi bilo treba šteti, da do krize pride, kadar nastopijo izredne razmere, ki lahko povzročijo resno grožnjo javni varnosti ali javnemu zdravju v Uniji ali njenih znatnih delih. Takšne krize bi lahko bile posledica oboroženih spopadov ali terorističnih dejanj, vključno z novimi konflikti ali terorističnimi dejanji, naravnimi nesrečami, kot so potresi in orkani, ter pandemij in drugih resnih čezmejnih nevarnosti za javno zdravje. Komisija bi morala imeti možnost, da na priporočilo Evropskega odbora za digitalne storitve (v nadaljnjem besedilu: Odbor) od ponudnikov zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov zahteva, da nujno začnejo krizno odzivanje. Ukrepi, ki jih ti ponudniki lahko prepoznajo in razmislijo o njihovi uporabi, lahko na primer vključujejo prilagoditev procesov moderiranja vsebin in povečanje sredstev za moderiranje vsebin, prilagoditev pogojev poslovanja, ustreznih algoritemskih in oglaševalskih sistemov, intenzivnejše sodelovanje z zaupanja vrednimi prijavitelji, sprejetje ukrepov za ozaveščanje in spodbujanje zaupanja vrednih informacij ter prilagoditev zasnove svojih spletnih vmesnikov. Določiti bi bilo treba potrebne zahteve za zagotovitev, da se taki ukrepi sprejmejo v zelo kratkem času in da se mehanizem za odzivanje na krize uporabi le, kadar in kolikor je to nujno potrebno, vsi ukrepi, sprejeti v okviru tega mehanizma, pa morajo biti učinkoviti in sorazmerni, pri čemer se ustrezno upoštevajo pravice in zakoniti interesi vseh zadevnih strani. Uporaba mehanizma ne bi smela posegati v druge določbe te uredbe, kot so določbe o ocenah tveganja ter ukrepih za zmanjšanje tveganj in njihovo izvrševanje in določbe o kriznih protokolih.

(92) Ker je treba neodvisnim strokovnjakom omogočiti preverjanje, bi morali biti ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov na podlagi neodvisnih revizij odgovorni za izpolnjevanje obveznosti iz te uredbe ter, kadar je to ustrezno, vseh dodatnih zavez, prevzetih na podlagi kodeksov ravnanja in kriznih protokolov. Da bi se revizije izvajale uspešno, učinkovito in pravočasno, bi morali ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov organizacijam, ki izvajajo revizije, zagotoviti potrebno sodelovanje in pomoč, vključno s tem, da revizorjem omogočijo dostop do vseh relevantnih podatkov in prostorov, potrebnih za pravilno izvedbo revizije, po potrebi tudi do podatkov, povezanih z algoritemskimi sistemi, ter z odgovarjanjem na ustna ali pisna vprašanja. Revizorjem bi morala biti omogočena tudi uporaba drugih virov objektivnih informacij, vključno s študijami preverjenih raziskovalcev. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov ne bi smeli ovirati izvedbe revizije. Revizije bi bilo treba izvajati v skladu z dobro sektorsko prakso ter visoko poklicno etiko in objektivnostjo, po možnosti ob ustreznem upoštevanju revizijskih standardov in kodeksov ravnanja. Revizorji bi morali zagotavljati zaupnost, varnost in celovitost informacij, kot so poslovne skrivnosti, ki jih pridobijo pri izvajanju svojih nalog. To zagotovilo ne bi smelo omogočati izogibanja veljavnim revizijskim obveznostim iz te uredbe. Revizorji bi morali imeti potrebno strokovno znanje na področju obvladovanja tveganj in tehnično sposobnost za revizijo algoritmov. Morali bi biti neodvisni, da lahko ustrezno in zaupanja vredno opravljajo svoje naloge. Izpolnjevati bi morali temeljne zahteve glede neodvisnosti za prepovedane nerevizijske storitve, obvezno kroženje in nepogojne pristojbine. Če njihova neodvisnost in tehnične kompetence niso nedvomne, bi morali od revizijskega posla odstopiti ali ga zavrni.

- (93) Revizijsko poročilo bi moralo biti utemeljeno, da se zagotovi smiselno pojasnilo izvedenih dejavnosti in doseženih zaključkov. Prispevati bi moralo k obveščanju in, kadar je to ustrezno, vsebovati predloge za izboljšave ukrepov, ki jih ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov sprejemajo za izpolnjevanje svojih obveznosti na podlagi te uredbe. Revizijsko poročilo bi se moralo po prejetju revizijskega poročila posredovati koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža, Komisiji in Odboru. Ponudniki bi morali tudi brez nepotrebne odlašanja poslati vsako zaključeno poročilo o oceni tveganja in ukrepih za zmanjšanje tveganja ter poslati tudi poročilo o izvedbi revizijskih priporočil ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, iz katerega bi bilo razvidno, kako so bila revizijska priporočila upoštevana. Revizijsko poročilo bi moralo vključevati revizijsko mnenje, ki temelji na zaključkih na podlagi dokazov, pridobljenih v okviru revizije. „Pozitivno mnenje“ bi moralo biti izdano, kadar iz vseh dokazov izhaja, da ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika izpolnjuje obveznosti iz te uredbe ali, kadar je ustrezno, zagotavlja skladnost z vsemi danimi zavezami na podlagi kodeksa ravnanja ali kriznega protokola, zlasti s prepoznavanjem, oceno in zmanjševanjem sistemskih tveganj, ki izhajajo iz njenega oziroma njegovega sistema in storitev. Kadar želi revizor vključiti opombe, ki nimajo pomembnega vpliva na rezultat revizije, bi moral te opombe priložiti „pozitivnemu mnenju“. „Negativno mnenje“ se izda, kadar revizor meni, da ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ne zagotavlja skladnosti s to uredbo ali sprejetimi zavezami. Kadar v revizijskem mnenju ni mogoče doseči sklepa o določenih elementih, ki spadajo na področje revizije, bi bilo treba v revizijskem mnenju obrazložiti razloge, zakaj takega sklepa ni bilo mogoče doseči. Poročilo bi moralo po potrebi vsebovati opis določenih elementov, ki jih ni bilo mogoče revidirati, in obrazložitev, zakaj to ni bilo mogoče.

- (94) Obveznosti ocenjevanja in zmanjševanja tveganj bi morale v vsakem posameznem primeru povzročiti, da bodo morali ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov oceniti in po potrebi prilagoditi zasnovo svojih priporočilnih sistemov, na primer s sprejetjem ukrepov za preprečitev ali zmanjšanje pristranskosti, ki vodijo v diskriminacijo oseb v ranljivem položaju, zlasti kadar je taka prilagoditev v skladu s pravom o varstvu podatkov in kadar so informacije personalizirane na podlagi posebnih kategorij osebnih podatkov iz člena 9 Uredbe (EU) 2016/679. Poleg tega in kot dopolnitev obveznosti glede preglednosti, ki veljajo za priporočilne sisteme spletnih platform, bi morali ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov dosledno zagotavljati, da imajo prejemniki njihovih storitev pri glavnih parametrih svojih priporočilnih sistemov na voljo alternativne možnosti, ki ne temeljijo na oblikovanju profilov v smislu Uredbe (EU) 2016/679. Take odločitve bi morale biti neposredno dostopne prek spletnega vmesnika, na katerem so prikazana priporočila.

- (95) Oglaševalski sistemi, ki jih uporabljajo zelo velike spletne platforme in zelo veliki spletni iskalniki, predstavljajo posebna tveganja ter zahtevajo nadaljnji javni in regulativni nadzor zaradi svojega obsega in zmožnosti ciljnega usmerjanja na prejemnike storitev ter njihovega doseganja na podlagi vedenja prejemnikov znotraj in zunaj spletnega vmesnika posamezne platforme ali iskalnika. Zelo velike spletne platforme ali zelo veliki spletni iskalniki bi morali zagotoviti javni dostop do odložišč oglasov, ki se prikazujejo na njihovih spletnih vmesnikih, da se olajšata nadzor in raziskovanje novih tveganj, ki izhajajo iz spletnega razširjanja oglasov, na primer v zvezi z nezakonitimi oglasi ali manipulativnimi tehnikami in dezinformacijami, ki imajo dejanski in predvidljiv negativen učinek na javno zdravje, javno varnost, državljansko razpravo, politično udejstvovanje in enakost. Odložišča bi morala vključevati vsebino oglasov, vključno z imenom proizvoda, storitve ali blagovne znamke in predmetom oglasa, ter s tem povezane podatke o oglaševalcu in, če ne gre za isto osebo, o fizični ali pravni osebi, ki je plačala oglas, ter o objavi oglasa, zlasti kadar gre za ciljno oglaševanje. Te informacije bi morale vključevati informacije o merilih za ciljno oglaševanje in merilih za objavo, zlasti kadar se oglasi pošljejo osebam v ranljivem položaju, kot so mladoletne osebe.

- (96) Za zagotovitev ustreznega spremljanja in ocene izpolnjevanja obveznosti zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov, kot so določene v tej uredbi, lahko koordinator digitalnih storitev v državi sedeža ali Komisija zahteva dostop do specifičnih podatkov ali poročanje o njih, vključno s podatki, povezanimi z algoritmi. Taka zahteva lahko vključuje na primer podatke, potrebne za oceno tveganj in morebitne škode, ki bi izhajala iz sistemov zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, podatke o točnosti, delovanju in preskušanju algoritemskih sistemov za moderiranje vsebine, priporočilnih sistemov ali oglaševalskih sistemov, vključno z učnimi podatki in algoritmi, kadar je to ustrezno, ali podatke o postopkih in rezultatih moderiranja vsebine ali notranjih sistemov za obravnavo pritožb, v smislu te uredbe. Take zahteve za dostop do podatkov ne bi smele vključevati zahtev za predložitev specifičnih informacij o posameznih prejemnikih storitve za namene ugotavljanja skladnosti takih prejemnikov z drugim veljavnim pravom Unije ali nacionalnim pravom. Preiskave raziskovalcev v zvezi z razvojem in resnostjo spletnih sistemskih tveganj so še zlasti pomembne za zmanjševanje informacijskih asimetrij ter za vzpostavitev odpornega sistema za zmanjševanje tveganj, kar lahko koristi ponudnikom spletnih platform, ponudnikom spletnih iskalnikov, koordinatorjem digitalnih storitev, drugim pristojnim organom, Komisiji in javnosti.

(97) Ta uredba torej zagotavlja okvir, na podlagi katerega lahko preverjeni raziskovalci, povezani z raziskovalno organizacijo v smislu člena 2 Direktive (EU) 2019/790, kar lahko za namen te uredbe vključuje organizacije civilne družbe, ki izvajajo znanstvene raziskave, katerih glavni cilj je podpirati njihovo poslanstvo javnega interesa, od zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov zahtevajo dostop do podatkov. Vse zahteve za dostop do podatkov na podlagi tega okvira bi morale biti sorazmerne ter ustrezno zaščititi pravice in zakonite interese, vključno z osebnimi podatki, poslovnimi skrivnostmi in drugimi zaupnimi informacijami, zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika in vseh drugih zadevnih strani, vključno s prejemniki storitve. Vendar za zagotovitev, da se doseže cilj te uredbe, upoštevanje poslovnih interesov ponudnikov ne bi smelo privedi do zavrnitve dostopa do podatkov, potrebnih za posebni raziskovalni cilj na podlagi zahteve iz te uredbe. V zvezi s tem bi morali ponudniki, ne da bi posegali v Direktivo (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta¹, raziskovalcem zagotoviti ustrezen dostop, po potrebi tudi s tehnično zaščito, na primer s podatkovnimi trezorji. Zahteve za dostop do podatkov bi lahko na primer zajemale število ogledov ali, kadar je to ustrezno, druge vrste dostopa prejemnikov storitve do vsebine, preden jih ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov odstranijo.

¹ Direktiva (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o varstvu nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (UL L 157, 15.6.2016, str. 1).

- (98) Poleg tega, kadar so podatki javno dostopni, taki ponudniki raziskovalcem, ki izpolnjujejo ustrezen podsklop meril, ne bi smeli preprečevati uporabe teh podatkov v raziskovalne namene, s katerimi se prispeva k odkrivanju, prepoznavanju in razumevanju sistemskih tveganj. Takim raziskovalcem bi morali zagotoviti dostop do javno dostopnih podatkov, kadar je to tehnično izvedljivo, v realnem času, na primer o zbirnih interakcijah z vsebino z javnih strani, javnih skupin ali javnih osebnosti, vključno s podatki o vtisu in sodelovanju, kot so število odzivov, deljenj in komentarjev prejemnikov storitve. Ponudnike zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov bi bilo treba spodbujati k sodelovanju z raziskovalci in zagotavljanju širšega dostopa do podatkov za spremljanje družbenih vprašanj s prostovoljnimi prizadevanji, vključno z zavezami in postopki, dogovorjenimi v okviru kodeksov ravnanja ali kriznih protokolov. Ti ponudniki in raziskovalci bi morali posebno pozornost nameniti varstvu osebnih podatkov in zagotoviti, da je vsaka obdelava osebnih podatkov skladna z Uredbo (EU) 2016/679. Ponudniki bi morali osebne podatke anonimizirati ali psevdonimizirati, razen kadar bi to onemogočilo želeni namen raziskav.

- (99) Glede na kompleksnost delovanja uporabljenih sistemov in sistemska tveganja, ki jih povzročajo družbi, bi morali ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov vzpostaviti funkcijo za zagotavljanje skladnosti, ki bi morala biti neodvisna od operativnih funkcij teh ponudnikov. Vodja funkcije za zagotavljanje skladnosti bi moral poročati neposredno vodstvu teh ponudnikov, tudi v zvezi s pomisleki o neskladnosti s to uredbo. Odgovorne osebe, ki bi opravljale funkcijo za zagotavljanje skladnosti, bi morale imeti potrebne kvalifikacije, znanje, izkušnje in zmožnosti za izvajanje ukrepov in spremljanje skladnosti s to uredbo znotraj organizacije ponudnikov zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov bi morali zagotoviti, da je funkcija zagotavljanja skladnosti ustrezno in pravočasno vključena v vsa vprašanja, povezana s to uredbo, tudi v strategijo za oceno in zmanjševanje tveganja ter posebne ukrepe in po potrebi v oceno tega, kako ti ponudniki izpolnjujejo prevzete zaveze na podlagi kodeksov ravnanja in kriznih protokolov, h katerim so pristopili.
- (100) Ob upoštevanju dodatnih tveganj, ki izhajajo iz dejavnosti zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov in njihovih dodatnih obveznosti na podlagi te uredbe, bi se morale za te platforme in iskalnike izrecno uporabljati dodatne zahteve glede preglednosti, predvsem obveznost celostnega poročanja o izvedenih ocenah tveganja in posledično sprejetih ukrepih, kot je določeno v tej uredbi.

(101) Komisija bi morala imeti na voljo vse potrebne vire za izvajanje svojih nalog iz te uredbe, in sicer tako glede zaposlovanja, strokovnega znanja kot tudi finančnih sredstev. Da se zagotovi razpoložljivost virov, potrebnih za ustrezen nadzor na ravni Unije na podlagi te uredbe, in glede na to, da bi morale imeti države članice pravico, da ponudnikom s sedežem na njihovem ozemlju v zvezi z nadzornimi in izvršilnimi nalogami, ki jih izvajajo njihovi organi, zaračunajo pristojbino za nadzor, bi morala Komisija zelo velikim spletnim platformam in zelo velikim spletnim iskalnikom zaračunavati pristojbino za nadzor, katere raven bi morala biti določena na letni ravni. Skupni znesek zaračunane letne pristojbine za nadzor bi bilo treba določiti na podlagi skupnega zneska stroškov, ki jih ima Komisija pri izvajanju nadzornih nalog na podlagi te uredbe, kot se razumno oceni vnaprej. Tak znesek bi moral vključevati stroške, povezane z izvajanjem posebnih pooblastil in nalog nadzora, preiskav, izvrševanja in spremljanja v zvezi s ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov, vključno s stroški, povezanimi z določitvijo zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov ali vzpostavitvijo, vzdrževanjem in delovanjem podatkovnih zbirk, predvidenih na podlagi te uredbe.

Vključevati bi moral tudi stroške, povezane z vzpostavitvijo, vzdrževanjem in delovanjem osnovne informacijske in institucionalne infrastrukture za sodelovanje med koordinatori digitalnih storitev, Odborom in Komisijo, saj imajo zelo velike spletne platforme in zelo veliki spletni iskalniki zaradi svoje velikosti in dosega pomemben vpliv na vire, potrebne za podporo taki infrastrukturi. Pri oceni skupnih stroškov bi bilo treba upoštevati stroške nadzora, nastale v preteklem letu, po potrebi vključno s tistimi stroški, ki presežejo posamezno letno pristojbino za nadzor, zaračunano v predhodnem letu. Zunanji namenski prejemki, ki izhajajo iz letne pristojbine za nadzor, bi se lahko uporabili za financiranje dodatnih človeških virov, kot so pogodbeni uslužbenci in napoteni nacionalni strokovnjaki, ter kritje drugih odhodkov, povezanih z izpolnjevanjem nalog, ki so Komisiji zaupane s to uredbo. Letna pristojbina za nadzor, ki se zaračuna ponudnikom zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov, bi morala biti sorazmerna z velikostjo storitve, kot se odraža v številu njenih aktivnih prejemnikov storitve v Uniji. Poleg tega posamezna letna pristojbina za nadzor ne bi smela presegati skupne zgornje meje za vsakega ponudnika zelo velikih spletnih platform ali zelo velikega spletnega iskalnika, pri čemer se upošteva gospodarska zmogljivost ponudnika določene storitve ali storitev.

(102) Za spodbujanje učinkovite in dosledne uporabe obveznosti iz te uredbe, ki lahko zahtevajo izvajanje na podlagi tehnoloških sredstev, je pomembno spodbujati prostovoljne standarde glede nekaterih tehničnih postopkov, kadar lahko industrija pomaga pri razvoju standardiziranih načinov za podporo ponudnikom posredniških storitev pri zagotavljanju skladnosti s to uredbo, kot je omogočanje predložitve prijav, vključno prek vmesnikov za aplikacijsko programiranje, ali standardov v zvezi s pogoji poslovanja ali standardov glede revizij ali standardov glede interoperabilnosti oglaševalskih odložišč. Poleg tega bi taki standardi lahko vključevali standarde, povezane s spletnim oglaševanjem, priporočilnimi sistemi, dostopnostjo in varstvom mladoletnikov na spletu. Ponudniki posredniških storitev te standarde lahko sprejmejo, a njihovo sprejetje ne predpostavlja skladnosti s to uredbo. Hkrati bi bili lahko z zagotavljanjem najboljših praks taki standardi izrazito uporabni za relativno majhne ponudnike posredniških storitev. Standardi bi lahko razlikovali med različnimi vrstami nezakonitih vsebin ali različnimi vrstami posredniških storitev, kot je ustrezno.

(103) Komisija in Odbor bi morala spodbujati oblikovanje prostovoljnih kodeksov ravnanja in izvajanje določb teh kodeksov, da se prispeva k uporabi te uredbe. Komisija in Odbor bi si morala prizadevati, da bo v kodeksih ravnanja jasno opredeljena narava zastavljenih ciljev javnega interesa, da bodo vsebovali mehanizme za neodvisno ocenjevanje doseganja teh ciljev in da bo jasno opredeljena vloga pristojnih organov. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti preprečevanju negativnih učinkov na varnost, varstvo zasebnosti in osebnih podatkov ter prepovedi nalaganja splošnih obveznosti spremljanja. Čeprav bi morale biti izvajanje kodeksov ravnanja merljivo in podvrženo javnemu nadzoru, to ne bi smelo ovirati prostovoljnega značaja takih kodeksov in pa svobode zainteresiranih strani, da se lahko same odločijo, ali jih bodo upoštevale ali ne. V določenih okoliščinah je pomembno, da zelo velike spletne platforme sodelujejo pri oblikovanju posebnih kodeksov ravnanja in jih nato tudi upoštevajo. Nič v tej uredbi drugim ponudnikom storitev ne preprečuje upoštevanja istih standardov potrebne skrbnosti ter dobrih praks in smernic, ki jih pripravita Komisija in Odbor, z upoštevanjem istih kodeksov ravnanja.

- (104) Ustrezno je, da se v tej uredbi prepoznajo nekatera področja, ki bi jih bilo dobro upoštevati pri pripravi takih kodeksov ravnanja. Zlasti ukrepe za zmanjševanje tveganj v zvezi s specifičnimi vrstami nezakonitih vsebin bi bilo treba proučiti na podlagi samoregulativnih in koregulativnih dogovorov. Drugo področje, ki bi ga bilo treba upoštevati, so morebitni negativni vplivi sistemskih tveganj na družbo in demokracijo, kot so dezinformacije ali manipulativne dejavnosti in zlorabe ali kateri koli škodljivi vplivi na mladoletnike. To vključuje usklajeno delovanje, katerega cilj je povečati količino informacij, vključno z dezinformacijami, na primer z uporabo botov ali lažnih računov za ustvarjanje namerno netočnih ali zavajajočih informacij, včasih z namenom pridobitve gospodarske koristi, kar pa je še zlasti škodljivo za ranljive prejemnike storitve, kot so mladoletniki. Na teh področjih se lahko to, da zelo velika spletna platforma ali zelo velik spletni iskalnik upošteva posamezni kodeks ravnanja in zagotavlja skladnost z njim, šteje za ustrezen ukrep zmanjševanja tveganja. To, da ponudnik spletne platforme ali spletnega iskalnika brez ustreznega pojasnila zavrne povabilo Komisije k sodelovanju pri uporabi takega kodeksa ravnanja, se lahko, kadar je ustrezno, upošteva pri ugotavljanju, ali je spletna platforma ali spletni iskalnik kršil obveznosti iz te uredbe. Izpolnjevanje zahtev te uredbe pa se ne bi smelo predpostaviti zgolj na podlagi tega, da subjekt sodeluje pri posameznem kodeksu ravnanja in ga izvaja.

- (105) S kodeksi ravnanja bi morali, v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, povečati dostopnost zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov, da bi invalidom olajšali njihovo predvidljivo uporabo. S kodeksi ravnanja bi zlasti lahko zagotovili, da bi bile informacije predstavljene na lahko zaznaven, uporaben, razumljiv in zanesljiv način ter da bi bili obrazci in ukrepi, zasnovani na podlagi te uredbe, dani na voljo tako, da bi jih bilo enostavno najti in da bi bili dostopni invalidom.
- (106) Pravila te uredbe, ki se nanašajo na kodekse ravnanja, bi lahko bila osnova za že vzpostavljena samoregulativna prizadevanja na ravni Unije, vključno z zavezo o varnosti izdelkov, Memorandumom o soglasju o prodaji ponarejenega blaga po internetu, kodeksom ravnanja za odpravo nezakonitega sovražnega govora na spletu in kodeksom ravnanja glede dezinformacij. Zlasti v zvezi s slednjim se je v skladu z usmeritvami Komisije kodeks ravnanja glede dezinformacij okrepil, kot je bilo napovedano v akcijskem načrtu za evropsko demokracijo.

(107) Pri spletnem oglaševanju običajno sodeluje več akterjev, vključno s posredniškimi storitvami, ki povezujejo subjekte, ki objavljajo oglase, in oglaševalce. Kodeksi ravnanja bi morali podpirati in dopolnjevati obveznosti glede preglednosti, ki se nanašajo na oglaševanje, za ponudnike spletnih platform, zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov, kot so določeni v tej uredbi, da se zagotovijo prilagodljivi in učinkoviti mehanizmi za spodbujanje in krepitev izpolnjevanja navedenih obveznosti, predvsem glede načinov prenosa zadevnih informacij. To bi moralo vključevati olajšanje prenosa informacij o oglaševalcu, ki plača oglas, kadar se razlikuje od fizične ali pravne osebe, v imenu katere je oglas predstavljen na spletnem vmesniku spletne platforme. Kodeksi ravnanja bi morali vključevati tudi ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da se pomembne informacije o monetizaciji podatkov ustrezno delijo po celotni vrednostni verigi. Z vključitvijo zelo različnih deležnikov bi se navedenim kodeksom ravnanja zagotovile široka podpora, tehnična zanesljivost, učinkovitost ter nudila najvišja raven prijaznosti uporabniku, da se zagotovi izpolnjevanje ciljev v zvezi z obveznostjo glede preglednosti. Da bi bili kodeksi ravnanja učinkoviti, bi morala Komisija pri njihovi pripravi vključiti mehanizme ocenjevanja. Kadar je to ustrezno, lahko Komisija za mnenje o zadevnem kodeksu ravnanja zaprosi Agencijo za temeljne pravice ali Evropskega nadzornika za varstvo podatkov.

(108) Komisija lahko začne pripravo prostovoljnih kriznih protokolov za usklajevanje hitrega, kolektivnega in čezmejnega odziva v spletnem okolju, ki bi bili zelo velikim spletnim platformam in zelo velikim spletnim iskalnikom na voljo poleg mehanizma za odzivanje na krize. To se lahko zgodi na primer, kadar se spletne platforme zlorabijo za hitro razširjanje nezakonitih vsebin ali dezinformacij ali kadar nastane potreba po hitrem razširjanju zanesljivih informacij. Glede na pomembno vlogo zelo velikih spletnih platform pri razširjanju informacij v naših družbah in prek meja bi bilo treba ponudnike takih platform spodbujati k pripravi in uporabi specifičnih kriznih protokolov. Taki krizni protokoli bi se lahko aktivirali le za omejen čas, sprejeti ukrepi pa bi morali prav tako biti omejeni na to, kar je nujno potrebno za obravnavo izjemnih okoliščin. Navedeni ukrepi bi morali biti skladni s to uredbo in ne bi smeli pomeniti splošne obveznosti, na podlagi katere bi morali sodelujoči ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov spremljati informacije, ki jih prenašajo ali shranjujejo, niti obveznosti aktivnega iskanja dejstev ali okoliščin, ki kažejo na nezakonito vsebino.

(109) Da bi se zagotovil ustrezen nadzor in izvrševanje obveznosti iz te uredbe, bi morale države članice določiti vsaj en organ, ki bi bil zadolžen za nadzor uporabe in za izvrševanje te uredbe, brez poseganja v možnost, da za to imenujejo obstoječ organ, in v njegovo pravno obliko v skladu z nacionalnim pravom. Vendar pa bi morale države članice imeti možnost, da pooblastijo več kot en pristojni organ za opravljanje specifičnih nadzornih ali izvršilnih nalog in pristojnosti v zvezi z uporabo te uredbe, na primer na posameznih področjih, na katerih lahko prav tako pooblastijo obstoječe organe, kot so regulatorji elektronskih komunikacij, regulatorji medijev ali organi za varstvo potrošnikov, odvisno od ustavne, organizacijske in upravne strukture v posamezni državi članici. Vsi pristojni organi bi morali pri opravljanju svojih nalog prispevati k doseganju ciljev te uredbe, in sicer k pravilnemu delovanju notranjega trga posredniških storitev, v okviru katerega se harmonizirana pravila za varno, predvidljivo in zaupanja vredno spletno okolje, ki spodbuja inovacije, zlasti obveznosti glede potrebne skrbnosti, ki se uporabljajo za različne kategorije ponudnikov posredniških storitev, učinkovito nadzorujejo in izvršujejo, da se zagotovi učinkovita zaščita temeljnih pravic iz Listine, vključno z načelom varstva potrošnikov. Ta uredba od držav članic ne zahteva, da pristojnim organom naložijo nalogo odločanja o zakonitosti posameznih vsebin.

(110) Glede na čezmejno naravo obravnavanih storitev in horizontalni nabor obveznosti, ki jih uvaja ta uredba, bi bilo treba v vsaki državi članici za koordinatorja digitalnih storitev imenovati en organ, ki mu je zaupano izvajanje nadzora nad uporabo in, kadar je potrebno, izvrševanje te uredbe. Kadar je v državi članici več pristojnih organov imenovanih za nadzor uporabe in za izvrševanje te uredbe, bi bilo za koordinatorja digitalnih storitev treba določiti samo en organ v tej državi članici. Koordinator digitalnih storitev bi moral delovati kot enotna kontaktna točka glede vseh zadev v zvezi z uporabo te uredbe za Komisijo, Odbor, koordinatorje digitalnih storitev drugih držav članic in za druge pristojne organe zadevne države članice. Zlasti kadar je v eni državi članici več organov pristojnih za izvajanje nalog na podlagi te uredbe, bi moral koordinator digitalnih storitev navedene organe usklajevati in sodelovati z njimi v skladu z nacionalnim pravom, ki določa njihove naloge, ter brez poseganja v neodvisno oceno ostalih pristojnih organov. Koordinator digitalnih storitev bi moral v okviru sodelovanja pri nadzoru in izvrševanju na ravni Unije poskrbeti za dejansko vključenost vseh zadevnih pristojnih organov in pravočasno poročati o njihovi oceni, kar pa ga hierarhično ne postavlja nad ostale pristojne organe pri opravljanju njihovih nalog. Poleg posebnih mehanizmov iz te uredbe v zvezi s sodelovanjem na ravni Unije bi morale države članice poskrbeti za sodelovanje med koordinatorjem digitalnih storitev in drugimi pristojnimi organi, določenimi na nacionalni ravni, po potrebi z ustreznimi orodji, na primer z združevanjem virov, skupnimi projektnimi skupinami, skupnimi preiskavami in mehanizmi medsebojne pomoči.

(111) Koordinator digitalnih storitev in drugi pristojni organi, določeni na podlagi te uredbe, imajo ključno vlogo pri zagotavljanju učinkovitosti pravic in obveznosti iz te uredbe ter pri doseganju njenih ciljev. Zato je treba zagotoviti, da bodo imeli ti organi potrebna sredstva, vključno s finančnimi in človeškimi viri, za nadzor vseh ponudnikov posredniških storitev, ki spadajo v njihovo pristojnost, v interesu vseh državljanov Unije. Zaradi raznolikosti ponudnikov posredniških storitev in načinov, na katere pri zagotavljanju storitev uporabljajo napredne tehnologije, je bistveno tudi, da imajo koordinator digitalnih storitev in ustrezni pristojni organi na voljo dovolj osebja in strokovnjakov s specializiranimi znanji in spretnostmi ter dovolj naprednih tehničnih sredstev in da finančne vire za opravljanje svojih nalog avtonomno upravljajo. Poleg tega bi bilo treba pri ravni virov upoštevati velikost, kompleksnost in morebitni družbeni vpliv ponudnikov posredniških storitev, ki spadajo v njihovo pristojnost, ter doseg njihovih storitev po vsej Uniji. Ta uredba ne posega v možnost držav članic, da vzpostavijo mehanizme financiranja na podlagi pristojbine za nadzor, ki jo zaračunajo ponudnikom posredniških storitev na podlagi nacionalnega prava v skladu s pravom Unije, če se zaračunava ponudnikom posredniških storitev z glavnim sedežem v zadevni državi članici, če je strogo omejena na to, kar je potrebno in sorazmerno za kritje stroškov za izpolnjevanje nalog, prenesenih na pristojne organe na podlagi te uredbe, razen nalog, prenesenih na Komisijo, ter če je zagotovljena ustrezna preglednost v zvezi z zaračunavanjem in uporabo te pristojbine za nadzor.

(112) Pristojni organi, določeni na podlagi te uredbe, bi morali biti popolnoma neodvisni od zasebnih in javnih organov ter ne imeti niti obveznosti niti možnosti prositi za navodila ali jih prejeti, niti od vlade, hkrati pa to ne posega v specifične obveznosti sodelovanja z drugimi pristojnimi organi, koordinatorji digitalnih storitev, Odborom in Komisijo. Po drugi strani neodvisnost teh organov ne bi smela pomeniti, da v skladu z ustavami posameznih držav in brez ogrožanja doseganja ciljev te uredbe ne morejo biti podvrženi sorazmernim mehanizmom odgovornosti v zvezi s splošnimi dejavnostmi koordinatorjev digitalnih storitev, na primer v zvezi z njihovimi finančnimi izdatki ali poročanjem nacionalnim parlamentom. Zahteva po neodvisnosti tudi ne bi smela preprečevati sodnega nadzora ali pomeniti, da se ne smejo posvetovati ali redno izmenjevati mnenj z drugimi nacionalnimi organi, vključno z organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, organi za krizno upravljanje ali organi za varstvo potrošnikov, kadar je to ustrezno, da bi se medsebojno obveščali o tekočih preiskavah, ne da bi to vplivalo na izvajanje njihovih zadevnih pooblastil.

(113) Države članice lahko obstoječ nacionalni organ določijo za koordinatorja digitalnih storitev ali pa mu zaupajo posebne naloge glede nadzora uporabe in izvrševanja te uredbe, če vsak tak imenovani organ izpolnjuje zahteve iz te uredbe, na primer v zvezi z neodvisnostjo. Poleg tega lahko države članice načeloma združijo funkcije znotraj obstoječega organa v skladu s pravom Unije. Taki ukrepi lahko med drugim vključujejo prepoved razrešitve predsednika ali člana odbora kolegijskega organa obstoječega organa pred iztekom njegovega mandata zgolj zaradi institucionalne reforme, ki vključuje združitev različnih funkcij znotraj enega organa, če ne obstajajo pravila, ki bi zagotavljala, da taka razrešitev ne ogroža neodvisnosti in nepristranskosti takih članov.

- (114) Države članice bi morale koordinatorjem digitalnih storitev in vsem drugim pristojnim organom, določenim na podlagi te uredbe, zagotoviti ustrezna pooblastila in sredstva za učinkovito izvajanje preiskav in izvrševanje v skladu z nalogami, ki so jim bile naložene. To vključuje pooblastilo pristojnih organov, da v primeru nevarnosti resne škode sprejmejo začasne ukrepe v skladu z nacionalnim pravom. Taki začasni ukrepi, ki lahko vključujejo odločbe o ustavitvi ali odpravi določene domnevne kršitve, ne bi smeli presežati tistega, kar je potrebno za preprečitev resne škode do sprejetja končne odločitve. Koordinatorji digitalnih storitev bi zlasti morali imeti možnost iskanja in pridobivanja informacij na svojem ozemlju, tudi v okviru skupnih preiskav, ob ustreznem upoštevanju dejstva, da bi moral ukrepe nadzora in izvrševanja v zvezi s ponudnikom, ki je v pristojnosti druge države članice ali Komisije, sprejeti koordinator digitalnih storitev navedene druge države članice, kadar je to ustrezno v skladu s postopki, ki se nanašajo na čezmejno sodelovanje, ali po potrebi Komisija.
- (115) Države članice bi morale v svojem nacionalnem pravu v skladu s pravom Unije ter zlasti v skladu s to uredbo in Listino opredeliti podrobne pogoje in omejitve glede izvrševanja pristojnosti za preiskovanje in izvrševanje svojih koordinatorjev digitalnih storitev in drugih pristojnih organov, kadar je ustrezno, na podlagi te uredbe.

(116) Pri izvrševanju navedenih pooblastil bi morali pristojni organi zagotoviti skladnost z veljavnimi nacionalnimi pravili glede postopkov in zadev, na primer, da je potrebna predhodna sodna odločba za vstop v nekatere prostore ter da obstaja varovanje zaupnosti sporazumevanja med odvetnikom in stranko. Te določbe bi morale zlasti zagotoviti upoštevanje temeljnih pravic do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja, vključno s pravico do obrambe in pravico do spoštovanja zasebnega življenja. V zvezi s tem se lahko za ustrezno osnovo štejejo jamstva, ki se zagotavljajo v zvezi s postopki Komisije na podlagi te uredbe. Pred sprejetjem končne odločitve bi moral biti zagotovljen predhoden pošten in nepristranski postopek, vključno s pravico zadevnih oseb do izjave in pravico do dostopa do spisa, ob varovanju zaupnosti in poklicnih ali poslovnih skrivnosti, veljati pa bi morala tudi obveznost, da je treba odločitev smiselno utemeljiti. To pa ne bi smelo preprečiti sprejetja ukrepov v ustrezno utemeljenih nujnih primerih ter ob izpolnjevanju ustreznih pogojev in postopkovnih pravil. Izvrševanje pooblastil bi med drugim moralo biti tudi sorazmerno z naravo kršitve ter skupno dejansko ali potencialno škodo, ki lahko izhaja iz kršitve ali domnevne kršitve. Pristojni organi bi morali upoštevati vsa relevantna dejstva in okoliščine zadeve, vključno z informacijami, ki jih zberejo pristojni organi v drugih državah članicah.

(117) Države članice bi morale zagotoviti učinkovito, sorazmerno in odvračilno sankcioniranje kršitev obveznosti iz te uredbe, pri tem pa upoštevati naravo, resnost, ponavljanje in trajanje kršitve glede na zadevni javni interes, obseg in vrsto izvedenih dejavnosti ter gospodarsko zmogljivost kršitelja. Pri kaznih bi bilo treba zlasti upoštevati, ali zadevni ponudnik posredniških storitev sistematično oziroma večkrat ne izpolnjuje svojih obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe, ter, kadar je ustrezno, število prizadetih prejemnikov storitve, ali je kršitev namerna ali posledica malomarnosti in ali je ponudnik dejaven v več državah članicah. Kadar je v tej uredbi določen najvišji znesek glob ali periodičnih denarnih kazni, bi se ta moral uporabljati za vsako kršitev te uredbe posebej in brez poseganja v prilagajanje glob ali periodičnih denarnih kazni za posamezne kršitve. Države članice bi morale zagotoviti, da bo naložitev glob ali periodičnih denarnih kazni za kršitve v vsakem posameznem primeru učinkovita, sorazmerna in odvračilna, tako da pri določanju nacionalnih pravil in postopkov v skladu s to uredbo upoštevajo vsa merila v zvezi s splošnimi pogoji za naložitev glob ali periodičnih denarnih kazni.

(118) Za zagotavljanje učinkovitega izvrševanja obveznosti iz te uredbe bi bilo treba posameznikom ali predstavniškim organizacijam omogočiti, da pri koordinatorju digitalnih storitev na ozemlju, kjer so prejeli storitev, vložijo vse pritožbe, ki se nanašajo na izpolnjevanje teh obveznosti, brez poseganja v pravila te uredbe o dodeljevanju pristojnosti in v pravila, ki se uporabljajo za obravnavanje pritožb v skladu z nacionalnimi načeli dobrega upravljanja. Pritožbe bi lahko vsebovale verodostojen pregled pomislekov, ki se nanašajo na zagotavljanje skladnosti določenega ponudnika posredniških storitev, in bi lahko koordinatorju digitalnih storitev zagotovile informacije o vseh drugih medsektorskih vprašanjih. Koordinator digitalnih storitev bi moral vključiti druge nacionalne pristojne organe in koordinatorja digitalnih storitev iz druge države članice, zlasti iz tiste države članice, v kateri ima ponudnik posredniških storitev sedež, če zadeva zahteva čezmejno sodelovanje.

- (119) Države članice bi morale zagotoviti, da lahko koordinatorji digitalnih storitev sprejemajo ukrepe, s katerimi se lahko učinkovito obravnavajo nekatere posebno hude in vztrajne kršitve te uredbe ter ki so sorazmerni s temi kršitvami. Ustrezno je zahtevati, da za take ukrepe veljajo dodatna jamstva, zlasti kadar lahko navedeni ukrepi vplivajo na pravice in interese tretjih oseb, kot se lahko zlasti zgodi v primeru omejitve dostopa do spletnih vmesnikov. Potencialno prizadetim tretjim osebam bi bilo zlasti treba omogočiti, da povejo svoje stališče, take odločbe pa bi se lahko izdale le, kadar niso razumno na voljo pristojnosti za tako ukrepanje na podlagi drugih aktov prava Unije ali nacionalnega prava, na primer za zaščito skupnih interesov potrošnikov, zagotovitev hitre odstranitve spletnih strani, ki vsebujejo ali razširjajo otroško pornografijo, ali onemogočanje dostopa do storitev, ki jih tretja oseba uporablja za kršitev pravice intelektualne lastnine.
- (120) Taka odločba o omejitvi dostopa ne bi smela presegati tega, kar je nujno potrebno za doseganje njenega cilja. Zato bi morala biti začasna in načeloma naslovljena na ponudnika posredniških storitev, kot je zadevni ponudnik storitev gostovanja, ponudnik internetnih storitev oziroma domenski register ali regulator, ki ima razumne možnosti, da navedeni cilj doseže brez nepotrebnega omejevanja dostopa do zakonitih informacij.

- (121) Brez poseganja v določbe te uredbe o izjemi od odgovornosti v zvezi z informacijami, ki se prenesejo ali hranijo na zahtevo prejemnika storitve, bi moral biti ponudnik posredniških storitev odgovoren za škodo, ki jo prejemniki storitve utrpijo, ker je ta ponudnik kršil obveznosti iz te uredbe. Tako nadomestilo za škodo bi moralo biti v skladu s pravili in postopki, določenimi v veljavnem nacionalnem pravu, in ne bi smelo posegati v druge možnosti pravnega varstva, ki so na voljo na podlagi pravil o varstvu potrošnikov.
- (122) Koordinator digitalnih storitev bi moral redno objavljati poročilo o dejavnostih, ki se izvajajo na podlagi te uredbe, na primer na svojem spletnem mestu. Poročilo bi zlasti moralo biti objavljeno v strojno berljivem formatu in vključevati pregled prejetih pritožb in ukrepanja v zvezi z njimi, na primer skupno število prejetih pritožb in število pritožb, ki so privedle do začetka formalne preiskave ali pošiljanja pritožb drugim koordinatorjem digitalnih storitev, in sicer brez navajanja kakršnih koli osebnih podatkov. Glede na to, da je koordinator digitalnih storitev prek sistema za izmenjavo informacij obveščen o odločbah o ukrepanju zoper nezakonito vsebino ali o predložitvi informacij, ki jih ureja ta uredba, bi moral v svoje letno poročilo vključiti število in kategorije takih odločb, naslovljenih na ponudnike posredniških storitev, ki jih izdajo pravosodni in upravni organi v njegovi državi članici.

(123) Zavoľo jasnosti, preprostosti in uęinkovitosti bi morala biti pooblastila za nadzor in izvrševanje obveznosti na podlagi te uredbe prenesena na pristojne organe v državi članici, v kateri ima ponudnik posredniških storitev sedež, tj. glavni ali statutarni sedež, na katerem se izvajajo glavne finanęne funkcije in operativni nadzor. Za ponudnike, ki v Uniji nimajo sedeža, vendar v njej ponujajo storitve in zato spadajo na področje uporabe te uredbe, bi morala biti pristojna država članica, v kateri so ti ponudniki imenovali svojega pravnega zastopnika, ob upoštevanju funkcije pravnih zastopnikov iz te uredbe. Za učinkovito uporabo te uredbe pa bi morale biti za ponudnike, ki ne imenujejo pravnega zastopnika, pristojne vse države članice ali, kadar je to ustrezno, Komisija. To pristojnost lahko izvaja kateri koli pristojni organ ali Komisija, če proti ponudniku ne potekajo izvršilni postopki zaradi istih dejstev pri drugem pristojnem organu ali pri Komisiji. Da bi zagotovili spoštovanje načela *ne bis in idem* in zlasti prepreęili, da bi se ista kršitev obveznosti iz te uredbe sankcionirala več kot enkrat, bi morala vsaka država članica, ki namerava izvajati svojo pristojnost v zvezi s takimi ponudniki, brez nepotrebnega odlašanja o tem obvestiti vse druge organe, vključno s Komisijo, prek sistema za izmenjavo informacij, vzpostavljenega za namen te uredbe.

(124) Glede na morebitne učinke in izzive, povezane z njihovim učinkovitim nadzorom, so v zvezi s ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov potrebna posebna pravila nadzora in izvrševanja. Komisija bi morala biti ob podpori pristojnih nacionalnih organov, kadar je to ustrezno, odgovorna za nadzor in javno izvrševanje sistemskih vprašanj, kot so vprašanja s širokim vplivom na kolektivne interese prejemnikov storitve. Zato bi morala imeti Komisija izključna pooblastila za nadzor in izvrševanje dodatnih obveznosti, ki so namenjene obvladovanju sistemskih tveganj in so s to uredbo naložene ponudnikom zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov. Izključna pooblastila Komisije ne bi smela posegati v določene upravne naloge, ki so s to uredbo dodeljene pristojnim organom države članice sedeža, kot je preverjanje raziskovalcev.

(125) Komisija in nacionalni pristojni organi bi si morali deliti pooblastila za nadzor in izvrševanje obveznosti potrebne skrbnosti, razen dodatnih obveznosti ponudnikov za obvladovanje sistemskih tveganj, naloženih zelo velikim spletnim platformam in zelo velikim spletnim iskalnikom s to uredbo. Po eni strani bi lahko bila Komisija v številnih primerih primernejša za obravnavanje sistemskih kršitev, ki so jih storili ti ponudniki, kot so tiste, ki vplivajo na več držav članic ali resne ponavljajoče se kršitve ali nevzpostavitev učinkovitih mehanizmov, ki jih zahteva ta uredba. Po drugi strani bi lahko bili pristojni organi v državi članici, v kateri je glavni sedež ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, primernejši za obravnavanje posameznih kršitev, ki so jih storili ti ponudniki in ki ne sprožajo nobenih sistemskih ali čezmejnih vprašanj. Zavoljo učinkovitosti ter da bi preprečili podvajanje in zagotovili spoštovanje načela ne bis in idem, bi morala Komisija v danem primeru oceniti, ali se ji zdi primerno izvajati te deljene pristojnosti, in če bi začela postopke, države članice ne bi smele več imeti možnosti za to. Države članice bi morale tesno sodelovati tako med seboj kot s Komisijo, Komisija pa bi morala tesno sodelovati z državami članicami, da bi zagotovile nemoteno in učinkovito delovanje sistema nadzora in izvrševanja, vzpostavljenega s to uredbo.

- (126) Pravila te uredbe o dodeljevanju pristojnosti ne bi smela posegati v določbe prava Unije in nacionalna pravila o mednarodnem zasebnem pravu v zvezi s pristojnostjo in veljavnim pravom v civilnih in gospodarskih zadevah, kot so postopki, ki jih začnejo potrošniki pred sodišči države članice, v kateri imajo stalno prebivališče, v skladu z ustreznimi določbami prava Unije. Kar zadeva obveznosti, ki jih ta uredba nalaga ponudnikom posredniških storitev, da organ izdajatelj, obvestijo o učinku odločb o ukrepanju zoper nezakonito vsebino in odločb o zagotavljanju informacij, bi se morala pravila o dodeljevanju pristojnosti uporabljati le za nadzor izvrševanja navedenih obveznosti, ne pa tudi za druge zadeve, povezane z odločbo, kot je pristojnost za izdajo odločbe.

(127) Glede na čezmejno in medsektorsko razsežnost posredniških storitev je potrebna visoka raven sodelovanja, da se zagotovita dosledna uporaba te uredbe in razpoložljivost ustreznih informacij za izvajanje nalog izvrševanja prek sistema za izmenjavo informacij. Sodelovanje lahko poteka v različnih oblikah, odvisno od obravnavnih vprašanj, in brez poseganja v posamezne skupne preiskave. Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža ponudnika posredniških storitev bi moral v vsakem primeru obvestiti druge koordinatorje digitalnih storitev o vprašanjih, preiskavah in ukrepih, ki bodo sprejeti v zvezi s tem ponudnikom. Kadar ima pristojni organ v državi članici informacije, pomembne za preiskavo, ki jo izvajajo pristojni organi v državi članici sedeža, ali kadar lahko na svojem ozemlju zbere take informacije, do katerih pristojni organi v državi članici sedeža nimajo dostopa, bi moral koordinator digitalnih storitev v namembni državi koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža pravočasno pomagati, tudi z izvajanjem svojih preiskovalnih pooblastil v skladu z veljavnimi nacionalnimi postopki in Listino. Naslovnik takih preiskovalnih ukrepov bi jih moral spoštovati in v nasprotnem primeru odgovarjati, pristojni organi v državi članici sedeža pa bi morali imeti možnost, da se zanesejo na informacije, zbrane z medsebojno pomočjo, da se zagotovi skladnost s to uredbo.

(128) Koordinator digitalnih storitev v namembni državi, zlasti na podlagi prejetih pritožb ali informacij drugih nacionalnih pristojnih organov, kadar je ustrezno, oziroma odbor, kadar vprašanje zadeva vsaj tri države članice, bi moral imeti možnost, da od koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža zahteva, da sprejme preiskovalne ali izvršilne ukrepe v zvezi s ponudnikom v svoji pristojnosti. Take zahteve za ukrepanje bi morale temeljiti na dobro utemeljenih dokazih o obstoju domnevne kršitve, ki negativno vpliva na kolektivne interese prejemnikov storitve v njihovi državi članici ali ima negativen družbeni vpliv. Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža bi moral imeti možnost, da se zanese na medsebojno pomoč ali povabi koordinatorja digitalnih storitev, ki je predložil zahtevo, k skupni preiskavi, če so za sprejetje odločitve potrebne dodatne informacije, brez poseganja v možnost, da za oceno zadeve zaprosi Komisijo, če ima razloge za sum, da bi lahko šlo za sistemsko kršitev zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika.

(129) Odbor bi moral imeti možnost predložiti zadevo Komisiji v primeru kakršnega koli nesoglasja glede ocen ali sprejetih oziroma predlaganih ukrepov ali glede nesprejetja katerih koli ukrepov v skladu s to uredbo in na podlagi zahteve za čezmejno sodelovanje ali skupno preiskavo. Kadar Komisija na podlagi informacij, ki jih predložijo zadevni organi, meni, da predlagani ukrepi, vključno s predlagano višino denarnih kazni, ne morejo zagotoviti učinkovitega izvrševanja obveznosti iz te uredbe, bi morala glede tega imeti možnost izraziti svoje resne pomisleke in zahtevati, da pristojni koordinator digitalnih storitev ponovno oceni zadevo in sprejme potrebne ukrepe, da se v določenem obdobju zagotovi skladnost s to uredbo. Ta možnost ne posega v splošno obveznost Komisije glede nadziranja uporabe in, kadar je potrebno, izvrševanja prava Unije pod nadzorom Sodišča Evropske unije v skladu s Pogodbama.

(130) Koordinatorji digitalnih storitev v državi sedeža bi morali imeti možnost prek sistema za izmenjavo informacij druge koordinacije digitalnih storitev povabiti k skupni preiskavi domnevne kršitve te uredbe, da se spodbudijo čezmejni nadzor in preiskave obveznosti, določenih v tej uredbi, v katere je vključenih več držav članic. Drugi koordinatorji digitalnih storitev in po potrebi drugi pristojni organi bi morali imeti možnost, da se pridružijo preiskavi, ki jo predlaga koordinator digitalnih storitev v državi sedeža, razen če slednji meni, da bi preveliko število sodelujočih organov lahko vplivalo na učinkovitost preiskave, pri čemer upošteva značilnosti domnevne kršitve in neobstoje neposrednih učinkov na prejemnike storitve v navedenih državah članicah. Skupne preiskovalne dejavnosti lahko vključujejo razne dejavnosti, ki jih koordinator digitalnih storitev v državi sedeža usklajuje glede na razpoložljivost sodelujočih organov, kot so usklajeno zbiranje podatkov, združevanje virov, projektne skupine, usklajene zahteve za predložitve informacij ali skupnih preiskav prostorov. Vsi pristojni organi, ki sodelujejo v skupni preiskavi, bi morali sodelovati s koordinatorjem digitalnih storitev, tudi tako, da v skladu z veljavnimi nacionalnimi postopki izvajajo svoja preiskovalna pooblastila na svojem ozemlju. Skupno preiskavo bi bilo treba zaključiti v določenem časovnem okviru s končnim poročilom, v katerem bi se upošteval prispevek vseh sodelujočih pristojnih organov. Tudi Odbor lahko, kadar to zahtevajo vsaj trije koordinatorji digitalnih storitev v namembnih državah, koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža priporoči, naj začne takšno skupno preiskavo, in nakaže njeno organizacijo. Da bi se izognili zastoje, bi moral imeti Odbor možnost, da zadevo v posebnih primerih predloži Komisiji, tudi kadar koordinator digitalnih storitev v državi sedeža zavrne začetek preiskave in se Odbor ne strinja z njegovo utemeljitvijo.

- (131) Za zagotovitev dosledne uporabe te uredbe je treba vzpostaviti neodvisno svetovalno skupino na ravni Unije, Odbor, ki bi bil v podporo Komisiji in bi ji pomagal pri usklajevanju ukrepov koordinatorjev digitalnih storitev. Odbor bi morali sestavljati koordinatorji digitalnih storitev, kadar so bili ti imenovani, brez poseganja v možnost, da na svoja srečanja povabijo ali v ta namen imenujejo delegate iz drugih pristojnih organov, ki so jim zaupane posebne naloge na podlagi te uredbe, kadar je to potrebno na podlagi nacionalne dodelitve nalog in pristojnosti. Če je več sodelujočih iz posamezne države članice, bi morale biti glasovalne pravice omejene na enega predstavnika na državo članico.
- (132) Odbor bi moral prispevati k doseganju skupnega cilja Unije glede dosledne uporabe te uredbe ter k sodelovanju med pristojnimi organi, tudi s svetovanjem Komisiji in koordinatorjem digitalnih storitev o ustreznih ukrepih preiskovanja in izvrševanja, zlasti v zvezi s ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov in zlasti ob upoštevanju svobode ponudnikov posredniških storitev, da zagotavljajo storitve po vsej Uniji. Odbor bi moral tudi prispevati k pripravi ustreznih osnutkov in kodeksov ravnanja ter k analizi novih splošnih trendov v razvoju digitalnih storitev v Uniji, tudi z izdajanjem mnenj ali priporočil o zadevah, povezanih s standardi.

- (133) V ta namen bi moralo biti Odboru omogočeno sprejemati mnenja, zahteve in priporočila, naslovljena na koordinatorje digitalnih storitev ali druge pristojne nacionalne organe. Čeprav niso pravno zavezujoči, bi morala biti odločitev o njihovem neupoštevanju ustrezno pojasnjena in bi jo Komisija lahko upoštevala pri oceni zagotavljanja skladnosti zadevne države članice s to uredbo.
- (134) Odbor bi moral združiti predstavnike koordinatorjev digitalnih storitev in potencialno tudi drugih pristojnih organov pod predsedovanjem Komisije, da se zagotovi povsem evropska razsežnost ocene zadev, ki so mu predložene. Glede na morebitne medsektorske elemente, ki bi lahko bili pomembni za druge regulativne okvire na ravni Unije, bi moral imeti Odbor možnost sodelovati z drugimi organi, uradi, agencijami in svetovalnimi skupinami Unije, ki imajo odgovornosti na področjih, kot so enakost, vključno z enakostjo spolov, prepoved diskriminacije, varstvo podatkov, elektronske komunikacije, avdiovizualne storitve, odkrivanje in preiskovanje goljufij zoper proračun Unije v zvezi s carinskimi dajatvami, varstvo potrošnikov ali konkurenčno pravo, kot je potrebno za izvajanje njegovih nalog.

- (135) Komisija bi morala prek predsedujočega sodelovati v Odboru brez glasovalnih pravic. Prav tako bi morala prek predsedujočega zagotoviti, da se dnevni red srečanj opredeli v skladu z zahtevami članov Odbora, kakor je določeno v poslovniku, ter v skladu z dolžnostmi Odbora, kakor so navedene v tej uredbi.
- (136) Da se zagotovi podpora dejavnostim Odbora, bi moral imeti Odbor dostop do strokovnega znanja in kadrovskih virov Komisije ter pristojnih nacionalnih organov. Specifična operativna ureditev internega delovanja Odbora bi morala biti nadalje opredeljena v poslovniku Odbora.

(137) Ob upoštevanju pomena zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov zaradi njihovega dosega in vpliva lahko njihovo neizpolnjevanje posebnih obveznosti, ki se zanje uporabljajo, vpliva na znatno število prejemnikov storitev v več državah članicah ter lahko povzroči veliko družbeno škodo, tako neizpolnjevanje obveznosti pa je lahko tudi zelo težko prepoznati in obravnavati. Zato bi morala Komisija v sodelovanju s koordinatorji digitalnih storitev in Odborom razviti strokovno znanje in zmogljivosti Unije v zvezi z nadzorom zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov. Komisija bi zato morala imeti možnost, da usklajuje in se zanese na strokovno znanje in vire takih organov, na primer s stalnim ali začasnim analiziranjem posebnih trendov ali vprašanj, ki se pojavljajo v zvezi z eno ali več zelo velikimi spletnimi platformami ali zelo velikimi spletnimi iskalniki. Pri razvoju tovrstnih zmogljivosti bi morale države članice sodelovati s Komisijo, po potrebi tudi z napotitvijo osebja, in prispevati k vzpostavitvi skupne nadzorne zmogljivosti Unije. Za razvoj strokovnega znanja in zmogljivosti Unije lahko Komisija uporabi tudi strokovno znanje in zmogljivosti opazovalnice gospodarstva spletnih platform, ki je bila ustanovljena s Sklepom Komisije z dne 26. aprila 2018 o vzpostavitvi opazovalnice gospodarstva spletnih platform, ustreznih strokovnih organov in centrov odličnosti. V ta namen lahko Komisija k sodelovanju povabi strokovnjake s posebnim strokovnim znanjem, zlasti preverjene raziskovalce, predstavnike agencij in organov Unije, predstavnike industrije, združenja, ki zastopajo uporabnike ali civilno družbo, mednarodne organizacije, strokovnjake iz zasebnega sektorja in druge deležnike.

- (138) Komisija bi morala imeti možnost, da na lastno pobudo v skladu s pooblastili iz te uredbe preiskuje kršitve, tudi tako, da zahteva dostop do podatkov, zahteva informacije ali izvaja inšpekcijske preglede ter se zanaša na podporo koordinatorjev digitalnih storitev. Kadar se pri nadzoru, ki ga izvajajo pristojni nacionalni organi nad posameznimi domnevnimi kršitvami ponudnikov zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov, pokaže, da gre za sistemska vprašanja, kot so vprašanja s širokim vplivom na kolektivne interese prejemnikov storitve, bi morali imeti koordinatorji digitalnih storitev možnost, da na podlagi ustrezno utemeljene zahteve taka vprašanja predložijo Komisiji. V taki zahtevi bi morala biti navedena vsaj vsa potrebna dejstva in okoliščine, ki podpirajo domnevo o kršitvi in njeni sistemski naravi. Komisija bi morala imeti možnost, da glede na izid svoje ocene sprejme potrebne preiskovalne in izvršilne ukrepe na podlagi te uredbe, vključno, kadar je ustrezno, z začetkom preiskave ali sprejetjem začasnih ukrepov.

(139) Da bi Komisija lahko učinkovito opravljala svoje naloge, bi morala ohraniti polje proste presoje pri odločanju o začetku postopkov proti ponudnikom zelo velikih spletnih platform ali zelo velikega spletnega iskalnika. Ko Komisija začne postopke, bi moralo biti zadevnemu koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža preprečeno izvajati svoja preiskovalna in izvršilna pooblastila v zvezi z zadevnim ravnanjem ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, da se preprečijo podvajanje, neskladnosti in tveganja z vidika načela ne bis in idem. Vendar bi Komisija morala imeti možnost, da od koordinatorjev digitalnih storitev zahteva posamezen ali skupen prispevek k preiskavi. Koordinator digitalnih storitev bi si moral v skladu z dolžnostjo lojalnega sodelovanja po najboljših močeh prizadevati za izpolnitev upravičenih in sorazmernih zahtev Komisije v okviru preiskave. Poleg tega bi morali koordinator digitalnih storitev v državi sedeža ter Odbor in vsi drugi koordinatorji digitalnih storitev, kadar je ustrezno, Komisiji zagotoviti vse potrebne informacije in pomoč, da lahko učinkovito izvajajo svoje naloge, vključno z informacijami, zbranimi v okviru dejavnosti zbiranja podatkov ali dostopanja do njih, kolikor tega ne preprečuje pravna podlaga, v skladu s katero so bile zbrane informacije. Po drugi strani pa bi morala Komisija koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža in Odbor obveščati o izvajanju svojih pooblastil in zlasti o tem, kdaj namerava začeti postopek in izvajati svoja preiskovalna pooblastila. Ko Komisija zadevnim ponudnikom zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov sporoči svoje predhodne ugotovitve, vključno s katero koli zadevo, ki ji ugovarja, bi jih morala sporočiti tudi Odboru. Odbor bi moral predložiti svoja stališča o ugovorih in oceni Komisije, ki bi morala to mnenje upoštevati pri utemeljitvi končne odločitve Komisije.

- (140) Glede na posebne izzive, ki lahko izhajajo iz zagotavljanja skladnosti ponudnikov zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov, ter glede na pomen učinkovitega zagotavljanja skladnosti, ob upoštevanju velikosti in vpliva takih platform ali iskalnikov ter škode, ki jo lahko povzročijo, bi morala imeti Komisija močna preiskovalna in izvršilna pooblastila, ki bi ji omogočala preiskovanje, izvrševanje in spremljanje spoštovanja pravil iz te uredbe, ob polnem upoštevanju temeljne pravice do izjave in do dostopa do spisa v okviru postopkov izvrševanja, načela sorazmernosti ter pravic in interesov prizadetih strani.

(141) Komisija bi morala imeti možnost, da zahteva informacije, potrebne za zagotavljanje učinkovitega izvajanja in izpolnjevanja obveznosti iz te uredbe po vsej Uniji. Komisija bi zlasti morala imeti dostop do vseh relevantnih dokumentov, podatkov in informacij, potrebnih za začetek in vodenje preiskav ter za spremljanje izpolnjevanja zadevnih obveznosti iz te uredbe, ne glede na to, kdo poseduje take dokumente, podatke ali informacije, in ne glede na njihovo obliko ali zapis, pomnilniški medij ali natančno lokacijo, kjer so shranjeni. Komisija bi morala imeti možnost z ustrezno utemeljeno zahtevo po informacijah neposredno zahtevati, da ji zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, pa tudi vse druge fizične ali pravne osebe, ki delujejo v okviru svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti ter za katere se lahko razumno domneva, da so seznanjene z informacijami v zvezi z domnevno kršitvijo ali kršitvijo, kakor je ustrezno, zagotovijo vse ustrezne dokaze, podatke in informacije. Poleg tega bi morala imeti Komisija za namene te uredbe možnost zahtevati vse relevantne informacije od vsakega javnega organa, telesa ali agencije v državi članici. Komisija bi morala imeti možnost, da prek izvajanja preiskovalnih pooblastil, kot so zahteve za predložitev informacij ali razgovore, zahteva dostop do dokumentov, podatkov, informacij, podatkovnih zbirk in algoritmov zadevnih oseb ter pojasnila v zvezi z njimi, pa tudi da opravi razgovore z vsemi fizičnimi ali pravnimi osebami, z njihovim soglasjem, ki bi lahko imele uporabne informacije, in s kakršnimi koli tehničnimi sredstvi posname njihove izjave. Komisija bi morala biti prav tako pristojna, da izvede take preiskave, kot so potrebne za izvrševanje ustreznih določb te uredbe. Navedena preiskovalna pooblastila so namenjena dopolnjevanju možnosti, da lahko Komisija prosi za pomoč koordinatorje digitalnih storitev in druge organe držav članic, na primer pri zagotavljanju informacij ali pri izvrševanju navedenih pooblastil.

- (142) Začasni ukrepi so lahko pomembno orodje za preprečevanje, da kršitev, ki se preiskuje, med preiskavo ne bi povzročila tveganja resne škode za prejemnike storitve. To orodje je pomembno tudi pri preprečevanju sprememb, ki bi jih bilo zelo težko odpraviti s sklepom, ki ga Komisija sprejme ob koncu postopkov. Komisija bi zato morala biti pooblaščen, da v okviru postopkov, ki so bili sproženi z namenom morebitnega sprejetja sklepa o neizpolnjevanju obveznosti, s sklepom uvedečasne ukrepe. To pooblastilo bi se moralo uporabljati v primerih, ko Komisija *prima facie* ugotovi, da je ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika kršil obveznosti iz te uredbe. Sklep o uvedbi začasnih ukrepov bi moral veljati samo za določeno obdobje, bodisi dokler Komisija ne zaključi postopkov bodisi do določenega roka, ki se lahko podaljša, če je to potrebno in ustrezno.
- (143) Komisija bi morala imeti možnost, da sprejme potrebne ukrepe za spremljanje učinkovitosti izvajanja in izpolnjevanja obveznosti iz te uredbe. Taki ukrepi bi morali vključevati možnost, da se imenuje neodvisne zunanje strokovnjake in revizorje, ki bi Komisiji v tem procesu pomagali, po potrebi tudi iz pristojnih organov držav članic, kot so organi za varstvo podatkov ali potrošnikov. Komisija bi morala pri imenovanju revizorjev zagotoviti zadostno menjavanje po načelu rotacije.

(144) Izpolnjevanje zadevnih obveznosti, uvedenih na podlagi te uredbe, bi moralo biti izvršljivo z globami in periodičnimi denarnimi kaznimi. V ta namen bi bilo treba za neizpolnjevanje obveznosti in kršitev postopkovnih pravil določiti tudi ustrezno višino glob in periodičnih denarnih kazni, ob upoštevanju ustreznih zastaralnih rokov, ki so v skladu z načeloma proporcionalnosti in ne bis in idem. Komisija in ustrezni nacionalni organi bi morali svoja prizadevanja pri izvrševanju usklajevati, da bi zagotovili spoštovanje teh načel. Zlasti bi morala Komisija upoštevati vse globe in kazni, izrečene isti pravni osebi za ista dejstva s končno odločitvijo v postopkih v zvezi s kršitvijo drugih pravil Unije ali nacionalnih pravil, da bi zagotovila, da bi bil skupek izrečenih glob in denarnih kazni sorazmeren in da bi ustrezal teži storjenih kršitev. Vsi sklepi, ki jih Komisija sprejme na podlagi te uredbe, so predmet nadzora Sodišča Evropske unije v skladu s PDEU. Sodišče Evropske unije bi moralo imeti v skladu s členom 261 PDEU neomejeno pristojnost glede glob in denarnih kazni.

(145) Ker imajo lahko kršitve dodatnih obveznosti, ki so namenjene obvladovanju sistemskih tveganj, ki se uporabljajo samo za zelo velike spletne platforme in zelo velike spletne iskalnike, znatne družbene učinke in da bi ta vprašanja javne politike obravnavali, je treba zagotoviti sistem okrepljenega nadzora nad vsemi ukrepi, sprejetimi za učinkovito ustavitve in odpravo kršitev te uredbe. Ko se ugotovi in po potrebi sankcionira kršitev ene od določb te uredbe, ki se uporabljajo samo za zelo velike spletne platforme ali zelo velike spletne iskalnike, bi morala Komisija od ponudnika take platforme ali iskalnika zahtevati, naj pripravi podroben akcijski načrt za odpravo morebitnih učinkov kršitve v prihodnosti in načrt v roku, ki ga določi Komisija, pošlje koordinatorjem digitalnih storitev, Komisiji in Odboru. Komisija bi morala ob upoštevanju mnenja Odbora ugotoviti, ali ukrepi iz akcijskega načrta zadoščajo za odpravo kršitve, pri tem pa upoštevati tudi, ali je med predlaganimi ukrepi spoštovanje ustreznega kodeksa ravnanja. Prav tako bi morala Komisija spremljati vse ukrepe, ki jih nato sprejme zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, kot je določeno v njegovem akcijskem načrtu, pri čemer bi morala upoštevati tudi neodvisno revizijo ponudnika. Če bi Komisija po izvajanju akcijskega načrta še vedno menila, da kršitev ni bila v celoti odpravljena ali da akcijski načrt ni bil izveden ali da je neustrezen, bi morala imeti možnost uporabiti vsa preiskovalna ali izvršilna pooblastila na podlagi te uredbe, vključno s pooblastilom za nalaganje denarnih kazni in začetkom postopka za onemogočenje dostopa do storitve, ki je predmet kršitve.

- (146) Zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika in druge osebe, nad katerimi Komisija izvaja svoja pooblastila in katerih interesi bi lahko bili prizadeti z odločitvijo, bi morali imeti možnost predhodno predložiti svoja stališča, sprejete odločitve pa bi morale biti objavljene v različnih medijih. Ob zagotavljanju pravic zadevnih strani do obrambe, zlasti pravice do dostopa do spisa, je bistvenega pomena varstvo zaupnih informacij. Nadalje, ob upoštevanju zaupnosti informacij bi morala Komisija zagotoviti, da se vsaka informacija, na katero se sklicuje pri svojem sklepu, razkrije v tolikšnem obsegu, da lahko naslovnik sklepa razume dejstva in pomisleke, na podlagi katerih je bil sklep sprejet.
- (147) Za zagotovitev harmonizirane uporabe in izvrševanja te uredbe je pomembno zagotoviti, da bodo nacionalni organi, vključno z nacionalnimi sodišči, imeli vse potrebne informacije, da njihove odločitve ne bodo v nasprotju s sklepom, ki ga Komisija sprejme na podlagi te uredbe. To ne posega v člen 267 PDEU.

(148) Za učinkovito izvrševanje in spremljanje te uredbe je potrebna nemotena izmenjava informacij v realnem času med koordinatorji digitalnih storitev, Odborom in Komisijo, na podlagi pretoka informacij in postopki iz te uredbe. To lahko po potrebi upravičuje tudi dostop drugih pristojnih organov do tega sistema. Glede na to, da so izmenjane informacije lahko zaupne ali vključujejo osebne podatke, bi morale ostati zaščitene pred nepooblaščenim dostopom v skladu z nameni, za katere so bile informacije zbrane. Zato bi morala vsa komunikacija med temi organi potekati na podlagi zanesljivega in varnega sistema za izmenjavo informacij, katerega podrobnosti bi bilo treba določiti v izvedbenem aktu. Sistem za izmenjavo informacij lahko temelji na orodjih, ki so na voljo na notranjem trgu, če se lahko z njimi stroškovno učinkovito izpolnijo cilji te uredbe.

(149) Brez poseganja v pravice prejemnikov storitev, da se obrnejo na zastopnika v skladu z Direktivo (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ali do drugih oblik zastopanja na podlagi nacionalnega prava, bi morali imeti prejemniki storitev tudi pravico, da za uveljavljanje svojih pravic iz te uredbe pooblastijo pravno osebo ali javni organ. Take pravice lahko vključujejo pravice glede predložitve prijav, izpodbijanja odločitev, ki jih sprejmejo ponudniki posredniških storitev, in vlaganja pritožb proti ponudnikom zaradi kršitve te uredbe. Nekateri organi, organizacije in združenja imajo posebno strokovno znanje in kompetence za odkrivanje napačnih ali neupravičenih odločitev glede moderiranja vsebin in za opozarjanje nanje, njihove pritožbe v imenu prejemnikov storitve pa lahko pozitivno vplivajo na svobodo izražanja in obveščanja na splošno, zato bi morali ponudniki spletnih platform te pritožbe obravnavati brez nepotrebnega odlašanja.

¹ Direktiva (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2020 o zastopniških tožbah za varstvo kolektivnih interesov potrošnikov in razveljavitvi Direktive 2009/22/ES (UL L 409, 4.12.2020, str. 1).

(150) Komisija bi morala v interesu uspešnosti in učinkovitosti opraviti splošno vrednotenje te uredbe. V tem splošnem vrednotenju bi morala med drugim obravnavati zlasti obseg storitev, ki jih zajema ta uredba, medsebojno delovanje z drugimi pravnimi akti, vpliv te uredbe na delovanje notranjega trga, zlasti v zvezi z digitalnimi storitvami, izvajanje kodeksov ravnanja, obveznostjo določitve pravnega zastopnika s sedežem v Uniji, učinek obveznosti na mala in mikro podjetja, učinkovitost mehanizma nadzora in izvrševanja ter vpliv na pravico do svobode izražanja in obveščanja. Da bi se izognili nesorazmernim bremenom in da bi ta uredba ostala učinkovita, bi morala Komisija v treh letih od začetka uporabe te uredbe oceniti učinek obveznosti iz te uredbe na mala in srednja podjetja, v treh letih od njenega začetka veljavnosti pa obseg storitev, ki jih zajema ta uredba, zlasti za zelo velike spletne platforme in zelo velike spletne iskalnike, in medsebojno delovanje z drugimi pravnimi akti.

(151) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev predlog v zvezi z obliko, vsebino in drugimi podrobnostmi poročil o moderiranju vsebine, za določitev zneska letne pristojbine za nadzor, ki se zaračuna ponudnikom zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov, za določitev praktičnih ureditev za postopke, zaslišanja in izpogajano razkritje informacij v okviru nadzora, preiskave, izvrševanja ter spremljanja v zvezi s ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov ter za določitev praktičnih in operativnih ureditev za delovanje sistema za izmenjavo informacij ter njegovo interoperabilnost z drugimi ustreznimi sistemi. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹.

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(152) Za doseganje ciljev te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za dopolnitev te uredbe v zvezi z merili za identifikacijo zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov, postopkovnimi koraki, metodologijami revizije in predlogami za poročanje o revizijah, tehničnimi specifikacijami glede zahtev za dostop ter podrobno metodologijo in postopki za določanje pristojbine za nadzor. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

¹ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (153) Ta uredba upošteva temeljne pravice iz Listine in temeljne pravice, ki pomenijo splošna načela prava Unije. To uredbo bi bilo zato treba razlagati in uporabljati v skladu z navedenimi temeljnimi pravicami, vključno s svobodo izražanja in obveščanja ter s svobodo in pluralnostjo medijev. Pri izvajanju pooblastil iz te uredbe bi morali vsi sodelujoči javni organi v primeru konfliktov v zvezi z zadevnimi temeljnimi pravicami v skladu z načelom sorazmernosti doseči pošteno ravnovesje med zadevnimi pravicami.
- (154) Glede na obseg in učinek družbenih tveganj, ki jih zelo velike spletne platforme in zelo veliki spletni iskalniki lahko povzročijo, potrebo po prednostnem obravnavanju teh tveganj in zmožnost, da se sprejmejo potrebni ukrepi, je utemeljeno omejiti obdobje, po katerem se ta uredba začne uporabljati za ponudnike navedenih storitev.

- (155) Ker ciljev te uredbe, in sicer prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga ter zagotavljanju varnega, predvidljivega in zaupanja vrednega spletnega okolja, v katerem se ustrezno upoštevajo temeljne pravice iz Listine, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj same ne morejo doseči potrebne harmonizacije in sodelovanja, temveč se zaradi ozemeljskega in osebnega področja uporabe lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (156) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta¹ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 10. februarja 2021² –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

¹ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

² UL C 149, 27.4.2021, str. 3.

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

1. Namen te uredbe je prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga posredniških storitev, s tem ko določa harmonizirana pravila za varno, predvidljivo in zaupanja vredno spletno okolje, ki spodbuja inovacije in v katerem so učinkovito zaščitene temeljne pravice iz Listine, vključno z načelom varstva potrošnikov.
2. Ta uredba določa harmonizirana pravila o zagotavljanju posredniških storitev na notranjem trgu. Zlasti določa:
 - (a) okvir za pogojno izjemo od odgovornosti ponudnikov posredniških storitev;
 - (b) pravila o specifičnih obveznostih glede zagotavljanja potrebne skrbnosti, prilagojena nekaterim specifičnim kategorijam ponudnikov posredniških storitev;
 - (c) pravila o izvajanju in izvrševanju te uredbe, vključno glede sodelovanja pristojnih organov in usklajevanja med njimi.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za posredniške storitve, ki se ponujajo prejemnikom storitve, ki imajo svoj sedež ali se nahajajo v Uniji, ne glede na to, kje imajo ponudniki navedenih posredniških storitev svoj sedež.
2. Ta uredba se ne uporablja za storitve, ki niso posredniške storitve, ali za zahteve, določene v zvezi s takimi storitvami, ne glede na to, ali se storitve izvajajo z uporabo posredniških storitev.
3. Ta uredba ne vpliva na uporabo Direktive 2000/31/ES.
4. Ta uredba ne posega v pravila, določena v drugih pravnih aktih Unije, ki urejajo druge vidike zagotavljanja posredniških storitev na notranjem trgu ali natančneje določajo in dopolnjujejo to uredbo, zlasti v:
 - (a) Direktivi 2010/13/EU;
 - (b) pravu Unije o avtorski pravici in sorodnih pravicah;
 - (c) Uredbi (EU) 2021/784;

- (d) Uredbi (EU) 2019/1148;
- (e) Uredbi (EU) 2019/1150;
- (f) pravu Unije o varstvu potrošnikov in varnosti proizvodov, vključno z uredbama (EU) 2017/2394 in (EU) 2019/1020 ter direktivama 2001/95/ES in 2013/11/EU;
- (g) pravu Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti v Uredbi (EU) 2016/679 in Direktivi 2002/58/ES;
- (h) pravu Unije na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah, zlasti v Uredbi (EU) št. 1215/2012 ali katerem koli pravnem aktu Unije, ki določa pravila o pravu, ki se uporablja za pogodbene in nepogodbene obveznosti;
- (i) pravu Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, zlasti uredbi o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah;
- (j) direktivi o določitvi harmoniziranih pravil o imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih.

Člen 3
Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „storitev informacijske družbe“ pomeni „storitev“, kakor je opredeljena v členu 1(1), točka (b), Direktive (EU) 2015/1535;
- (b) „prejemnik storitve“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki uporablja posredniško storitev, zlasti za namene iskanja informacij ali omogočanja dostopa do njih;
- (c) „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki deluje za namene, ki so zunaj okvira njegove trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;
- (d) „ponujati storitve v Uniji“ pomeni omogočati fizičnim ali pravnim osebam v eni ali več državah članicah, da uporabljajo storitve ponudnika posredniških storitev, ki ima pomembno povezavo z Unijo;
- (e) „pomembna povezava z Unijo“ pomeni povezavo med ponudnikom posredniških storitev z Unijo, do katere pride zato, ker ima ta ponudnik sedež v Uniji, ali na podlagi posebnih dejanskih meril, kot na primer:
 - pomembno število prejemnikov storitve v eni ali več državah članicah glede na število njenih oziroma njihovih prebivalcev; ali
 - ciljno usmerjanje dejavnosti na eno ali več držav članic;

- (f) „trgovec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ne glede na to, ali je v zasebni ali javni lasti, ki deluje, vključno prek katere koli osebe, ki deluje v njenem imenu ali po njenem naročilu, za namene v zvezi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo;
- (g) „posredniška storitev“ pomeni eno od naslednjih storitev informacijske družbe:
 - (i) storitev „izključnega prenosa“, ki vključuje prenos informacij, ki jih zagotovi prejemnik storitve, v komunikacijskem omrežju ali zagotavljanje dostopa do komunikacijskega omrežja;
 - (ii) storitev „predpomnjenja“, ki vključuje prenos informacij, ki jih zagotovi prejemnik storitve, v komunikacijskem omrežju ter vključuje samodejno, vmesno in začasno shranjevanje teh informacij, katerega edini namen je izboljšati učinkovitost nadaljnjega prenosa informacij drugim prejemnikom na njihovo zahtevo;
 - (iii) storitev „gostovanja“, ki vključuje shranjevanje informacij, ki jih zagotovi prejemnik storitve in ki se zagotovijo na njegovo zahtevo;

- (h) „nezakonita vsebina“ pomeni vsako informacijo, ki sama po sebi ali v povezavi z dejavnostjo, vključno s prodajo proizvodov ali zagotavljanjem storitev, ni skladna s pravom Unije ali pravom katere koli države članice, ki je skladno s pravom Unije, ne glede na natančen predmet urejanja ali naravo takega prava;
- (i) „spletna platforma“ pomeni storitev gostovanja, ki na zahtevo prejemnika storitve shranjuje in razširja informacije v javnost, razen če je navedena dejavnost manjša in zgolj dodatna funkcija druge storitve ali manjša funkcionalnost primarne storitve ter je iz objektivnih in tehničnih razlogov ni mogoče uporabljati brez navedene druge storitve, vključitev funkcije ali funkcionalnosti v drugo storitev pa ni namenjena izogibanju uporabi te uredbe;
- (j) „spletni iskalnik“ pomeni posredniško storitev, ki uporabnikom omogoča vnos poizvedb za izvedbo iskanja po načeloma vseh spletnih mestih ali vseh spletnih mestih v določenem jeziku, na podlagi poizvedbe na katero koli temo v obliki ključne besede, glasovne zahteve, fraze ali drugega vnosa, in poda rezultate v katerem koli formatu, v katerem je možno najti informacije, povezane z zahtevano vsebino;
- (k) „razširjanje v javnost“ pomeni dajanje informacij na voljo potencialno neomejenemu številu tretjih oseb na zahtevo prejemnika storitve, ki je take informacije zagotovil;
- (l) „pogodba, sklenjena na daljavo“, pomeni „pogodbo, sklenjeno na daljavo“, kakor je opredeljena v členu 2, točka 7, Direktive 2011/83/EU;
- (m) „spletni vmesnik“ pomeni vsako programsko opremo, vključno s spletnim mestom ali njegovim delom, in aplikacije, vključno z mobilnimi aplikacijami;

- (n) „koordinator digitalnih storitev v državi sedeža“ pomeni koordinatorja digitalnih storitev države članice, v kateri ima ponudnik posredniških storitev glavni sedež ali v kateri ima prebivališče ali sedež njegov pravni zastopnik;
- (o) „koordinator digitalnih storitev v namembni državi“ pomeni koordinatorja digitalnih storitev države članice, v kateri se posredniška storitev zagotavlja;
- (p) „aktivni prejemnik spletne platforme“ pomeni prejemnika storitve, ki uporablja spletno platformo tako, da od nje zahteva, da gosti informacijo, ali pa je izpostavljen informaciji, ki jo gosti spletna platforma in se razširja prek njenega spletnega vmesnika;
- (q) „aktivni prejemnik spletnega iskalnika“ pomeni prejemnika storitve, ki je predložil poizvedbo spletnemu iskalniku in bil izpostavljen informaciji, ki je indeksirana in prikazana na njegovem spletnem vmesniku;
- (r) „oglas“ pomeni informacijo, namenjeno spodbujanju sporočila pravne ali fizične osebe, ne glede na to, ali gre za tržne ali netržne namene, ki jih spletna platforma predstavlja na svojem spletnem vmesniku v zameno za plačilo, ki je namenjeno posebej spodbujanju navedene informacije;
- (s) „priporočilni sistem“ pomeni v celoti ali delno avtomatiziran sistem, ki ga spletna platforma uporablja, da lahko v svojem spletnem vmesniku prejemnikom storitve predlaga specifične informacije ali jih prednostno razvršča, vključno na podlagi iskanja, ki ga izvede prejemnik storitve, ali da na drug način opredeli vrstni red ali pomembnost prikazanih informacij;

- (t) „moderiranje vsebine“ pomeni avtomatizirane ali neavtomatizirane dejavnosti, ki jih izvajajo ponudniki posredniških storitev, katerih cilj je zlasti zaznavati, prepoznavati in obravnavati nezakonito vsebino ali informacije, ki jih zagotavljajo prejemniki storitev in ki niso skladne z njihovimi pogoji poslovanja, vključno s sprejetimi ukrepi, ki vplivajo na razpoložljivost, vidnost in dostopnost navedene nezakonite vsebine ali navedenih informacij, kot so razvrstitev na nižje mesto, demonetizacija, onemogočanje dostopa do ali odstranitev takih informacij, ali ki vplivajo na zmožnost prejemnikov storitve, da zagotavljajo navedene informacije, na primer z ukinitvijo ali začasnim onemogočanjem prejemnikovega računa;
- (u) „pogoji poslovanja“ pomeni vse klavzule ne glede na njihovo ime ali obliko, ki urejajo pogodbeno razmerje med ponudnikom posredniških storitev in prejemnikom storitve;
- (v) „invalidi“ pomeni „invalidi“, kakor so opredeljeni v členu 3, točka 1, Direktive (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta¹;
- (w) „komercialno sporočilo“ pomeni „komercialno sporočilo“, kakor je opredeljeno v členu 2, točka (f), Direktive 2000/31/ES;
- (x) „promet“ pomeni prihodek, ki ga podjetje ustvari, v smislu člena 5(1) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004².

¹ Direktiva (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o zahtevah glede dostopnosti za proizvode in storitve (UL L 151, 7.6.2019, str. 70).

² Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 24, 29.1.2004, str. 1).

Poglavje II

Odgovornost ponudnikov posredniških storitev

Člen 4

„Izključni prenos“

1. Kadar se zagotavlja storitev informacijske družbe, ki vključuje prenos informacij, ki jih zagotavlja prejemnik storitve, v komunikacijskem omrežju ali zagotavljanje dostopa do komunikacijskega omrežja, ponudnik storitve ni odgovoren za prenesene informacije ali informacije, do katerih se dostopa, pod pogojem da ponudnik:
 - (a) ne sproži prenosa;
 - (b) ne izbere prejemnika prenosa in
 - (c) ne izbira ali spreminja informacij, ki so vsebovane v prenosu.
2. Prenos in zagotovitev dostopa iz odstavka 1 vključujeta samodejno, vmesno in začasno shranjevanje prenesenih informacij, če je to namenjeno zgolj izvajanju prenosa v komunikacijskem omrežju in če se informacije ne shranijo za daljše obdobje, kot je upravičeno potrebno za prenos.
3. Ta člen ne posega v možnost, da pravosodni ali upravni organ v skladu s pravnim sistemom države članice od ponudnika storitve zahteva ustavitev ali preprečitev kršitve.

Člen 5
„Predpomnjenje“

1. Kadar se zagotavlja storitev informacijske družbe, ki vključuje prenos informacij, ki jih zagotovi prejemnik storitve, v komunikacijskem omrežju, ponudnik storitve ni odgovoren za samodejno, vmesno in začasno shranjevanje navedenih informacij, ki je namenjeno zgolj učinkovitejšemu ali varnejšemu nadaljnjemu prenosu informacij drugim prejemnikom storitve na njihovo zahtevo, pod pogojem da ponudnik:
 - (a) ne spreminja informacij;
 - (b) izpolnjuje pogoje za dostop do informacij;
 - (c) upošteva pravila o posodabljanju informacij, določena na način, ki je splošno priznan in uporabljen v industriji;
 - (d) za pridobivanje podatkov o rabi informacij ne posega v zakonito uporabo splošno priznane in v industriji uporabljene tehnologije ter
 - (e) hitro ukrepa in odstrani ali onemogoči dostop do informacij, ki jih je shranil, takoj ko je dejansko obveščen, da so bile informacije na začetnem izhodnem mestu prenosa odstranjene iz omrežja ali da je bil dostop do njih onemogočen ali da je pravosodni ali upravni organ odredil tako odstranitev ali onemogočanje.

2. Ta člen ne posega v možnost, da pravosodni ali upravni organ v skladu s pravnim sistemom države članice od ponudnika storitve zahteva ustavitev ali preprečitev kršitve.

Člen 6

Gostovanje

1. Kadar se zagotavlja storitev informacijske družbe, ki vključuje shranjevanje informacij, ki jih zagotovi prejemnik storitve, ponudnik storitve ni odgovoren za informacije, shranjene na zahtevo prejemnika storitve, pod pogojem da ponudnik:
 - (a) dejansko ne ve za nezakonito dejavnost ali nezakonito vsebino in mu v zvezi z odškodninskimi zahtevki niso znana dejstva ali okoliščine, iz katerih je očitno, da gre za nezakonito dejavnost ali nezakonito vsebino, ali
 - (b) takoj ko za to izve hitro ukrepa in odstrani ali onemogoči dostop do nezakonite vsebine.
2. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar prejemnik storitve ukrepa na podlagi pooblastila ali pod nadzorom ponudnika.

3. Odstavek 1 se ne uporablja v zvezi z odgovornostjo spletnih platform na podlagi prava o varstvu potrošnikov, kadar te potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, kadar taka spletna platforma prikazuje posamezno informacijo ali drugače omogoča izvedbo posameznega posla tako, da bi povprečen potrošnik lahko menil, da informacijo, ali proizvod oziroma storitev, ki je predmet posla, zagotavlja bodisi sama spletna platforma bodisi prejemnik storitve, ki deluje na podlagi njenega pooblastila ali pod njenim nadzorom.
4. Ta člen ne posega v možnost, da pravosodni ali upravni organ v skladu s pravnim sistemom države članice od ponudnika storitve zahteva ustavitev ali preprečitev kršitve.

Člen 7

Prostovoljne preiskave na lastno pobudo in zagotavljanje pravne skladnosti

Ne šteje se, da ponudniki posredniških storitev niso upravičeni do izjem od odgovornosti iz členov 4, 5 in 6 zgolj zato, ker v dobri veri in skrbno opravljajo prostovoljne preiskave na lastno pobudo ali sprejmejo druge ukrepe, katerih namen je zaznavanje, prepoznavanje in odstranitev ali onemogočanje dostopa do nezakonite vsebine, ali ker izvajajo potrebne ukrepe za zagotavljanje skladnosti z zahtevami prava Unije in nacionalnega prava v skladu s pravom Unije, vključno z zahtevami iz te uredbe.

Člen 8

Brez splošnih obveznosti spremljanja ali obveznosti aktivnega iskanja dejstev

Za ponudnike posredniških storitev se ne nalaga splošna obveznost spremljanja informacij, ki jih ti prenašajo ali shranjujejo, niti obveznost aktivnega iskanja dejstev ali okoliščin, ki kažejo na nezakonito dejavnost.

Člen 9

Odločbe o ukrepanju zoper nezakonito vsebino

1. Ob prejetju odločbe, da morajo ukrepati zoper eno ali več specifičnih nezakonitih vsebin, ki jo izdajo ustrezni nacionalni pravosodni ali upravni organi na podlagi veljavnega prava Unije ali nacionalnega prava v skladu s pravom Unije, ponudniki posredniških storitev brez nepotrebnega odlašanja obvestijo organ, ki je odločbo izdal, ali kateri koli drugi organ, naveden v odločbi, o vseh učinkih odločbe ter navedejo, ali in kdaj je odločba začela učinkovati.
2. Države članice zagotovijo, da ko se odločba iz odstavka 1 posreduje ponudniku, izpolnjuje vsaj naslednje pogoje:
 - (a) navedena odločba vsebuje naslednje elemente:
 - (i) sklic na pravno podlago odločbe iz prava Unije ali nacionalnega prava;

- (ii) obrazložitev, zakaj je informacija nezakonita vsebina, s sklicevanjem na eno ali več specifičnih določb prava Unije ali nacionalnega prava v skladu s pravom Unije;
 - (iii) informacije, ki identificirajo organ izdajatelja;
 - (iv) jasne informacije, ki ponudniku posredniških storitev omogočajo prepoznavanje in lociranje zadevne nezakonite vsebine, kot na primer enega ali več natančnih URL in po potrebi dodatne informacije;
 - (v) informacije o mehanizmih pravnih sredstev, ki so na voljo ponudniku posredniških storitev in prejemniku storitve, ki je zagotovil vsebino;
 - (vi) kadar je to ustrezno, informacije o tem, kateri organ mora prejeti informacije o učinkovanju odločb;
- (b) ozemeljsko področje uporabe navedene odločbe na podlagi veljavnih pravil prava Unije ali nacionalnega prava, vključno z Listino, in, kadar je ustrezno, splošnih pravil mednarodnega prava je omejeno na to, kar je nujno potrebno za doseganje njenega cilja;

(c) navedena odločba se posreduje v enem od jezikov, ki jih ponudnik posredniških storitev navede v skladu s členom 11(3), ali v drugem uradnem jeziku držav članic, o katerem se dogovorita organ, ki je odločbo izdal, in navedeni ponudnik, ter se pošlje elektronski kontaktni točki, ki jo določi navedeni ponudnik, v skladu s členom 11; kadar odločba ni sestavljena v jeziku, ki ga navede ponudnik posredniških storitev, ali v drugem dvostransko dogovorjenem jeziku, se lahko posreduje v jeziku organa, ki je odločbo izdal, če mu je priložen prevod vsaj elementov iz točk (a) in (b) tega odstavka v tak naveden ali dvostransko dogovorjen jezik.

3. Organ, ki izda odločbo, ali po potrebi organ, naveden v odločbi, jo posreduje skupaj z vsemi informacijami, ki jih je prejel od ponudnika posredniških storitev, glede učinkovanja te odločbe koordinatorju digitalnih storitev iz države članice organa izdajatelja.
4. Po prejemu odločbe pravosodnega ali upravnega organa koordinator digitalnih storitev iz zadevne države članice brez nepotrebnega odlašanja posreduje kopijo odločbe iz odstavka 1 tega člena vsem drugim koordinatorjem digitalnih storitev prek sistema, vzpostavljenega v skladu s členom 85.

5. Najpozneje ob začetku učinkovanja odločbe ali po potrebi ob času, ki ga organ izdajatelj določi v svoji odločbi, ponudniki posredniških storitev zadevnega prejemnika storitve obvestijo o prejeti odločbi in njenem učinkovanju. Take informacije, ki se zagotovijo prejemniku storitve, vključujejo obrazložitev, možnosti obstoječih pravnih sredstev in opis ozemeljskega področja uporabe odločbe v skladu z odstavkom 2.
6. Pogoji in zahteve iz tega člena ne posegajo v nacionalno civilno in kazensko procesno pravo.

Člen 10

Odločbe o zagotavljanju informacij

1. Ob prejemu odločbe, da morajo zagotoviti specifične informacije o enem ali več posameznih prejemnikih storitve, ki jo izdajo ustrezni nacionalni pravosodni ali upravni organi na podlagi veljavnega prava Unije ali nacionalnega prava v skladu s pravom Unije, ponudniki posredniških storitev brez nepotrebnega odlašanja obvestijo organ, ki je odločbo izdal, ali kateri koli drug organ, naveden v odločbi, o prejemu odločbe in učinkovanju odločbe ter navedejo, ali in kdaj je odločba začela učinkovati.

2. Države članice zagotovijo, da ko se odločba iz odstavka 1 posreduje ponudniku, izpolnjuje vsaj naslednje pogoje:
- (a) navedena odločba vsebuje naslednje elemente:
 - (i) sklic na pravno podlago odločbe iz prava Unije ali nacionalnega prava;
 - (ii) informacije, ki identificirajo organ izdajatelja;
 - (iii) jasne informacije, ki ponudniku posredniških storitev omogočajo identifikacijo določenega prejemnika ali prejemnikov, o katerih se zahtevajo informacije, kot so eno ali več imen računov ali edinstvenih identifikatorjev;
 - (iv) obrazložitev ciljev, za katere se informacije zahtevajo, ter zakaj je predložitev informacij potrebna in sorazmerna, da se ugotovi, ali prejemniki posredniških storitev zagotavljajo skladnost z veljavnim pravom Unije ali nacionalnim pravom v skladu s pravom Unije, razen če take izjave ni mogoče predložiti iz razlogov, ki se nanašajo na preprečevanje, preiskavo, zaznavanje in pregon kaznivih dejanj;
 - (v) informacije o mehanizmih pravnih sredstev, ki so na voljo zadevnemu ponudniku in prejemniku storitve;
 - (vi) po potrebi informacije o tem, kateri organ mora prejeti informacije o učinkovanju odločb;

- (b) navedena odločba od ponudnika zahteva le, naj zagotovi informacije, ki jih je že zbral za namene zagotavljanja storitve in ki so pod njegovim nadzorom;
 - (c) navedena odločba se posreduje v enem od jezikov, ki jih ponudnik posredniških storitev navede na podlagi člena 11(3), ali v drugem uradnem jeziku držav članic, o katerem se dogovorita organ, ki je odločbo izdal, in ponudnik, ter se pošlje elektronski kontaktni točki, ki jo določi navedeni ponudnik, v skladu s členom 11; kadar odločba ni sestavljena v jeziku, ki ga navede ponudnik posredniških storitev, ali v drugem dvostransko dogovorjenem jeziku, se lahko posreduje v jeziku organa, ki je odločbo izdal, če mu je priložen prevod vsaj elementov iz točk (a) in (b) tega odstavka v tak naveden ali dvostransko dogovorjen jezik.
3. Organ, ki izda odločbo, ali po potrebi organ, naveden v odločbi, jo posreduje skupaj z vsemi informacijami, ki jih je prejel od ponudnika posredniških storitev, glede učinkovanja te odločbe koordinatorju digitalnih storitev iz države članice organa izdajatelja.

4. Po prejemu odločbe pravosodnega ali upravnega organa koordinator digitalnih storitev zadevne države članice brez nepotrebnega odlašanja posreduje kopijo odločbe iz odstavka 1 tega člena vsem drugim koordinatorjem digitalnih storitev prek sistema, vzpostavljenega v skladu s členom 85.
5. Najpozneje ob začetku učinkovanja odločbe ali, kadar je ustrezno, ob času, ki ga organ izdajatelj določi v svoji odločbi, ponudniki posredniških storitev zadevnega prejemnika storitve obvestijo o prejeti odločbi in njenem učinkovanju. Take informacije, ki se zagotovijo prejemniku storitve, vključujejo obrazložitev in možnosti obstoječih pravnih sredstev v skladu z odstavkom 2.
6. Pogoji in zahteve iz tega člena ne posegajo v nacionalno civilno in kazensko procesno pravo.

Poglavje III

Obveznosti glede potrebne skrbnosti za pregledno in varno spletno okolje

ODDELEK 1

DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA VSE PONUDNIKE POSREDNIŠKIH STORITEV

Člen 11

Kontaktne točke za organe držav članic, Komisijo in Odbor

1. Ponudniki posredniških storitev določijo enotno kontaktno točko, da se jim omogoči neposredno komuniciranje prek elektronskih sredstev z organi držav članic, Komisijo in Odborom iz člena 61 za uporabo te uredbe.
2. Ponudniki posredniških storitev javno objavijo informacije, potrebne za preprosto identifikacijo enotnih kontaktnih točk in komunikacijo z njimi. Te informacije so preprosto dostopne in se posodobljajo.
3. Ponudniki posredniških storitev med informacijami iz odstavka 2 navedejo uradni jezik ali jezike držav članic, ki se lahko poleg jezika, ki ga razume največje možno število državljanov Unije, uporabijo za komunikacijo z njihovimi kontaktnimi točkami, ter pri tem vključijo vsaj en uradni jezik države članice, v kateri ima ponudnik posredniških storitev glavni sedež ali v kateri ima prebivališče ali sedež njegov pravni zastopnik.

Člen 12

Kontaktne točke za prejemnike storitve

1. Ponudniki posredniških storitev določijo enotno kontaktno točko, da se prejemnikom storitve omogoča neposredno in hitro komunikacijo z njimi prek elektronskih sredstev in na uporabniku prijazen način, tudi tako, da prejemnikom storitve omogoči, da izberejo komunikacijska sredstva, ki ne temeljijo zgolj na avtomatiziranih orodjih.
2. Poleg obveznosti iz Direktive 2000/31/ES ponudniki posredniških storitev javno objavijo informacije, ki jih prejemniki storitve potrebujejo za preprosto identifikacijo svojih enotnih kontaktnih točk in komunikacijo z njimi. Te informacije so preprosto dostopne in se posodobljajo.

Člen 13

Pravni zastopniki

1. Ponudniki posredniških storitev, ki nimajo sedeža v Uniji, vendar v Uniji ponujajo storitve, pisno določijo pravno ali fizično osebo, ki deluje kot njihov pravni zastopnik v eni od držav članic, v katerih ponudnik ponuja storitve.

2. Ponudniki posredniških storitev svoje pravne zastopnike pooblastijo za namen, da lahko poleg ali namesto njih komunicirajo s pristojnimi organi držav članic, Komisijo in Odborom v zvezi z vsemi vprašanji, potrebnimi za prejemanje sklepov, izdanih v zvezi s to uredbo, skladnost z njimi in njihovo izvrševanje. Ponudniki posredniških storitev svojim pravnim zastopnikom zagotovijo potrebna pooblastila in zadostne vire za zagotovitev njihovega učinkovitega in pravočasnega sodelovanja s pristojnimi organi držav članic, Komisijo in Odborom ter za izpolnjevanje takih sklepov.
3. Določeni pravni zastopnik je lahko odgovoren za neizpolnjevanje obveznosti na podlagi te uredbe, brez poseganja v odgovornost in sodne postopke, ki se lahko uvedejo zoper ponudnika posredniških storitev.
4. Ponudniki posredniških storitev koordinatorju digitalnih storitev v državi članici, v kateri ima prebivališče ali sedež njegov pravni zastopnik, sporočijo ime, poštni naslov, elektronski naslov in telefonsko številko navedenega pravnega zastopnika. Poleg tega zagotovijo, da so navedene informacije na voljo javnosti, preprosto dostopne, točne in posodobljene.
5. Določitev pravnega zastopnika v Uniji na podlagi odstavka 1 ne pomeni ustanovitve sedeža v Uniji.

Člen 14
Pogoji poslovanja

1. Ponudniki posredniških storitev v svojih pogojih poslovanja vključijo informacije o vseh omejitvah, ki jih uvedejo glede uporabe svoje storitve v zvezi z informacijami, ki jih zagotovijo prejemniki storitve. Navedene informacije vključujejo informacije o vseh politikah, postopkih, ukrepih in orodjih, uporabljenih za moderiranje vsebin, vključno z algoritemskim odločanjem in človeškim pregledom, ter o poslovniku notranjega sistema za obravnavo pritožb. Predstavljene so v jasnem, preprostem, razumljivem, uporabniku prijaznem in nedvoumnem jeziku ter so javno objavljeni v preprosto dostopni in strojno berljivi obliki.
2. Ponudniki posredniških storitev obvestijo prejemnike storitve o vseh pomembnih spremembah pogojev poslovanja.
3. Kadar je posredniška storitev namenjena predvsem mladoletnikom ali jo ti pretežno uporabljajo, ponudnik te posredniške storitve pojasni pogoje in vse omejitve uporabe storitve na način, ki ga mladoletniki razumejo.

4. Ponudniki posredniških storitev pri uporabi in izvrševanju omejitev iz odstavka 1 ravnajo skrbno, objektivno in sorazmerno, pri čemer ustrezno upoštevajo pravice in zakonite interese vseh udeleženih strani, vključno s temeljnimi pravicami prejemnikov storitve, kot so svoboda izražanja, svoboda in pluralnost medijev ter druge temeljne pravice in svoboščine, kot so določene v Listini.
5. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov zagotovijo prejemnikom storitev jedrnat, preprosto dostopen in strojno berljiv povzetek pogojev poslovanja v jasnem in nedvoumnem jeziku, vključno z razpoložljivimi pravnimi sredstvi in njihovimi mehanizmi.
6. Zelo velike spletne platforme in zelo veliki spletni iskalniki v smislu člena 33, svoje pogoje poslovanja objavijo v uradnih jezikih vseh držav članic, v katerih ponujajo svoje storitve.

Člen 15

Obveznosti poročanja o preglednosti za ponudnike posredniških storitev

1. Ponudniki posredniških storitev vsaj enkrat letno javno objavijo v strojno berljivi obliki in na preprosto dostopen način jasna, preprosto razumljiva poročila o vsem moderiranju vsebin, ki so ga izvajali v zadevnem obdobju. Ta poročila po potrebi vsebujejo zlasti naslednje informacije:
 - (a) za ponudnike posredniških storitev o številu prejetih odločb organov držav članic, vključno z odločbami, izdanimi v skladu s členoma 9 in 10, razvrščenih glede na vrsto zadevne nezakonite vsebine, državi članici, ki odločbo izda, in o srednjem času, ki je potreben za obveščanje organa, ki je odločbo izdal, ali katerega koli drugega organa, določenega v odločbi, o prejemu in za učinkovanje odločbe;
 - (b) za ponudnike storitev gostovanja o številu prijav, predloženih v skladu s členom 16 in razvrščenih glede na vrsto zadevne domnevne nezakonite vsebine, številu prijav, ki so jih predložili zaupanja vredni prijavitelji, vseh ukrepov, sprejetih na podlagi prijav, pri čemer se upošteva, ali je bil ukrep sprejet na podlagi prava ali pogojev poslovanja ponudnika, številu prijav, obdelanih z uporabo avtomatiziranih sredstev, ter o srednjem času, potrebnem za sprejetje ukrepov;

- (c) za ponudnike posredniških storitev o smiselnih in razumljivih informacijah o moderiranju vsebin na lastno pobudo ponudnikov, vključno z uporabo avtomatiziranih orodij, o ukrepih, sprejetih za zagotavljanje usposabljanja in pomoči osebam, odgovornim za moderiranje vsebin, številu in vrsti sprejetih ukrepov, ki vplivajo na razpoložljivost, prepoznavnost in dostopnost informacij, ki jih zagotavljajo prejemniki storitve, ter o zmožnosti prejemnikov, da zagotavljajo informacije prek storitve, ter o druge povezanih omejitvah storitve; sporočene informacije se razvrstijo glede na vrsto nezakonite vsebine ali kršitve pogojev poslovanja ponudnika storitve, metodo odkrivanja in vrsto uporabljene omejitve;
- (d) za ponudnike posredniških storitev o številu pritožb, prejetih prek notranjih sistemov za obravnavo pritožb v skladu s pogoji poslovanja ponudnika, in, za ponudnike spletnih platform, v skladu s členom 20, o podlagi za navedene pritožbe, odločitvah, sprejetih v zvezi z navedenimi pritožbami, srednjem času, potrebnem za sprejetje navedenih odločitev, in številu primerov, ko so bile te odločitve razveljavljene;
- (e) vsaki uporabi avtomatiziranih sredstev za moderiranje vsebin, vključno s kvalitativnim opisom, navedbo natančnih namenov, kazalniki točnosti in možno stopnjo napak avtomatiziranih sredstev, uporabljenih pri izpolnjevanju teh namenov, in vseh uporabljenih zaščitnih ukrepov.

2. Odstavek 1 tega člena se ne uporablja za ponudnike posredniških storitev, ki se štejejo za mikro ali mala podjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu 2003/361/ES in ki niso zelo velike spletne platforme v smislu člena 33 te uredbe.
3. Komisija lahko sprejme izvedbene akte za določitev predlog v zvezi z obliko, vsebino in drugimi podrobnostmi poročil na podlagi odstavka 1 tega člena, vključno z usklajenimi obdobji poročanja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 88.

ODDELEK 2

DODATNE DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA PONUDNIKE STORITEV GOSTOVANJA, VKLJUČNO S SPLETNIMI PLATFORMAMI

Člen 16

Mehanizmi prijave in ukrepanja

1. Ponudniki storitev gostovanja vzpostavijo mehanizme, s katerimi omogočijo, da jih lahko vsak posameznik ali subjekt obvesti, da njihova storitev vključuje posamezne informacije, za katere posameznik ali subjekt meni, da pomenijo nezakonito vsebino. Ti mehanizmi so zlahka dostopni, uporabniku prijazni in omogočajo izključno elektronsko predložitev prijav.

2. Mehanizmi iz odstavka 1 olajšujejo predložitev dovolj natančnih in ustrezno utemeljenih prijav. V ta namen ponudniki storitev gostovanja sprejmejo potrebne ukrepe, da omogočijo in olajšajo predložitev prijav, ki vsebujejo vse naslednje elemente:
- (a) ustrezno utemeljeno pojasnilo razlogov, zakaj posameznik ali subjekt domneva, da je zadevna informacija nezakonita vsebina;
 - (b) jasno navedbo točne elektronske lokacije navedene informacije, kot je točen URL ali URL-ji, in po potrebi dodatne informacije, na podlagi katerih je mogoče prepoznati nezakonito vsebino, odvisno od vrste vsebine in konkretne storitve gostovanja;
 - (c) ime in elektronski naslov posameznika ali subjekta, ki je predložil prijavo, razen v primeru informacij, za katere se šteje, da vključujejo eno od kaznivih dejanj iz členov 3 do 7 Direktive 2011/93/EU;
 - (d) izjavo, ki potrjuje, da je posameznik ali subjekt, ki je predložil prijavo, v dobri veri prepričan, da so informacije in navedbe v prijavi točne in popolne.
3. Šteje se, da na podlagi prijav iz tega člena, nastane dejansko znanje o zadevni specifični informaciji za namene člena 6, kadar skrbnemu ponudniku storitev gostovanja omogočajo, da brez podrobnega pravnega pregleda prepozna nezakonitost zadevne dejavnosti ali informacije.

4. Kadar prijava vsebuje elektronske kontaktne podatke posameznika ali subjekta, ki jo je predložil, ponudnik storitev gostovanja temu posamezniku ali subjektu brez nepotrebne odlašanja pošlje potrdilo o prejemu prijave.
5. Ponudnik tega posameznika ali subjekt brez nepotrebne odlašanja tudi obvesti o svoji odločitvi v zvezi z informacijo, na katero se nanaša prijava, in sporoči informacije o možnih pravnih sredstvih v zvezi s to odločitvijo.
6. Ponudniki storitev gostovanja pravočasno, skrbno, nepristransko in objektivno obravnavajo vsako prijavo, ki jo prejmejo na podlagi mehanizmov iz odstavka 1, ter sprejmejo odločitve v zvezi z informacijami, na katere se prijave nanašajo. Kadar za navedeno obdelavo ali odločanje uporabljajo avtomatizirana sredstva, informacije o tem vključijo v obvestilu iz odstavka 5.

Člen 17
Obrazložitev

1. Ponudniki storitev gostovanja vsem prizadetim prejemnikom storitve predložijo jasno in specifično obrazložitev za katero koli od naslednjih omejitev, uvedenih zato, ker so informacije, ki jih je zagotovil prejemnik storitve, nezakonita vsebina ali so nezdržljive z njihovimi pogoji poslovanja:
 - (a) katere koli omejitve vidnosti posameznih informacij, ki jih zagotovi prejemnik storitve, vključno z odstranitvijo vsebine, z onemogočitvijo dostopa do nje ali razvrstitvijo vsebine na nižje mesto;
 - (b) začasna prekinitvev, ustavitvev ali druga omejitvev denarnih plačil;
 - (c) začasna prekinitvev ali prenehanje zagotavljanja celotne storitve ali njenega dela;
 - (d) začasna onemogočitev ali ukinitvev računa prejemnika storitve.
2. Odstavek 1 se uporablja le, kadar ponudnik razpolaga z ustreznimi elektronskimi kontaktnimi podatki. Uporabi se najpozneje od datuma uvedbe omejitve ne glede na to, zakaj ali kako je bila uvedena.

Odstavek 1 se ne uporablja, kadar so informacije zavajajoče obsežne komercialne vsebine.

3. Obrazložitev iz odstavka 1 vsebuje vsaj naslednje informacije:
- (a) informacijo o tem, ali odločitev vključuje odstranitev informacije, onemogočitev dostopa do nje, razvrstitev na nižje mesto ali omejitev vidljivosti informacije ali začasno onemogočitev ali ukinitve denarnih plačil za to informacijo ali uvaja druge ukrepe iz odstavka 1 v zvezi z informacijo, po potrebi pa tudi ozemeljsko področje uporabe odločitve in njeno trajanje;
 - (b) dejstva in okoliščine, upoštevane ob sprejetju odločitve, po potrebi vključno z informacijo o tem, ali je bila odločitev sprejeta na podlagi prijave, predložene v skladu s členom 16, ali na podlagi prostovoljnih samoiniciativnih preiskav in, kadar je nujno potrebno, identitete prijavitelja;
 - (c) po potrebi informacije o uporabi avtomatiziranih sredstev pri sprejemanju odločitve, vključno z informacijo o tem, ali je bila odločitev sprejeta v zvezi z vsebino, zaznano ali prepoznano z uporabo avtomatiziranih sredstev;
 - (d) kadar se odločitev nanaša na domnevno nezakonito vsebino, sklic na uporabljeno pravno podlago in pojasnilo, zakaj se informacija glede na navedeno podlago šteje za nezakonito vsebino;

- (e) kadar odločitev temelji na domnevni nezdružljivosti informacije s pogoji poslovanja ponudnika storitev gostovanja, sklic na uporabljeno pogodbeno podlago in pojasnilo, zakaj se informacija šteje za nezdružljivo z navedeno podlago;
 - (f) jasne in uporabniku prijazne informacije o možnih pravnih sredstvih, ki so na voljo prejemniku storitve v zvezi z odločitvijo, zlasti prek notranjega mehanizma za obravnavo pritožb, izvensodnega reševanja sporov in sodnega varstva, kadar je to potrebno.
4. Informacije, ki jih ponudniki storitev gostovanja zagotovijo v skladu s tem členom, so jasne in preprosto razumljive ter kar najbolj točne in specifične glede na zadevne okoliščine. Informacije zadevnemu prejemniku storitev zlasti zagotavljajo razumno možnost učinkovite uporabe možnih pravnih sredstev iz odstavka 3, točka (f).
5. Ta člen se ne uporablja za morebitne odločbe iz člena 9.

Člen 18

Obveščanje o sumih kaznivih dejanj

1. Kadar ponudnik storitev gostovanja izve za kakršne koli informacije, ki vzbudijo sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki vključuje ogrožanje življenja ali varnosti ene ali več oseb, ali da se tako kaznivo dejanje izvaja ali je verjetno, da bo storjeno, o svojem sumu takoj obvesti organe za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ali pravosodne organe zadevne države članice ali držav članic ter predloži vse ustrezne informacije, ki jih ima na voljo.
2. Kadar ponudnik storitev gostovanja ne more z zadostno gotovostjo identificirati zadevne države članice, obvesti organe za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj države članice, v kateri ima sedež ali v kateri ima prebivališče ali sedež njegov pravni zastopnik, ali Europol ali oboje.

Za namene tega člena zadevna država članica pomeni državo članico, v kateri naj bi bilo kaznivo dejanje storjeno ali se izvaja ali je verjetno, da bo storjeno, ali državo članico, v kateri domnevni storilec kaznivega dejanja prebiva ali se nahaja, ali državo članico, v kateri prebiva ali se nahaja žrtev domnevnega kaznivega dejanja.

ODDELEK 3

DODATNE DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA PONUDNIKE SPLETNIH PLATFORM

Člen 19

Izključitev mikro in malih podjetij

1. Ta oddelek, z izjemo člena 24(3), se ne uporablja za ponudnike spletnih platform, ki se štejejo za mikro ali mala podjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu 2003/361/ES.

Ta oddelek, z izjemo člena 24(3), se ne uporablja za ponudnike spletnih platform, ki so v preteklosti izpolnjevali pogoje za status mikro ali malega podjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu 2003/361/ES, in sicer 12 mesecev po tem, ko so izgubili ta status na podlagi člena 4(2) navedenega priporočila, razen če so zelo velike spletne platforme v skladu s členom 33.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se ta oddelek uporablja za ponudnike spletnih platform, ki so bile določene kot zelo velike spletne platforme v skladu s členom 33, ne glede na to, ali se štejejo za mikro ali mala podjetja.

Člen 20

Notranji sistem za obravnavo pritožb

1. Ponudniki spletnih platform prejemnikom storitve, vključno s posamezniki ali subjekti, ki so predložili prijavo, za obdobje vsaj šestih mesecev po odločitvi iz tega odstavka omogočajo dostop do učinkovitega notranjega sistema za obravnavo pritožb, ki jim omogoča, da vložijo elektronske in brezplačne pritožbe zoper odločitve, ki jo je ponudnik spletne platforme sprejel po prejemu prijave, ali zoper naslednje odločitve, ki jih sprejme ponudnik spletne platforme z obrazložitvijo, da se informacije, ki so jih zagotovili prejemniki, štejejo za nezakonito vsebino ali so nezdržljive z njegovimi pogoji poslovanja:
 - (a) odločitve, ali naj se odstranijo informacije ali onemogoči dostop do njih ali se omeji njihova vidnost, ali ne;
 - (b) odločitve, ali naj se začasno prekine ali preneha zagotavljanje celotne storitve ali njenega dela prejemnikom ali ne;
 - (c) odločitve, ali naj se začasno onemogoči ali ukine račun prejemnikov ali ne;
 - (d) odločitve, ali naj se začasno onemogoči, ustavi ali drugače omeji možnost monetizacije informacij, ki jo zagotovijo prejemniki, ali ne.

2. Obdobje najmanj šestih mesecev iz odstavka 1 tega člena se začne na dan, ko je prejemnik storitve obveščen o odločitvi v skladu s členom 16(5) ali členom 17.
3. Ponudniki spletnih platform zagotovijo, da so njihovi notranji sistemi za obravnavo pritožb zlahka dostopni, uporabniku prijazni ter omogočajo in olajšujejo predložitev dovolj natančnih in ustrezno utemeljenih pritožb.
4. Ponudniki spletnih platform pravočasno, nediskriminatorno, skrbno in nepristransko obravnavajo pritožbe, predložene prek notranjega sistema za obravnavo pritožb. Kadar pritožba vsebuje zadostne razloge, da ponudnik spletne platforme meni, da njegova odločitev, da ne bo ukrepal v zvezi s prijavo, ni utemeljena ali da informacije, na katere se nanaša pritožba, niso nezakonite in nezdružljive s pogoji poslovanja spletne platforme, ali vsebuje informacije, ki kažejo, da ravnanje pritožnika ne upravičuje sprejetega ukrepa, ponudnik spletne platforme brez nepotrebnega odlašanja razveljavi svojo odločitev iz odstavka 1.
5. Ponudniki spletnih platform pritožnike brez nepotrebnega odlašanja obvestijo o svoji utemeljeni odločitvi v zvezi z informacijami, na katere se nanaša pritožba, ter možnosti izvensodnega reševanja sporov iz člena 21 in o drugih razpoložljivih pravnih sredstvih.

6. Ponudniki spletnih platform zagotovijo, da se odločitve iz odstavka 5 sprejmejo pod nadzorom ustrezno usposobljenega osebja in ne izključno na podlagi avtomatiziranih sredstev.

Člen 21

Izvensodno reševanje sporov

1. Prejemniki storitve, vključno s posamezniki ali subjekti, ki so predložili prijave, na katere so naslovljene odločitve iz člena 20(1), lahko izberejo kateri koli organ za izvensodno reševanje sporov, ki je bil v skladu z odstavkom 3 tega člena certificiran za reševanje sporov v zvezi z navedenimi odločitvami, vključno s pritožbami, ki niso bile rešene z uporabo notranjega sistema za obravnavo pritožb iz navedenega člena.

Ponudniki spletnih platform zagotovijo, da so informacije o možnosti prejemnikov storitve za dostop do izvensodnega reševanja sporov iz prvega pododstavka na jasn in uporabniku prijazen način preprosto dostopne na njihovem spletnem vmesniku.

Prvi pododstavek ne posega v pravico zadevnega prejemnika storitve, da kadar koli začne postopke za izpodbijanje teh odločitev ponudnikov spletnih platform pred sodiščem v skladu z veljavnim pravom.

2. Obe strani v dobri veri sodelujeta z izbranim potrjenim organom za izvensodno reševanje sporov, da bi rešili spor.

Ponudniki spletnih platform lahko zavrnejo sodelovanje s takim organom za izvensodno reševanje sporov, če je bil spor v zvezi z istimi informacijami in istimi razlogi za domnevno nezakonitost ali nezdržljivost vsebine že rešen.

Certificirani organ za izvensodno reševanje sporov ni pristojen, da stranem naloži zavezujočo rešitev spora.

3. Koordinator digitalnih storitev države članice, v kateri ima organ za izvensodno reševanje sporov sedež, za obdobje največ petih let z možnostjo podaljšanja in na željo organa certificira organ, kadar ta dokaže, da izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- (a) je nepristranski in neodvisen, tudi finančno neodvisen, od ponudnikov spletnih platform in prejemnikov storitev, ki jih zagotavljajo ponudniki spletnih platform, tudi od posameznikov ali subjektov, ki so predložili prijave;
- (b) ima potrebno strokovno znanje v zvezi z vprašanji, ki se pojavljajo na enem ali več posebnih področjih nezakonitih vsebin, ali v zvezi z uporabo in izvrševanjem pogojev poslovanja ene ali več vrst spletnih platform, s katerim lahko učinkovito prispeva k reševanju spora;

- (c) njegovi člani so plačani na način, ki ni povezan z rezultatom postopka;
- (d) izvensodno reševanje sporov, ki ga ponuja, je preprosto dostopno prek tehnologije za elektronske komunikacije ter omogoča sprožitev postopka za reševanje sporov in predložitev potrebnih dokazil po spletu;
- (e) spore lahko rešuje hitro, učinkovito in stroškovno učinkovito ter v vsaj enem od uradnih jezikov institucij Unije;
- (f) izvensodno reševanje sporov, ki ga ponuja, poteka v skladu z jasnimi in poštenimi poslovniki, ki je preprosto in javno dostopen ter je v skladu z veljavnimi pravom, vključno s tem členom.

Koordinator digitalnih storitev po potrebi v certifikatu navede:

- (a) specifična vprašanja, na katera se nanaša strokovno znanje organa, kakor je določeno v točki (b) prvega pododstavka; in
- (b) uradni jezik ali jezike institucij Unije, ki jih lahko organ uporablja za reševanje sporov kakor je določeno v točki (e) prvega pododstavka.

4. Certificirani organi za izvensodno reševanje sporov vsako leto poročajo koordinatorju digitalnih storitev, ki jih je certificiral, o svojem delovanju, pri čemer navedejo vsaj število sporov, ki so jih prejeli, informacije o izidih teh sporov, povprečni čas, potreben za njihovo rešitev, in morebitne pomanjkljivosti ali težave, s katerimi so se srečali. Na zahtevo koordinatorja digitalnih storitev zagotovijo dodatne informacije.

Koordinatorji digitalnih storitev vsaki dve leti pripravijo poročilo o delovanju organov za izvensodno reševanje sporov, ki so jih certificirali. V poročilu se zlasti:

- (a) navede število sporov, ki jih je vsak certificirani organ za izvensodno reševanje sporov prejel letno;
- (b) navede izid postopkov, predloženih tem organom, in povprečni čas, potreben za rešitev sporov;
- (c) prepozna in pojasni vse sistematične ali sektorske pomanjkljivosti ali težave, ki so se pojavile v zvezi z delovanjem teh organov;
- (d) prepozna primere dobre prakse v zvezi s tem delovanjem;

(e) navede priporočila o tem, kako po potrebi izboljšati to delovanje.

Certificirani organi za izvensodno reševanje sporov dajo svoje odločitve na voljo stranem v razumnem obdobju in ne pozneje kot v 90 koledarskih dneh po prejemu pritožbe. V primeru zelo zapletenih sporov lahko certificirani organ za izvensodno reševanje sporov po lastni presoji podaljša obdobje 90 koledarskih dni za dodatno obdobje, ki ne presega 90 dni, pri čemer je skupno trajanje največ 180 dni.

5. Če organ za izvensodno reševanje sporov pri reševanju spora odloči v korist prejemnika storitve, vključno s posameznikom ali subjektom, ki je predložil prijavo, ponudnik spletne platforme krije vse pristojbine, ki jih organ za izvensodno reševanje sporov zaračuna, in temu prejemniku, tudi posamezniku ali subjektu, povrne morebitne druge razumne stroške, ki jih je plačal v zvezi z reševanjem spora. Če organ za izvensodno reševanje sporov pri reševanju spora odloči v korist ponudnika spletne platforme, prejemniku storitve, vključno s posameznikom ali subjektom, ni treba povrniti pristojbin ali drugih stroškov, ki jih je ponudnik spletne platforme plačal ali jih mora plačati v zvezi z reševanjem spora, razen če organ za izvensodno reševanje sporov ugotovi, da je ta prejemnik očitno ravnal v slabi veri.

Pristojbine, ki jih organ za izvensodno reševanje sporov zaračuna ponudnikom spletnih platform za reševanje spora, so razumne in v nobenem primeru ne presegajo stroškov organa. Za prejemnike storitev je reševanje spora na voljo brezplačno ali za simbolično pristojbino.

Certificirani organi za izvensodno reševanje sporov zadevnega prejemnika storitve, vključno s posamezniki ali subjekti, ki so predložili prijavo, in zadevnega ponudnika spletne platforme s pristojbinami ali mehanizmi za določanje pristojbin seznanijo pred začetkom reševanja spora.

6. Države članice lahko ustanovijo organe za izvensodno reševanje sporov za namene odstavka 1 ali podpirajo dejavnosti nekaterih ali vseh organov za izvensodno reševanje sporov, ki so jih certificirale v skladu z odstavkom 3.

Države članice zagotovijo, da nobena od njihovih dejavnosti, izvedenih na podlagi prvega pododstavka, ne vpliva na zmožnost njihovih koordinatorjev digitalnih storitev, da certificirajo zadevne organe v skladu z odstavkom 3.

7. Koordinator digitalnih storitev, ki je certificiral organ za izvensodno reševanje sporov, to certifikacijo prekliče, če po preiskavi, opravljeni na lastno pobudo ali na podlagi informacij, prejetih od tretjih oseb, ugotovi, da organ za izvensodno reševanje sporov ne izpolnjuje več pogojev iz odstavka 3. Preden navedeno certifikacijo prekliče, zagotovi temu organu možnost, da se odzove na ugotovitve preiskave in namero o preklicu certifikacije organa za izvensodno reševanje sporov.

8. Koordinatorji digitalnih storitev Komisiji priglasijo organe za izvensodno reševanje sporov, ki so jih certificirali v skladu z odstavkom 3, po potrebi vključno s specifikacijami iz drugega pododstavka navedenega odstavka, pa tudi organe za izvensodno reševanje sporov, katerih certifikacijo so preklicali. Komisija objavi seznam navedenih organov, vključno z navedenimi specifikacijami, na preprosto dostopnem namenskem spletnem mestu in ga posodablja.
9. Ta člen ne posega v Direktivo 2013/11/EU niti v postopke in organe za alternativno reševanje potrošniških sporov, določene na podlagi navedene direktive.

Člen 22

Zaupanja vredni prijavitelji

1. Ponudniki spletnih platform sprejmejo potrebne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se prijave, ki jih zaupanja vredni prijavitelji na strokovnem področju, za katerega so bili določeni, predložijo prek mehanizmov iz člena 16, obravnavajo prednostno, odločitve o njih pa sprejemajo brez nepotrebnega odlašanja.
2. Status „zaupanja vrednega prijavitelja“ na podlagi te uredbe koordinator digitalnih storitev države članice, v kateri ima prosilec sedež, na podlagi vloge katerega koli subjekta, podeli prosilcu, ki dokaže, da izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - (a) ima posebno strokovno znanje in kompetence za namene zaznavanja in prepoznavanja nezakonitih vsebin ter obveščanja o njih;

- (b) je neodvisen od katerega koli ponudnika spletnih platform;
 - (c) dejavnosti za namene predložitve prijav opravlja skrbno, natančno in objektivno.
3. Zaupanja vredni prijavitelji vsaj enkrat letno objavijo preprosto razumljivo in podrobno poročilo o prijavah, ki so jih v zadevnem obdobju predložili v skladu s členom 16. V poročilu navedejo vsaj število prijav, razdeljenih glede na:
- (a) identiteto ponudnika storitev gostovanja;
 - (b) vrsto prijavljene domnevno nezakonite vsebine;
 - (c) ukrepe, ki jih je sprejel ponudnik.

Ta poročila vsebujejo obrazložitev vzpostavljenih postopkov za zagotovitev, da zaupanja vredni prijavitelj ohrani svojo neodvisnost.

Zaupanja vredni prijavitelji ta poročila pošljejo koordinatorju digitalnih storitev, ki jim je podelil status, in jih javno objavijo. Informacije v teh poročilih ne vsebujejo osebnih podatkov.

4. Koordinatorji digitalnih storitev Komisiji in Odboru sporočijo imena, naslove in elektronske naslove subjektov, ki so jim podelili status zaupanja vrednega prijavitelja v skladu z odstavkom 2 ali katerih status zaupanja vrednega prijavitelja so začasno odvzeli v skladu z odstavkom 6 ali preklicali v skladu z odstavkom 7.

5. Komisija objavi informacije iz odstavka 4 v javno dostopni zbirki podatkov v preprosto dostopnem in strojno berljivem formatu, ki jo posodablja.
6. Kadar ima ponudnik spletnih platform informacije, ki kažejo, da je zaupanja vredni prijavitelj prek mehanizmov iz člena 16 predložil precejšnje število nezadostno natančnih, netočnih ali neustrezno utemeljenih prijav, vključno z informacijami, zbranimi v zvezi z obravnavo pritožb v okviru notranjih sistemov za obravnavo pritožb iz člena 20(4), te informacije sporoči koordinatorju digitalnih storitev, ki je zadevnemu subjektu podelil status zaupanja vrednega prijavitelja, ter priloži potrebna pojasnila in dokazila. Ko koordinator digitalnih storitev prejme informacije od ponudnika spletnih platform in če meni, da obstajajo upravičeni razlogi za začetek preiskave, se status zaupanja vrednega prijavitelja v obdobju preiskave začasno odvzame. Ta preiskava se izvede brez nepotrebnega odlašanja.

7. Koordinator digitalnih storitev, ki je subjektu podelil status zaupanja vrednega prijavitelja, navedeni status prekliče, če po preiskavi, opravljeni bodisi na lastno pobudo ali na podlagi informacij, prejetih od tretjih oseb, vključno z informacijami, ki jih je predložil ponudnik spletnih platform v skladu z odstavkom 6, ugotovi, da subjekt ne izpolnjuje več pogojev iz odstavka 2. Pred preklicem navedenega statusa koordinator digitalnih storitev da subjektu možnost, da se odzove na ugotovitve preiskave in namero o preklicu statusa zaupanja vrednega prijavitelja, ki ga ima subjekt.
8. Komisija lahko po posvetovanju z Odborom po potrebi izda smernice za pomoč ponudnikom spletnih platform in koordinatorjem digitalnih storitev pri uporabi odstavkov 2, 6 in 7.

Člen 23

Ukrepi proti zlorabi in zaščita pred njo

1. Ponudniki spletnih platform za razumno obdobje in po izdaji predhodnega opozorila začasno prekinejo zagotavljanje svojih storitev prejemnikom storitve, ki pogosto objavljajo očitno nezakonite vsebine.
2. Ponudniki spletnih platform za razumno obdobje in po izdaji predhodnega opozorila začasno prekinejo obravnavo prijav in pritožb, ki jih prek mehanizmov prijave in ukrepanja ter notranjih sistemov za obravnavo pritožb iz člena 16 oziroma 20 predložijo posamezniki, subjekti ali pritožniki, ki pogosto predložijo očitno neutemeljene prijave ali pritožbe.

3. Ponudniki spletnih platform pri odločanju o začasni prekinitvi za vsak primer posebej ter pravočasno, skrbno in objektivno preučijo, ali je prejemnik storitve, posameznik, subjekt ali pritožnik storil dejanje zlorabe iz odstavkov 1 in 2, pri čemer upoštevajo vsa ustrezna dejstva in okoliščine, razvidne iz informacij, ki jih ima ponudnik spletnih platform. Te okoliščine vključujejo vsaj naslednje:
- (a) absolutno število očitno nezakonitih vsebin ali očitno neutemeljenih prijav ali pritožb, predloženih v določenem časovnem obdobju;
 - (b) relativni delež zgoraj navedenega glede na skupno število zagotovljenih informacij ali predloženih prijav v določenem časovnem obdobju;
 - (c) resnost zlorab, vključno z naravo nezakonite vsebine, in njihove posledice;
 - (d) namero prejemnika storitve, posameznika, subjekta ali pritožnika, kadar jo je mogoče prepoznati.

4. Ponudniki spletnih platform v svojih pogojih poslovanja jasno in podrobno določijo svojo politiko v zvezi z zlorabo iz odstavkov 1 in 2 ter navedejo primere dejstev in okoliščin, ki jih upoštevajo pri presojanju, ali določeno ravnanje pomeni zlorabo, in trajanječasne prekinitve.

Člen 24

Obveznosti poročanja o preglednosti za ponudnike spletnih platform

1. Ponudniki spletnih platform poleg informacij iz člena 15 v poročila iz navedenega člena vključijo informacije o:
 - (a) številu sporov, predloženih organom za izvensodno reševanje sporov iz člena 21, izidih reševanja sporov in srednjem času, potrebnem za končanje postopkov reševanja sporov, pa tudi o deležu sporov, v zvezi s katerimi je ponudnik spletne platforme uresničil odločitve organa;
 - (b) številu začasnih prekinitev, uvedenih na podlagi člena 23, pri čemer upoštevajo razliko med začasnimi prekinitvami, uvedenimi zaradi zagotovitve očitno nezakonitih vsebin, predložitve očitno neutemeljenih prijav in predložitve očitno neutemeljenih pritožb.

2. Ponudniki do ... [tri mesece po datumu začetka veljavnosti te uredbe] in nato vsaj enkrat vsakih šest mesecev za vsako spletno platformo ali spletni iskalnik v javno dostopnem oddelku svojega spletnega vmesnika objavijo informacije o povprečnih mesečnih aktivnih prejemnikih storitve v Uniji, izračunane kot povprečje v obdobju zadnjih šestih mesecev in v skladu z metodologijo, določeno v delegiranih aktih iz člena 33(3), kadar so bili ti delegirani akti sprejeti.
3. Ponudniki spletnih platform ali spletnih iskalnikov koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža in Komisiji na njuno zahtevo in brez nepotrebnega odlašanja sporočijo informacije iz odstavka 2, posodobljene do trenutka take zahteve. Ta koordinator digitalnih storitev ali Komisija lahko od ponudnika spletne platforme ali spletnega iskalnika zahteva predložitev dodatnih informacij v zvezi z izračunom iz navedenega odstavka, vključno s pojasnili in utemeljitvijo v zvezi z uporabljenimi podatki. Te informacije ne vključujejo osebnih podatkov.
4. Ko koordinator digitalnih storitev v državi sedeža na podlagi informacij, prejetih na podlagi odstavkov 2 in 3 tega člena, utemeljeno meni, da ponudnik spletnih platform ali spletnih iskalnikov dosega prag povprečnih mesečnih aktivnih prejemnikov storitve v Uniji, določen v členu 33(1), o tem obvesti Komisijo.

5. Ponudniki spletnih platform brez nepotrebnega odlašanja Komisiji predložijo odločitve in obrazložitve iz člena 17(1) z namenom vključitve v javno dostopno strojno berljivo zbirko podatkov, ki jo upravlja Komisija. Ponudniki spletnih platform zagotovijo, da predložene informacije ne vsebujejo osebnih podatkov.
6. Komisija lahko sprejme izvedbene akte za določitev predlog v zvezi z obliko, vsebino in drugimi podrobnostmi poročil na podlagi odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejemajo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 88.

Člen 25

Zasnova in organizacija spletnega vmesnika

1. Ponudniki spletnih platform ne zasnujejo, organizirajo ali upravljajo svojih spletnih vmesnikov na način, ki zavaja ali manipulira prejemnike njihove storitve ali kako drugače bistveno izkrivlja ali zmanjšuje zmožnost prejemnikov njihovih storitev, da sprejemajo svobodne in informirane odločitve.
2. Prepoved iz odstavka 1 se ne uporablja za prakse, zajete z Direktivo 2005/29/ES ali Uredbo (EU) 2016/679.

3. Komisija lahko izda smernice o uporabi odstavka 1 za posebne prakse, zlasti tiste, ki:
 - (a) dodatno izpostavljajo nekatere možnosti, med katerimi izbira prejemnik storitve;
 - (b) od prejemnika storitve večkrat zahtevajo, naj izbere, potem ko je že izbral, zlasti s pojavnimi okni, ki zmotijo uporabniško izkušnjo;
 - (c) otežujejo postopek prekinitve storitve v primerjavi s postopkom prijave nanjo.

Člen 26

Oglaševanje na spletnih platformah

1. Ponudniki spletnih platform, ki na svojih spletnih vmesnikih prikazujejo oglase, zagotovijo, da lahko za vsak posamezen oglas, prikazan vsakemu posameznemu prejemniku, prejemniki storitve jasno, jedrnato, nedvoumno in v realnem času prepoznajo naslednje:
 - (a) da je informacija oglas, vključno s pomočjo vidnih označb, ki lahko upoštevajo standarde na podlagi člena 44;

- (b) fizično ali pravno osebo, v imenu katere je oglas predstavljen;
- (c) fizično ali pravno osebo, ki je plačala oglas, če to ni fizična ali pravna oseba iz točke (b);
- (d) smiselne informacije, neposredno in preprosto dostopne prek oglasa, o glavnih parametrih, uporabljenih za določitev prejemnika, ki mu je oglas predstavljen, in po potrebi kako te parametre spremeniti.

2. Ponudniki spletnih platform prejemnikom storitve zagotovijo funkcionalnost, s katero izjavijo, ali je vsebina, ki jo zagotavljajo, komercialno sporočilo ali pa vsebuje komercialna sporočila.

Kadar prejemnik storitve poda izjavo na podlagi tega odstavka, ponudnik spletnih platform zagotovi, da lahko drugi prejemniki storitve jasno in nedvoumno ter v realnem času, tudi s pomočjo vidnih označb, ki lahko upoštevajo standarde na podlagi člena 44, prepoznajo, da je vsebina, ki jo zagotovi prejemnik storitve, komercialno sporočilo ali vsebuje komercialna sporočila, kakor je opisano v navedeni izjavi.

3. Ponudniki spletnih platform prejemnikom storitve ne predstavljajo oglasov na podlagi oblikovanja profilov, kakor je opredeljeno v členu 4, točka 4, Uredbe (EU) 2016/679, pri čemer uporabljajo posebne vrste osebnih podatkov iz člena 9(1) Uredbe (EU) 2016/679.

Člen 27

Preglednost priporočilnega sistema

1. Ponudniki spletnih platform, ki uporabljajo priporočilne sisteme, v svojih pogojih poslovanja v preprostem in razumljivem jeziku določijo glavne parametre, ki jih uporabljajo v svojih priporočilnih sistemih, ter morebitne možnosti, s katerimi lahko prejemniki storitve spreminjajo te glavne parametre ali vplivajo nanje.
2. Glavni parametri iz odstavka 1 pojasnijo, zakaj se prejemniku storitve predlagajo nekatere informacije. To vključuje vsaj:
 - (a) merila, ki so najpomembnejša pri določanju informacij, predlaganih prejemniku storitve;
 - (b) razloge za relativno pomembnost teh parametrov.
3. Kadar je na podlagi odstavka 1 za priporočilne sisteme, ki določajo relativni vrstni red informacij, predstavljenih prejemnikom storitve, na voljo več možnosti, ponudniki spletnih platform dajo na voljo funkcionalnost, da prejemnik storitve kadar koli izbere in spremeni svojo prednostno možnost. Ta funkcionalnost je neposredno in preprosto dostopna prek posebnega oddelka spletnega vmesnika spletne platforme, v katerem se prednostno razvrščajo informacije.

Člen 28

Zaščita mladoletnikov na spletu

1. Ponudniki spletnih platform, ki so dostopne mladoletnikom, sprejmejo ustrezne in sorazmerne ukrepe za zagotovitev visoke ravni zasebnosti, varnosti in varstva mladoletnikov pri njihovih storitvah.
2. Ponudniki spletnih platform na svojem vmesniku ne prikazujejo oglasov na podlagi oblikovanja profilov, kakor je opredeljeno v členu 4, točka 4, Uredbe (EU) 2016/679 z uporabo osebnih podatkov prejemnika storitve, ko z razumno gotovostjo vedo, da je prejemnik storitve mladoleten.
3. Izpolnjevanje obveznosti iz tega člena ponudnikov spletnih platform ne zavezuje k obdelavi dodatnih osebnih podatkov, da bi ocenili, ali je prejemnik storitve mladoleten.
4. Komisija lahko po posvetovanju z Odborom izda smernice za pomoč ponudnikom spletnih platform pri uporabi odstavka 1.

ODDELEK 4

DODATNE DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA PONUDNIKE SPLETNIH PLATFORM, KI POTROŠNIKOM OMOGOČAJO SKLEPANJE POGODB NA DALJAVO S TRGOVCI

Člen 29

Izključitev mikro in malih podjetij

1. Ta oddelek se ne uporablja za ponudnike spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, ki se štejejo za mikro ali mala podjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu 2003/361/ES.

Ta oddelek se ne uporablja za ponudnike spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, ki so v preteklosti izpolnjevala pogoje za status mikro ali malega podjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu 2003/361/ES, in sicer 12 mesecev po tem, ko so izgubila ta status na podlagi člena 4(2) navedenega priporočila, razen če so zelo velike spletne platforme v skladu s členom 33.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se ta oddelek uporablja za ponudnike spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, ki so bile določene kot zelo velike spletne platforme v skladu s členom 33, ne glede na to, ali se štejejo za mikro ali mala podjetja.

Člen 30
Sledljivost trgovcev

1. Ponudniki spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, zagotovijo, da lahko trgovci uporabljajo te spletne platforme za promoviranje sporočil ali ponujanje proizvodov ali storitev potrošnikom v Uniji le, če so, kadar je to ustrezno za trgovca, pred uporabo njihovih storitev v te namene pridobili naslednje informacije:
 - (a) ime, naslov, telefonsko številko in elektronski naslov trgovca;
 - (b) izvod identifikacijskega dokumenta trgovca ali katere koli druge elektronske identifikacije, kakor je opredeljena v členu 3 Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta¹;
 - (c) podatke o plačilnem računu trgovca;
 - (d) kadar je trgovec vpisan v trgovski ali podoben javni register, trgovski register, v katerega je vpisan, in številko njegovega vpisa v register ali enakovredno identifikacijsko oznako v navedenem registru;
 - (e) izjavo o skladnosti trgovca, s katero se zaveže, da bo ponujal le proizvode ali storitve, ki so v skladu z veljavnimi pravili prava Unije.

¹ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

2. Ponudnik spletne platforme, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, si po prejemu informacij iz odstavka 1 in še preden zadevnemu trgovcu dovoli uporabo svojih storitev, kar najbolje prizadeva oceniti, ali so informacije iz odstavka 1, točke (a) do (e), zanesljive in popolne, pri čemer uporabi vsako prosto dostopno uradno spletno podatkovno zbirko ali spletni vmesnik, ki ga da na voljo država članica ali Unija, ali od trgovca zahteva predložitev dokazil iz zanesljivih virov. Za namen te uredbe so trgovci odgovorni za točnost zagotovljenih informacij.

Kar zadeva trgovce, ki že uporabljajo storitve ponudnikov spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, za namene iz odstavka 1 na dan ... [datum začetka uporabe te uredbe], ponudniki po najboljših močeh pridobijo informacije, ki so jih zadevni trgovci navedli v 12 mesecih. Kadar zadevni trgovci informacij ne zagotovijo v tem obdobju, ponudniki začasno prekinejo zagotavljanje svojih storitev tem trgovcem, dokler ne zagotovijo vseh informacij.

3. Kadar ponudnik spletne platforme, ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, pridobi zadostne dokaze ali utemeljeno meni, da je informacija iz odstavka 1, pridobljena od zadevnega trgovca, nepravilna, nepopolna ali neposodobljena, od trgovca zahteva, naj nemudoma ali v roku, določenem v pravu Unije in nacionalnem pravu, popravi informacijo.

Kadar trgovec ne popravi ali dopolni navedene informacije, ponudnik spletne platforme, ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, hitro začasno prekine zagotavljanje svoje storitve temu trgovcu v zvezi s ponujanjem proizvodov ali storitev potrošnikom v Uniji, dokler trgovec v celoti ne izpolni zahteve.

4. Brez poseganja v člen 4 Uredbe (EU) 2019/1150, če ponudnik spletne platforme, ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, trgovcu zavrne uporabo njegove storitve na podlagi odstavka 1 ali začasno prekine zagotavljanje njegove storitve na podlagi odstavka 3 tega člena, ima zadevni trgovec pravico do vložitve pritožbe, kakor je določeno v členih 20 in 21 te uredbe.
5. Ponudniki spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, varno hranijo informacije, pridobljene na podlagi odstavkov 1 in 2, za obdobje šestih mesecev po koncu pogodbenega razmerja z zadevnim trgovcem. Nato informacije izbrišejo.
6. Brez poseganja v odstavek 2 tega člena ponudnik spletne platforme, ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, razkrije informacije tretjim osebam le, kadar se to zahteva v skladu z veljavnim pravom, vključno z odločbami iz člena 10 in katerimi koli odločbami, ki jih pristojni organi držav članic ali Komisija izdajo zaradi opravljanja svojih nalog na podlagi te uredbe.

7. Ponudnik spletne platforme, ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, da na svoji spletni platformi prejemnikom storitve na voljo informacije iz odstavka 1, točke (a), (d) in (e), na jasnem, preprosto dostopen in razumljiv način. Te informacije so na voljo vsaj na spletnem vmesniku spletne platforme, kjer je predstavljena informacija o proizvodu ali storitvi.

Člen 31

Skladnost zasnove

1. Ponudniki spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, zagotovijo, da je njihov spletni vmesnik zasnovan in organiziran tako, da trgovcem omogoča, da izpolnijo svoje obveznosti v zvezi s predpogodbenimi informacijami, skladnostjo in informacijami o varnosti proizvodov na podlagi veljavnega prava Unije.

Zadevni ponudnik zlasti zagotovi, da njegov spletni vmesnik trgovcem omogoča, da zagotovijo informacije o imenu, naslovu, telefonski številki in elektronskem naslovu gospodarskega subjekta, kakor je opredeljen v členu 3, točka 13, Uredbe (EU) 2019/1020 in drugem pravu Unije.
2. Ponudniki spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, zagotovijo, da je njihov spletni vmesnik oblikovan in organiziran tako, da trgovcem omogoča, da zagotovijo vsaj:
 - (a) informacije, potrebne za jasno in nedvoumno identifikacijo proizvodov ali storitev, ki se promovirajo ali ponujajo potrošnikom v Uniji prek storitev ponudnikov;

- (b) vse prepoznavne znake trgovca, kot so blagovna znamka, simbol ali logotip; in
 - (c) po potrebi informacije o etiketiranju in označevanju v skladu s pravili veljavnega prava Unije o varnosti in skladnosti proizvodov.
3. Ponudniki spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, si čim bolj prizadevajo oceniti, ali so taki trgovci zagotovili informacije iz odstavkov 1 in 2, preden trgovcu omogočijo ponujanje njihovega proizvoda ali storitve na teh platformah. Potem, ko trgovcu omogočijo ponujanje proizvodov ali storitev na njegovi spletni platformi, ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, si ponudnik razumno prizadeva naključno preveriti v kateri koli uradni, prosto dostopni in strojno berljivi spletni podatkovni zbirki ali spletnem vmesniku, ali so bili ponujeni proizvodi ali storitve prepoznani kot nezakoniti.

Člen 32

Pravica do obveščeni

1. Kadar ponudnik spletne platforme, ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, ne glede na uporabljeno sredstvo izve za nezakonit proizvod ali storitev, ki jo trgovec ponuja potrošnikom v Uniji prek svojih storitev, obvesti potrošnike, ki so kupili nezakoniti proizvod ali storitev prek njegovih storitev, če le ima njihove kontaktne podatke o:
 - (a) dejstvu, da je proizvod ali storitev nezakonita;
 - (b) identiteti trgovca; in
 - (c) vseh ustreznih pravnih sredstvih.

Obveznost iz prvega pododstavka je omejena na nakupe nezakonitih proizvodov ali storitev, opravljenih v šestih mesecih od trenutka, ko je ponudnik izvedel za nezakonitost.

2. Kadar, v okoliščinah iz odstavka 1, ponudnik spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, nima kontaktnih podatkov vseh zadevnih potrošnikov, na svojem spletnem vmesniku javno objavi preprosto dostopne informacije o nezakonitem proizvodu ali storitvi, identiteti trgovca in vseh ustreznih pravnih sredstvih.

ODDELEK 5

DODATNE OBVEZNOSTI ZA PONUDNIKE ZELO VELIKIH SPLETNIH PLATFORM IN ZELO VELIKIH SPLETNIH ISKALNIKOV ZA OBVLADOVANJE SISTEMSKIH TVEGANJ

Člen 33

Zelo velike spletne platforme in zelo veliki spletni iskalniki

1. Ta oddelek se uporablja za spletne platforme in spletne iskalnike, ki na mesec povprečno dosegajo število vsaj 45 milijonov aktivnih prejemnikov storitve v Uniji ter so na podlagi odstavka 4 določene kot zelo velike spletne platforme ali zelo veliki spletni iskalniki.
2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 87 za prilagoditev povprečnega mesečnega števila aktivnih prejemnikov storitve v Uniji iz odstavka 1, kadar se število prebivalstva Unije poveča ali zmanjša za vsaj 5 % glede na število prebivalstva v letu 2020 ali, po prilagoditvi z delegiranim aktom, glede na število prebivalstva v letu, v katerem je bil sprejet najnovejši delegirani akt. V takem primeru prilagodi število tako, da ustreza 10% prebivalstva Unije v letu, v katerem sprejme delegirani akt, in ga zaokroži navzgor ali navzdol tako, da je število mogoče izraziti v milijonih.

3. Komisija lahko po posvetovanju z Odborom sprejme delegirane akte v skladu s členom 87, da dopolni določbe te uredbe z določitvijo metodologije za izračun povprečnega mesečnega števila aktivnih prejemnikov storitve v Uniji za potrebe odstavka 1 tega člena in člena 24(2), s čimer zagotovi, da bo metodologija upoštevala tržni in tehnološki razvoj.
4. Komisija po posvetovanju z državo članico sedeža ali po upoštevanju informacij, ki jih zagotovi koordinator digitalnih storitev v državi sedeža na podlagi člena 24(4), sprejme sklep, s katero za namene te uredbe kot zelo veliko spletno platformo ali zelo velik spletni iskalnik določi spletno platformo ali spletni iskalnik, katerega povprečno mesečno število aktivnih prejemnikov storitve je enako številu iz odstavka 1 tega člena ali večje. Komisija sprejme svoj sklep na podlagi podatkov, ki jih sporoči ponudnik spletne platforme ali spletnega iskalnika na podlagi člena 24(2), ali informacij, ki se zahtevajo na podlagi člena 24(3), ali vseh drugih informacij, ki so ji na voljo.

Če ponudnik spletne platforme ali spletnega iskalnika ne izpolnjuje zahtev iz člena 24(2) ali zahteve koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža ali Komisije na podlagi člena 24(3), to Komisiji ne preprečuje, da tega ponudnika določi kot ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika na podlagi tega odstavka.

Kadar Komisija svoj sklep utemelji na podlagi drugih informacij, ki jih ima na voljo na podlagi prvega pododstavka tega odstavka, ali na podlagi dodatnih informacij, zahtevanih na podlagi člena 24(3), zadevnemu ponudniku spletne platforme ali spletnega iskalnika omogoči, da v desetih delovnih dneh predloži svoja stališča o predhodnih ugotovitvah Komisije glede njene namere, da spletno platformo ali spletni iskalnik določi kot zelo veliko spletno platformo ali zelo velik spletni iskalnik. Komisija predložena stališča zadevnega ponudnika ustrezno upošteva.

Če zadevni ponudnik spletne platforme ali spletnega iskalnika na podlagi tretjega pododstavka ne predloži svojih stališč, to Komisiji ne preprečuje, da to spletno platformo ali ta spletni iskalnik na podlagi drugih razpoložljivih informacij, ki jih ima na voljo, določi kot zelo veliko spletno platformo ali zelo velik spletni iskalnik.

5. Komisija razveljavi določitev, če v neprekinjenem obdobju enega leta število povprečnih mesečnih dejavnih prejemnikov storitve na spletni platformi ali spletnem iskalniku ni enako številu iz odstavka 1 ali višje od njega.

6. Komisija o svojih sklepih na podlagi odstavkov 4 in 5 brez nepotrebnega odlašanja obvesti zadevnega ponudnika spletne platforme ali spletnega iskalnika, Odbor in koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža.

Komisija zagotovi, da se seznam določenih zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in ga posodablja. Obveznosti iz tega oddelka se začnejo ali prenehajo uporabljati za zadevne zelo velike spletne platforme in zelo velike spletne iskalnike štiri mesece po obvestilu zadevnemu ponudniku iz prvega pododstavka.

Člen 34

Ocena tveganja

1. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov skrbno prepoznajo, analizirajo in ocenijo vsa sistemska tveganja v Uniji, ki izhajajo iz zasnove ali delovanja njihove storitve in njenih povezanih sistemov, vključno z algoritemskimi sistemi, ali iz uporabe njihovih storitev.

Izvedejo ocene tveganja do datuma začetka uporabe iz člena 33(6), drugi pododstavek, in nato vsaj enkrat letno, v vsakem primeru pa pred uvedbo funkcionalnosti, ki bodo verjetno imele kritičen vpliv na tveganja, prepoznajo na podlagi tega člena. Ta ocena tveganja je specifična za njihove storitve in sorazmerna s sistemskimi tveganji, ob upoštevanju njihove resnosti in verjetnosti, ter vključuje naslednja sistemska tveganja:

- (a) razširjanje nezakonitih vsebin prek njihovih storitev;
- (b) vse dejanske ali predvidljive negativne vplive na uresničevanje temeljnih pravic, zlasti temeljne pravice do človekovega dostojanstva, določene v členu 1 Listine, do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, določene v členu 7 Listine, do varstva osebnih podatkov, določene v členu 8 Listine, do svobode izražanja in obveščanja, vključno s svobodo in pluralnostjo medijev, določene v členu 11 Listine, do prepovedi diskriminacije, določene v členu 21 Listine, do spoštovanja pravic otroka, določene v členu 24 Listine, in do visoke ravni varstva potrošnikov, določene v členu 38 Listine;
- (c) vse dejanske ali predvidljive negativne učinke na družbeni diskurz in volilne procese ter javno varnost;

(d) vse dejanske ali predvidljive negativne učinke v zvezi z nasiljem na podlagi spola ter varovanjem javnega zdravja in mladoletnikov ter resne negativne posledice za dobro telesno in duševno počutje ljudi.

2. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov pri izvajanju ocen tveganja upoštevajo zlasti to, ali in kako naslednji dejavniki vplivajo na katero koli sistemsko tveganje iz odstavka 1:

- (a) zasnova njihovih priporočilnih sistemov in vseh drugih ustreznih algoritemskih sistemov;
- (b) njihovi sistemi za moderiranje vsebine;
- (c) veljavni pogoji poslovanja in njihovo izvrševanje;
- (d) sistemi za izbiro in prikazovanje oglasov;
- (e) prakse ponudnika v zvezi s podatki.

V ocenah se analizira tudi, ali in kako na tveganja na podlagi odstavka 1 vpliva namerna manipulacija njihove storitve, vključno z neavtentično uporabo ali avtomatiziranim izkoriščanjem storitve, ter poudarjanje in potencialno hitro in obsežno razširjanje nezakonitih vsebin in informacij, ki so nezdružljive z njihovimi pogoji poslovanja.

Pri oceni se upoštevajo posebni regionalni ali jezikovni vidiki, tudi kadar so specifični za posamezno državo članico.

3. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov dokazila k ocenam tveganja hranijo vsaj tri leta po izvedbi ocen tveganja ter jih na zahtevo posredujejo Komisiji in koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža.

Člen 35

Zmanjševanje tveganj

1. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov uvedejo razumne, sorazmerne in učinkovite ukrepe za zmanjševanje tveganj, prilagojene specifičnim sistemskim tveganjem, prepoznanim na podlagi člena 34, s posebnim poudarkom na učinkih takšnih ukrepov na temeljne pravice. Taki ukrepi lahko po potrebi vključujejo:
 - (a) prilagoditev zasnove, značilnosti ali delovanja storitev, vključno z njihovimi spletnimi vmesniki;
 - (b) prilagoditev njihovih pogojev poslovanja in njihovega izvrševanja;
 - (c) prilagoditev postopkov za moderiranje vsebin, vključno s hitrostjo in kakovostjo obdelave prijav, povezanih s specifičnimi vrstami nezakonitih vsebin, in po potrebi hitro odstranitvijo prijavljenih vsebin ali onemogočitvijo dostopa do njih, zlasti v zvezi z nezakonitim sovražnim govorom ali kibernetiskim nasiljem, pa tudi prilagoditev vseh ustreznih postopkov odločanja in namenskih virov za moderiranje vsebin;

- (d) testiranje in prilagajanje njihovih algoritemskih sistemov, vključno z njihovimi priporočilnimi sistemi;
- (e) prilagoditev njihovih sistemov oglaševanja in sprejetje ciljno usmerjenih ukrepov za omejitev ali prilagoditev prikazovanja oglasov v zvezi s storitvijo, ki jo zagotavljajo;
- (f) okrepitev notranjih postopkov, virov, testiranja, dokumentiranja ali nadzora katere koli od njihovih dejavnosti, zlasti v zvezi z odkrivanjem sistemskih tveganj;
- (g) vzpostavitev ali prilagoditev sodelovanja z zaupanja vrednimi prijavitelji v skladu s členom 22 in izvajanje odločitev organov za izvensodno reševanje sporov na podlagi člena 21;
- (h) vzpostavitev ali prilagoditev sodelovanja z drugimi ponudniki spletnih platform ali spletnih iskalnikov na podlagi kodeksov ravnanja in kriznih protokolov iz členov 45 oziroma 48;
- (i) sprejemanje ukrepov za ozaveščanje in prilagajanje spletnega vmesnika, da bi prejemnikom storitev dali več informacij;

- (j) sprejemanje ciljno usmerjenih ukrepov za varstvo pravic otrok, vključno z orodji za preverjanje starosti in starševski nadzor in orodji za pomoč mladoletnikom pri sporočanju zlorab ali pridobivanju podpore, kot je ustrezno;
- (k) zagotavljanje, da se informacija, najsi gre za ustvarjeno ali prirejeno sliko, avdio ali video, ki je bistveno podobna obstoječim osebam, predmetom, krajem ali drugim subjektom ali dogodkom in se osebi napačno zdi pristna ali resnična, razlikuje na podlagi vidnih oznak, ko je predstavljena na njihovih spletnih vmesnikih, in poleg tega zagotavljanje funkcionalnosti, ki je preprosta za uporabo in ki prejemnikom storitve omogoča, da navedejo tako informacijo.

2. Odbor v sodelovanju s Komisijo enkrat letno objavi celovita poročila. Ta poročila vključujejo naslednje:

- (a) prepoznavanje in oceno najpomembnejših in ponavljajočih se sistemskih tveganj, ki jih sporočijo ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov ali se prepoznajo na podlagi drugih virov informacij, zlasti tistih, predloženih v skladu s členi 39, 40 in 42;

- (b) dobre prakse za ponudnike zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov za zmanjševanje prepoznanih sistemskih tveganj.

Ta poročila prikazujejo sistemska tveganja za posamezne države članice, v katerih so se pojavila, in za Unijo kot celoto, kakor je ustrezno.

3. Komisija lahko v sodelovanju s koordinatorji digitalnih storitev izda smernice o uporabi odstavka 1 v zvezi s specifičnimi tveganji, zlasti za predstavitev dobrih praks in priporočil možnih ukrepov ob ustreznem upoštevanju morebitnih posledic ukrepov za temeljne pravice vseh udeleženih strani, določene v Listini. Komisija pri pripravi navedenih smernic organizira javna posvetovanja.

Člen 36

Mehanizem za odzivanje na krize

1. V primeru krize lahko Komisija na priporočilo Odbora sprejme sklep, s katerim od enega ali več ponudnikov zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov zahteva, da sprejmejo enega ali več naslednjih ukrepov:
 - (a) ocenijo, ali in v kakšnem obsegu ter kako delovanje in uporaba njihovih storitev znatno prispevata k resni grožnji iz odstavka 2 oziroma bi lahko k njej znatno prispevala;

- (b) prepoznajo in uporabljajo specifične, učinkovite in sorazmerne ukrepe, kot so ukrepi iz člena 35(1) ali člena 48(2), da bi preprečili, odpravili ali omejili vsak tak prispevek k resni grožnji, prepoznani v skladu s točko (a) tega odstavka;
- (c) poročajo Komisiji do določenega datuma ali v rednih časovnih presledkih, določenih v sklepu, o ocenah iz točke (a), o natančni vsebini, izvajanju ter kvalitativnem in kvantitativnem učinku posebnih ukrepov, sprejetih na podlagi točke (b), ter o vseh drugih vprašanjih v zvezi s temi ocenami ali navedenimi ukrepi, kot je določeno v sklepu.

Ponudnik oziroma ponudniki storitev pri prepoznavanju in uporabi ukrepov na podlagi točke (b) tega odstavka ustrezno upoštevajo težo resne grožnje iz odstavka 2, nujnost ukrepov ter dejanske ali morebitne posledice za pravice in zakonite interese vseh zadevnih strani, vključno z možnostjo, da se z ukrepi ne spoštuje temeljnih pravic določenih v Listini.

2. Za namen tega člena se šteje, da je do krize prišlo, kadar izredne razmere povzročijo resno grožnjo javni varnosti ali javnemu zdravju v Uniji ali v njenem znatnem delu.

3. Komisija pri sprejemanju sklepa iz odstavka 1 poskrbi, da so izpolnjene vse naslednje zahteve:
- (a) ukrepi, ki jih zahteva sklep, so strogo nujni, utemeljeni in sorazmerni, ter zlasti upoštevajo težo resne grožnje iz odstavka 2, nujnost ukrepov ter dejanske ali morebitne posledice za pravice in zakonite interese vseh zadevnih strani, vključno z možnostjo, da ukrepi ne spoštujejo temeljnih pravic, določenih v Listini;
 - (b) v sklepu je določeno razumno obdobje, v katerem je treba sprejeti posebne ukrepe iz odstavka 1, točka (b), zlasti ob upoštevanju nujnosti teh ukrepov in časa, ki je potreben za njihovo pripravo in izvajanje;
 - (c) ukrepi, ki jih zahteva sklep, so omejeni na obdobje, ki ni daljše od treh mesecev.
4. Komisija po sprejetju sklepa iz odstavka 1 brez nepotrebnega odlašanja sprejme naslednje ukrepe:
- (a) o sklepu obvesti ponudnika oziroma ponudnike, na katere se sklep nanaša;

- (b) sklep javno objavi in
 - (c) o sklepu obvesti Odbor, ga pozove, naj predloži svoja stališča o njem, in ga še naprej obvešča o vseh nadaljnjih spremembah v zvezi s sklepom.
5. Ponudnik oziroma ponudniki, na katere se nanaša sklep Komisije, izberejo posebne ukrepe, ki jih je treba sprejeti na podlagi odstavka 1, točka (b), in odstavka 7, drugi pododstavek.
 6. Komisija lahko na lastno pobudo ali na zahtevo ponudnika začne dialog s ponudnikom, da bi ugotovila, ali so glede na specifične okoliščine ponudnika načrtovani ali izvedeni ukrepi iz odstavka 1, točka (b), učinkoviti in sorazmerni pri doseganju zastavljenih ciljev. Komisija zlasti zagotovi, da ukrepi, ki jih sprejme ponudnik storitev na podlagi odstavka 1, točka (b), izpolnjujejo zahteve iz odstavka 3, točki (a) in (c).
 7. Komisija spremlja uporabo posebnih ukrepov, sprejetih na podlagi sklepa iz odstavka 1 tega člena, na podlagi poročil iz točke (c) navedenega odstavka in vseh drugih ustreznih informacij, tudi informacij, ki jih lahko zahteva na podlagi člena 40 ali 67, ob upoštevanju razvoja krize. Komisija o tem spremljanju redno poroča Odboru in vsaj enkrat mesečno.

Kadar Komisija meni, da predvideni ali izvedeni posebni ukrepi na podlagi odstavka 1, točka (b), niso učinkoviti ali sorazmerni, lahko po posvetovanju z Odborom sprejme sklep, s katerim od ponudnika zahteva, da pregleda prepoznavo ali uporabo teh posebnih ukrepov.

8. Kadar je to primerno glede na razvoj krize, lahko Komisija na podlagi priporočila Odbora spremeni sklep iz odstavka 1 ali odstavka 7, drugi pododstavek, tako da:
 - (a) sklep prekliče in po potrebi od zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika zahteva, da preneha uporabljati ukrepe, ki so prepoznani in se izvajajo na podlagi odstavka 1, točka (b), ali odstavkom 7, drugi pododstavek, zlasti kadar ni več razlogov za takšne ukrepe;
 - (b) podaljša obdobje iz odstavka 3, točka (c), za največ tri mesece;
 - (c) upošteva izkušnje, pridobljene pri izvajanju ukrepov, zlasti glede možnosti, da ukrepi ne spoštujejo temeljnih pravic, določenih v Listini.

9. Zahteve iz odstavkov 1 do 6 se uporabljajo za sklep in spremembo sklepa iz tega člena.
10. Komisija v največji možni meri upošteva priporočila Odbora, izdana na podlagi tega člena.
11. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu vsako leto po sprejetju sklepov v skladu s tem členom, v vsakem primeru pa tri mesece po koncu krize, poroča o uporabi posebnih ukrepov, sprejetih na podlagi teh sklepov.

Člen 37

Neodvisna revizija

1. V zvezi s ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov se na njihove stroške vsaj enkrat letno opravi neodvisna revizija, da se oceni skladnost z:
 - (a) obveznostmi iz poglavja III;
 - (b) vsemi zavezami, sprejetimi na podlagi kodeksov ravnanja iz členov 45 in 46 ter kriznimi protokoli iz člena 48.

2. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov z organizacijami, ki izvajajo revizije na podlagi tega člena, sodelujejo in jim zagotovijo potrebno pomoč, da lahko te revizije izvedejo uspešno, učinkovito in pravočasno, tudi tako, da jim omogočijo dostop do vseh ustreznih podatkov in prostorov ter odgovorijo na ustna ali pisna vprašanja. Izvajanja revizije ne ovirajo, nanj ne vplivajo neupravičeno in ga ne spodkopavajo.

Take revizije, poskrbijo za ustrezno stopnjo zaupnosti in poslovno skrivnost informacij, pridobljenih od ponudnikov zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov in tretjih oseb v okviru revizij, tudi po njihovem zaključku. Vendar izpolnjevanje te zahteve ne sme negativno vplivati na izvajanje revizij in drugih določb te uredbe, zlasti tistih o preglednosti, nadzoru in izvrševanju. Kadar je potrebno za namene poročanja o preglednosti na podlagi člena 42(4), so revizijskemu poročilu in poročilu o izvedbi revizijskih priporočil iz odstavkov 4 in 6 tega člena priložene različice, ki ne vsebujejo nobenih informacij, ki bi jih bilo mogoče razumno označiti za zaupne.

3. Revizije, opravljene na podlagi odstavka 1, opravljajo organizacije, ki:
- (a) so neodvisne od zadevnega ponudnika zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov in katere koli pravne osebe, povezane s tem ponudnikom ter z njim niso v nasprotju interesov; zlasti:
 - (i) niso opravljale nerevizijskih storitev, povezanih z revidiranimi zadevami, za zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika in za katero koli pravno osebo, povezano s tem ponudnikom, v 12 mesecih pred začetkom revizije, in se zavežejo, da zanje tovrstnih storitev ne bodo opravljale v obdobju 12 mesecev po zaključku revizije;
 - (ii) niso opravljale revizijskih storitev na podlagi tega člena za zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali za katero koli pravno osebo, povezano s tem ponudnikom, v obdobju največ 10 zaporednih let;
 - (iii) ne opravljajo revizije v zameno za plačila, ki so odvisna od rezultata revizije;
 - (b) imajo dokazano strokovno znanje na področju obvladovanja tveganja, tehnične usposobljenosti in zmogljivosti;
 - (c) so dokazano objektivne in upoštevajo poklicno etiko, ki temelji zlasti na spoštovanju kodeksov ravnanja ali ustreznih standardov.

4. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov zagotovijo, da organizacije, ki opravljajo revizije, za vsako revizijo pripravijo revizijsko poročilo. To poročilo vsebuje pisno utemeljitev in vključuje vsaj:
- (a) ime, naslov in kontaktno točko ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, v zvezi s katero je bila opravljena revizija, ter zajeto obdobje;
 - (b) ime in naslov organizacije ali organizacij, ki so opravile revizijo;
 - (c) izjavo o interesih;
 - (d) opis posameznih elementov, zajetih z revizijo, in uporabljene metodologije;
 - (e) opis in povzetek glavnih ugotovitev revizije;
 - (f) seznam tretjih oseb, s katerimi je bilo v okviru revizije opravljeno posvetovanje;
 - (g) revizijsko mnenje o tem, ali je ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, v zvezi s katero je bila opravljena revizija, izpolnil obveznosti in zaveze iz odstavka 1, ki je lahko „pozitivno“, „pozitivno s pripombami“ ali „negativno“;
 - (h) kadar revizijsko mnenje ni „pozitivno“, operativna priporočila glede specifičnih ukrepov za zagotovitev skladnosti in priporočeni časovni okvir za zagotovitev skladnosti.

5. Kadar organizacija, ki je izvedla revizijo, ni mogla opraviti revizije nekaterih specifičnih elementov ali predložiti revizijskega mnenja na podlagi svojih preiskav, revizijsko poročilo vključuje obrazložitev okoliščin in razlogov, zakaj teh elementov ni bilo mogoče revizijsko pregledati.
6. Ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov, ki prejmejo revizijsko poročilo, ki ni „pozitivno“, ustrezno upoštevajo operativna priporočila, naslovljena nanje, da bi sprejeli potrebne ukrepe za njihovo izvedbo. V enem mesecu od prejema priporočil sprejmejo poročilo o izvedbi revizijskih priporočil, v katerem določijo navedene ukrepe. Kadar ne izvedejo operativnih priporočil, v poročilu o izvedbi revizijskih priporočil navedejo razloge za to in določijo alternativne ukrepe, ki so jih sprejele za obravnavo prepoznanih primerov neskladnosti.
7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 87 za dopolnitev te uredbe z določitvijo potrebnih pravil za izvajanje revizij na podlagi tega člena, zlasti v zvezi s potrebnimi pravili o postopkovnih korakih, metodologijah revizije in predlogah za poročanje o revizijah, opravljenih na podlagi tega člena. V teh delegiranih aktih se upoštevajo vsi prostovoljni revizijski standardi iz člena 44(1), točka (e).

Člen 38

Priporočilni sistemi

Poleg obveznosti iz člena 27 ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov, ki uporabljajo priporočilne sisteme, omogočijo vsaj eno možnost za vsak njihov priporočilni sistem, ki ne temelji na oblikovanju profilov, kakor so opredeljeni v členu 4, točka 4, Uredbe (EU) 2016/679.

Člen 39

Dodatna preglednost spletnega oglaševanja

1. Ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov, ki na svojih spletnih vmesnikih predstavljajo oglase, za celotno obdobje, v katerem predstavljajo oglas, in za eno leto po zadnji predstavitvi oglasa na njihovih spletnih vmesnikih pripravijo in v posebnem oddelku svojega spletnega vmesnika z zanesljivim orodjem, po katerem je mogoče iskati in ki omogoča iskanje na podlagi več meril, ter prek svojih vmesnikov za aplikacijsko programiranje v odložišču javno objavijo informacije iz odstavka 2. Poleg tega zagotovijo, da odložišče ne vsebuje osebnih podatkov prejemnikov storitve, ki jim je bil ali bi jim lahko bil oglas predstavljen in si razumno prizadevajo, da so informacije točne in popolne.

2. Odložišče vključuje vsaj naslednje informacije:
- (a) vsebino oglasa, vključno z imenom proizvoda, storitve ali blagovne znamke in predmetom oglasa;
 - (b) fizično ali pravno osebo, v imenu katere je oglas predstavljen;
 - (c) fizično ali pravno osebo, ki je plačala oglas, če to ni fizična ali pravna oseba iz točke (b);
 - (d) obdobje, v katerem je bil oglas predstavljen;
 - (e) informacije o tem, ali je bil oglas predviden za predstavitev eni ali več posebnim skupinam prejemnikov storitve, in če je bil, glavne parametre, uporabljene v ta namen, in po potrebi tudi glavne parametre, uporabljene za izključitev ene ali več tovrstnih posameznih skupin;
 - (f) komercialna sporočila, objavljena na zelo velikih spletnih platformah in prepoznana na podlagi člena 26(2);
 - (g) skupno število doseženih prejemnikov storitve, po potrebi pa tudi skupna števila, razčlenjena po državah članicah za skupino ali skupine prejemnikov, ki jim je bil oglas posebej namenjen.

3. Kar zadeva odstavek 2, točke (a), (b) in (c), kadar je ponudnik zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov odstranil ali onemogočil dostop do določenega oglasa na podlagi domnevne nezakovitosti ali nezdržljivosti s svojimi pogoji poslovanja, odložišče ne vključuje informacij iz navedenih točk. V takem primeru odložišče za zadevni specifični oglas vključuje informacije iz člena 17(3), točke (a) do (e), ali člena 9(2), točka (a)(i), kakor je ustrezno.

Komisija lahko po posvetovanju z Odborom, ustreznimi preverjenimi raziskovalci iz člena 40 in javnostjo izda smernice o strukturi, organizaciji in funkcionalnostih odložišč iz tega člena.

Člen 40

Dostop do podatkov in nadzor nad njimi

1. Ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža ali Komisiji na obrazloženo zahtevo in v razumnem roku, določenem v tej zahtevi, zagotovijo dostop do podatkov, potrebnih za spremljanje in oceno skladnosti s to uredbo.

2. Koordinatorji digitalnih storitev in Komisija podatke, do katerih se dostopa na podlagi odstavka 1, uporabljajo samo za namene spremljanja in ocenjevanja skladnosti s to uredbo ter ustrezno upoštevajo pravice in interese ponudnikov zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov in zadevnih prejemnikov storitve, vključno z varstvom osebnih podatkov, varstvom zaupnih informacij, zlasti poslovnih skrivnosti, in ohranjanjem varnosti njihovih storitev.
3. Za namene odstavka 1 ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov na zahtevo koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža ali Komisije pojasnijo zasnovo, logiko, delovanje in preskušanje svojih algoritemskih sistemov, vključno z njihovimi priporočilnimi sistemi.
4. Ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov na obrazloženo zahtevo koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža v razumnem roku, določenem v zahtevi, zagotovijo dostop do podatkov preverjenim raziskovalcem, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavka 8 tega člena, izključno za izvajanje raziskav, ki prispevajo k zaznavanju, prepoznavanju in razumevanju sistemskih tveganj v Uniji, kakor so določena na podlagi člena 34(1), in k oceni ustreznosti, učinkovitosti in učinkov ukrepov za zmanjševanje tveganj na podlagi člena 35.

5. Ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov lahko v 15 dneh od prejema zahteve iz odstavka 4 od koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža zahtevajo, da spremeni zahtevo, kadar menijo, da ne morejo zagotoviti dostopa do zahtevanih podatkov iz enega od naslednjih razlogov:

(a) nimajo dostopa do podatkov;

(b) zagotovitev dostopa do podatkov bo povzročila precejšnje ranljivosti varnosti njihove storitve ali varstva zaupnih informacij, zlasti poslovnih skrivnosti.

6. Zahteve za spremembo na podlagi odstavka 5 vsebujejo predloge enega ali več alternativnih načinov za zagotovitev dostopa do zahtevanih podatkov ali drugih podatkov, ki so ustrezni in zadostni za namen zahteve.

Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža v 15 dneh sprejme odločitev o zahtevi za spremembo ter jo sporoči ponudniku zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov, kadar je ustrezno, skupaj s spremenjeno zahtevo in novim obdobjem za njeno izpolnitev.

7. Ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov olajšajo in zagotovijo dostop do podatkov na podlagi odstavkov 1 in 4 prek ustreznih vmesnikov, navedenih v zahtevi, vključno s spletnimi podatkovnimi zbirkami ali vmesniki za aplikacijsko programiranje.

8. Na podlagi ustrezno utemeljene vloge raziskovalcev koordinator digitalnih storitev v državi sedeža takim raziskovalcem za posebno raziskavo iz vloge podeli status „preverjenih raziskovalcev“ in izda obrazloženo zahtevo za dostop do podatkov ponudniku zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika na podlagi odstavka 4, kadar raziskovalci dokažejo, da izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
- (a) povezani so z raziskovalno organizacijo, kakor je opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive (EU) 2019/790;
 - (b) neodvisni so od komercialnih interesov;
 - (c) njihova vloga razkriva financiranje raziskave;
 - (d) sposobni so upoštevati specifične zahteve glede varnosti in zaupnosti podatkov, ki ustrezajo posamezni zahtevi, ter varovati osebne podatke, v svoji zahtevi pa opišejo ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, ki so jih sprejeli v ta namen;
 - (e) njihova vloga dokazuje, da so njihov dostop do podatkov in zahtevani časovni okviri potrebni in sorazmerni za namene njihove raziskave ter da bodo pričakovani rezultati te raziskave prispevali k namenom iz odstavka 4;

- (f) načrtovane raziskovalne dejavnosti se bodo izvajale za namene določene v odstavku 4;
- (g) zavezali so se, da bodo svoje rezultate raziskav javno in brezplačno objavili v razumnem roku po zaključku raziskave ob upoštevanju pravic in interesov zadevnih prejemnikov storitve v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.

Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža po prejemu vloge na podlagi tega odstavka o tem obvesti Komisijo in Odbor.

9. Raziskovalci lahko svojo vlogo predložijo tudi koordinatorju digitalnih storitev v državi članici raziskovalne organizacije, s katero so povezani. Koordinator digitalnih storitev po prejemu vloge na podlagi tega odstavka opravi začetno oceno, ali zadevni raziskovalci izpolnjujejo vse pogoje iz odstavka 8. Zadevni koordinator digitalnih storitev nato prijavo skupaj z dokazili, ki so jih predložili zadevni raziskovalci, in začetno oceno pošlje koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža. Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža brez nepotrebnega odlašanja sprejme odločitev, ali bo raziskovalcu podelil status „preverjenega raziskovalca“.

Ob ustreznem upoštevanju predložene začetne ocene je za končno odločitev, ali se raziskovalcu podeli status „preverjenega raziskovalca“, na podlagi odstavka 8 pristojen koordinator digitalnih storitev v državi sedeža.

10. Koordinator digitalnih storitev, ki je podelil status preverjenega raziskovalca in ponudnikom zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov izdal obrazloženo zahtevo za dostop do podatkov v korist preverjenega raziskovalca, izda sklep o preklicu dostopa, če po preiskavi na lastno pobudo ali na podlagi informacij, prejetih od tretjih oseb, ugotovi, da preverjeni raziskovalec ne izpolnjuje več pogojev iz odstavka 8, in o odločitvi obvesti zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika. Koordinator digitalnih storitev pred ukinitvijo dostopa preverjenemu raziskovalcu omogoči, da se odzove na ugotovitve zadevne preiskave in namero o preklicu dostopa.
11. Koordinatorji digitalnih storitev v državi sedeža Odboru sporočijo imena in kontaktne podatke fizičnih oseb ali subjektov, ki so jim v skladu z odstavkom 8 dodelili status „preverjenega raziskovalca“, ter namen raziskave, v zvezi s katero je bila vložena vloga, ali, kadar so ukinili dostop do podatkov v skladu z odstavkom 10, Odboru sporočijo to informacijo.

12. Ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov brez nepotrebnega odlašanja omogočijo dostop do podatkov, vključno s podatki v realnem času, kadar je to tehnično izvedljivo, če so podatki na njihovem spletnem vmesniku javno dostopni raziskovalcem, vključno s tistimi, ki so povezani z neprofitnimi organi, organizacijami in združenji, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 8, točke (b), (c), (d) in (e), in ki uporabljajo podatke izključno za izvajanje raziskav, ki prispevajo k zaznavanju, prepoznavanju in razumevanju sistemskih tveganj v Uniji na podlagi člena 34(1).
13. Komisija po posvetovanju z Odborom sprejme delegirane akte o dopolnitvi te uredbe za določitev tehničnih pogojev, pod katerimi si morajo ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov izmenjevati podatke na podlagi odstavkov 1 in 4, ter namenov, za katere se lahko podatki uporabljajo. Ti delegirani akti določajo specifične pogoje v okviru katerih lahko poteka taka izmenjava podatkov z raziskovalci v skladu z Uredbo (EU) 2016/679, kot tudi ustrezne objektivne indikatorje, postopke in, kadar je to potrebno, neodvisne svetovalne mehanizme, ki podpirajo izmenjavo podatkov, ob upoštevanju pravic in interesov zadevnih ponudnikov zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov in zadevnih prejemnikov storitve, vključno z varstvom zaupnih informacij, zlasti poslovnih skrivnosti, ter ohranjanjem varnosti njihovih storitev.

Člen 41

Funkcija za zagotavljanje skladnosti

1. Ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov vzpostavijo funkcijo za zagotavljanje skladnosti, ki je neodvisna od njihovih operativnih funkcij in jo opravlja ena ali več odgovornih oseb za zagotavljanje skladnosti, vključno z vodjo funkcije za zagotavljanje skladnosti. Ta funkcija za zagotavljanje skladnosti ima zadostna pooblastila, ugled in vire ter dostop do upravljalnega organa ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, da lahko spremlja skladnost navedenega ponudnika s to uredbo.
2. Upravljalni organ ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika zagotovi, da imajo odgovorne osebe za zagotavljanje skladnosti poklicne kvalifikacije, znanje, izkušnje in sposobnosti, potrebne za izpolnjevanje nalog iz odstavka 3.

Upravljalni organ ponudnika zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov zagotovi, da je vodja funkcije za zagotavljanje skladnosti neodvisni višji vodstveni delavec z ločeno odgovornostjo za funkcijo za zagotavljanje skladnosti.

Vodja funkcije za zagotavljanje skladnosti poroča neposredno upravljalnemu organu ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ter lahko izrazi pomisleke in navedeni organ opozori, kadar tveganja iz člena 34 ali neskladnost s to uredbo vplivajo ali bi lahko vplivala na zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, brez poseganja v odgovornosti upravljalnega organa v njegovi nadzorni in vodstveni funkciji.

Vodja funkcije za zagotavljanje skladnosti se ne razreši brez predhodne odobritve upravljalnega organa ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika.

3. Odgovorne osebe za zagotavljanje skladnosti opravljajo naslednje naloge:
 - (a) sodelujejo s koordinatorjem digitalnih storitev v državi sedeža in Komisijo za namen te uredbe;
 - (b) zagotavljajo, da se prepoznajo vsa tveganja iz člena 34 in da se o njih ustrezno poroča ter da se sprejmejo razumni, sorazmerni in učinkoviti ukrepi za zmanjševanje tveganj na podlagi člena 35;

- (c) organizirajo in nadzorujejo dejavnosti ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika v zvezi z neodvisno revizijo na podlagi člena 37;
 - (d) obveščajo vodstvo in zaposlene pri ponudniku zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika o zadevnih obveznostih na podlagi te uredbe ter jim svetujejo o teh obveznostih;
 - (e) spremljajo skladnost ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika z obveznostmi, ki jih ima na podlagi te uredbe;
 - (f) po potrebi spremljajo skladnost ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika z zavezami, sprejetimi na podlagi kodeksov ravnanja na podlagi členov 45 in 46 ali kriznih protokolov na podlagi člena 48.
4. Ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža in Komisiji sporočijo ime in kontaktne podatke vodje funkcije za zagotavljanje skladnosti.

5. Upravljalni organ ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika opredeli, nadzoruje in je odgovoren za izvajanje ponudnikove ureditve upravljanja, ki zagotavlja neodvisnost funkcije za zagotavljanje skladnosti, vključno z razdelitvijo odgovornosti pri organizaciji ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, preprečevanjem navzkrižja interesov in premišljenim upravljanjem sistemskih tveganj, prepoznanih na podlagi člena 34.
6. Upravljalni organ redno, vsaj enkrat letno potrjuje in pregleduje strategije in politike za zatiranje, obvladovanje, spremljanje in zmanjševanje tveganj, prepoznanih na podlagi člena 34, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena zelo velika spletna platforma ali zelo velik spletni iskalnik.
7. Upravljalni organ nameni dovolj časa obravnavi ukrepov v zvezi z obvladovanjem tveganja. Dejavno sodeluje pri odločitvah v zvezi z obvladovanjem tveganja in zagotavlja, da se za obvladovanje tveganj, prepoznanih v skladu s členom 34, dodelijo ustrezni viri.

Člen 42

Obveznosti poročanja o preglednosti

1. Ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov objavijo poročila iz člena 15 najpozneje v dveh mesecih od datuma začetka uporabe iz člena 33(6), drugi pododstavek, nato pa vsaj vsakih šest mesecev.
2. V poročilih iz odstavka 1 tega člena, ki jih objavijo ponudniki zelo velikih spletnih platform, se poleg informacij iz člena 15 in člena 24(1) navedejo:
 - (a) človeški viri, ki jih ponudnik zelo velikih spletnih platform nameni moderiranju vsebin v zvezi s storitvijo, ki se ponuja v Uniji, za vsak ustrezní uradni jezik držav članic, vključno z izpolnjevanjem obveznosti iz členov 16 in 22 ter izpolnjevanjem obveznosti iz člena 20;
 - (b) kvalifikacije in jezikovno strokovno znanje oseb, ki izvajajo dejavnosti iz točke (a), ter usposabljanje in podporo temu osebju;

- (c) kazalnike točnosti in s tem povezane informacije iz člena 15(1), točka (e), za vsak uradni jezik držav članic.

Poročila se objavijo v vsaj enem od uradnih jezikov držav članic.

3. Ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov poleg informacij iz člena 24(2) v poročila iz odstavka 1 tega člena vključijo informacije o povprečnem mesečnem številu prejemnikov storitve za vsako državo članico.
4. Ponudniki zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov najpozneje tri mesece po prejemu vsakega revizijskega poročila na podlagi odstavka 37(4) brez nepotrebnega odlašanja po zaključku koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža in Komisiji pošljejo in javno objavijo:
 - (a) poročilo o rezultatih ocene tveganja na podlagi člena 34;
 - (b) specifične ukrepe za zmanjšanje tveganja, uvedene na podlagi člena 35(1);

- (c) revizijsko poročilo iz člena 37(4);
 - (d) poročilo o izvedbi revizijskih priporočil iz člena 37(6);
 - (e) po potrebi informacije o posvetovanjih, ki jih je ponudnik izvedel v podporo ocenam tveganja in zasnovi ukrepov za zmanjšanje tveganja.
5. Kadar ponudnik zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov meni, da bi lahko objava informacij na podlagi odstavka 4 povzročila razkritje zaupnih informacij navedenega ponudnika ali prejemnikov storitve ali precejšnje ranljivosti za varnost njegove storitve, ogrozi javno varnost ali škoduje prejemnikom, lahko takšne informacije odstrani iz javno razpoložljivih poročil. V tem primeru koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža in Komisiji posreduje popolna poročila in priloži obrazložitev razlogov za odstranitev informacij iz javno razpoložljivih poročil.

Člen 43

Pristojbina za nadzor

1. Komisija ponudnikom zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov ob določitvi na podlagi člena 33 zaračuna letno pristojbino za nadzor.
2. Skupni znesek letnih pristojbin za nadzor krije ocenjene stroške, ki jih ima Komisija v zvezi s svojimi nadzornimi nalogami na podlagi te uredbe, zlasti stroške, povezane z določitvijo na podlagi člena 33, vzpostavitvijo, vzdrževanjem in delovanjem podatkovne zbirke na podlagi člena 24(5) ter sistemom za izmenjavo informacij na podlagi člena 85, napotitvami na podlagi člena 59, podporo Odboru na podlagi člena 62 ter nadzornimi nalogami na podlagi člena 56 in oddelkom 4 poglavja IV.
3. Ponudnikom zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov se na podlagi člena 33 za vsako storitev, za katero so bili določeni, zaračuna letna pristojbina za nadzor.

Komisija sprejme izvedbene akte s katerimi določitvi znesek letne pristojbine za nadzor za vsakega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika. Pri sprejemanju teh izvedbenih aktov Komisija uporablja metodologijo, določeno v delegiranem aktu iz odstavka 4 tega člena, in spoštuje načela iz odstavka 5 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 88.

4. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 87 v zvezi z določitvijo podrobne metodologije in postopkov za:

- (a) določitev ocenjenih stroškov iz odstavka 2;
- (b) določitev posameznih letnih pristojbin za nadzor iz odstavka 5, točki (b) in (c);
- (c) določitev najvišje skupne mejne vrednosti, določene v odstavku 5, točka (c), in
- (d) podrobne ureditve, potrebne za izvrševanje plačil.

Pri sprejemanju teh delegiranih aktov Komisija spoštuje načela iz odstavka 5 tega člena.

5. Izvedbeni akt iz odstavka 3 in delegirani akt iz odstavka 4 spoštujeta naslednja načela:

- (a) pri oceni skupnega zneska letne pristojbine za nadzor se upoštevajo stroški, nastali v prejšnjem letu;
- (b) letna pristojbina za nadzor je sorazmerna s številom povprečnih mesečnih aktivnih prejemnikov v Uniji vsake zelo velike spletne platforme ali vsakega zelo velikega spletnega iskalnika, določenega na podlagi člena 33;

- (c) skupni znesek letne pristojbine za nadzor, ki se zaračuna določenemu ponudniku zelo velike spletne platforme ali zelo velikega iskalnika, v nobenem primeru ne presega 0,05 % njegovega svetovnega letnega neto prihodka v predhodnem poslovnem letu.
6. Individualne letne pristojbine za nadzor, ki se zaračunajo na podlagi odstavka 1 tega člena, so zunanji namenski prejemki v skladu s členom 21(5) Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
7. Komisija letno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o skupnem znesku stroškov, nastalih zaradi izpolnjevanja nalog na podlagi te uredbe, in skupnem znesku posameznih letnih pristojbin za nadzor, zaračunanih v predhodnem letu.

¹ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

ODDELEK 6

DRUGE DOLOČBE V ZVEZI Z OBVEZNOSTMI GLEDE POTREBNE SKRBNOSTI

Člen 44

Standardi

1. Komisija se posvetuje z Odborom ter podpira in spodbuja razvoj in izvedbo prostovoljnih standardov, ki jih ustrezni evropski in mednarodni organi za standardizacijo določijo vsaj v zvezi z:
 - (a) elektronsko predložitvijo prijav na podlagi člena 16;
 - (b) predlogami, zasnovo in postopkovnimi standardi za komunikacijo s prejemniki storitve na uporabniku prijazen način o omejitvah, ki izhajajo iz pogojev in njihovih sprememb;
 - (c) elektronsko predložitvijo prijav zaupanja vrednih prijaviteljev na podlagi člena 22, vključno prek vmesnikov za aplikacijsko programiranje;
 - (d) specifičnimi vmesniki, vključno z vmesniki za aplikacijsko programiranje, za olajšanje izpolnjevanja obveznosti iz členov 39 in 40;
 - (e) revizijo zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov na podlagi člena 37;

- (f) interoperabilnostjo odložišč oglasov iz člena 39(2);
 - (g) prenosom podatkov med posredniki oglaševanja v podporo obveznostim glede preglednosti na podlagi člena 26(1), točke (b), (c) in (d);
 - (h) tehničnimi ukrepi, ki omogočajo izpolnjevanje obveznosti v zvezi z oglaševanjem iz te uredbe, vključno z obveznostmi glede vidnih oznak za oglase in komercialna sporočila iz člena 26;
 - (i) izbranimi vmesniki in predstavitevjo informacij o glavnih parametrih različnih vrst priporočilnih sistemov v skladu s členoma 27 in 38;
 - (j) standardi za ciljno usmerjene ukrepe za zaščito mladoletnikov na spletu.
2. Komisija podpira posodobitev standardov glede na tehnološki razvoj in ravnanje zadevnih prejemnikov storitve. Ustrezne informacije o posodobitvi standardov so na voljo javnosti in preprosto dostopne.

Člen 45
Kodeksi ravnanja

1. Komisija in Odbor spodbujata in olajšujeta pripravo prostovoljnih kodeksov ravnanja na ravni Unije kot prispevek k ustrezni uporabi te uredbe, zlasti ob upoštevanju specifičnih izzivov pri spopadanju z različnimi vrstami nezakonitih vsebin in sistemskih tveganj ter v skladu s pravom Unije, zlasti o konkurenci in varstvu osebnih podatkov.
2. Kadar se pojavi znatno sistemsko tveganje v smislu člena 34(1), ki se nanaša na več zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov, lahko Komisija povabi zadevne ponudnike zelo velikih spletnih platform ali zadevne ponudnike zelo velikih spletnih iskalnikov ter druge ponudnike zelo velikih spletnih platform, zelo velikih spletnih iskalnikov, spletnih platform in drugih posredniških storitev, kakor je ustrezno, pa tudi ustrezne pristojne organe, organizacije civilne družbe in druge ustrezne deležnike k sodelovanju pri pripravi kodeksov ravnanja, vključno z določitvijo zavez za sprejetje specifičnih ukrepov za zmanjševanje tveganj ter okvira za redno poročanje o vseh sprejetih ukrepih in njihovih rezultatih.

3. Komisija in Odbor ter, kadar je to ustrezno, drugi ustrezni organi si pri učinkovanju odstavkov 1 in 2 prizadevajo zagotoviti, da se v kodeksih ravnanja jasno določijo njihovi specifični cilji, navedejo ključni kazalniki uspešnosti za merjenje izpolnjevanja navedenih ciljev ter ustrezno upoštevajo potrebe in interese vseh zainteresiranih strani na ravni Unije, zlasti z državljani. Poleg tega si Komisija in Odbor prizadevata zagotoviti, da udeleženci redno poročajo Komisiji in zadevnim koordinatorjem digitalnih storitev v državi sedeža o vseh sprejetih ukrepih in njihovih rezultatih, izmerjenih na podlagi navedenih ključnih kazalnikov uspešnosti. Pri ključnih kazalnikih uspešnosti in zavezah glede poročanja se upoštevajo razlike v velikosti in zmogljivosti različnih udeležencev.
4. Komisija in Odbor ocenita, ali kodeksi ravnanja izpolnjujejo namene določene v odstavkih 1 in 3, ter redno spremljata in ovrednotita izpolnjevanje njihovih ciljev, ob upoštevanju ključnih kazalnikov uspešnosti, ki jih lahko vsebujejo. Svoje sklepne ugotovitve objavita.

Komisija in Odbor tudi spodbujata in olajšujeta redne preglede in prilagoditve kodeksov ravnanja.

V primeru sistematičnega nespoštovanja kodeksov ravnanja lahko Komisija in Odbor pozoveta podpisnike kodeksov ravnanja, naj sprejmejo potrebne ukrepe.

Člen 46

Kodeksi ravnanja za spletno oglaševanje

1. Komisija spodbuja in olajšuje pripravo prostovoljnih kodeksov ravnanja na ravni Unije s strani ponudnikov spletnih platform in drugih ustreznih ponudnikov storitev, kot so ponudniki storitev posredovanja spletnega oglaševanja, drugih akterjev, vključenih v vrednostno verigo programatičnega oglaševanja, ali organizacij, ki zastopajo prejemnike storitev, in organizacij civilne družbe ali ustreznih organov v podporo dodatni preglednosti za akterje v vrednostni verigi spletnega oglaševanja, ki presega zahteve členov 26 in 39.
2. Komisija si prizadeva zagotoviti, da so kodeksi ravnanja namenjeni učinkovitemu prenosu informacij, ki v celoti spoštuje pravice in interese vseh udeležениh strani ter konkurenčnemu, preglednemu in pravičnemu okolju spletnega oglaševanja v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, zlasti o konkurenci in varstvu zasebnosti in osebnih podatkov. Komisija si prizadeva zagotoviti, da se s kodeksi ravnanja obravnava vsaj:
 - (a) prenos informacij, ki jih hranijo ponudniki posredovanja spletnega oglaševanja, prejemnikom storitve v zvezi z zahtevami iz člena 26(1), točke (b), (c) in (d);
 - (b) prenos informacij, ki jih hranijo ponudniki posredovanja spletnega oglaševanja, v odložišča na podlagi člena 39.

- (c) pomembne informacije o monetizaciji podatkov.
3. Komisija spodbuja razvoj kodeksov ravnanja do ... [eno leto od datuma začetka uporabe te uredbe] in začetek njihove uporabe do ... [18 mesecev od datuma začetka uporabe te uredbe].
 4. Komisija vse akterje v vrednostni verigi spletnega oglaševanja iz odstavka 1 spodbuja, da podpirajo zaveze iz kodeksov ravnanja in jih spoštujejo.

Člen 47

Kodeksi ravnanja za dostopnost

1. Komisija spodbuja in olajšuje pripravo kodeksov ravnanja na ravni Unije v sodelovanju s ponudniki spletnih platform in drugih ustreznih ponudnikov storitev, organizacij, ki zastopajo prejemnike storitve, in organizacij civilne družbe ali ustreznih organov, da bi spodbujali polno in učinkovito enakopravno udeležbo z izboljšanjem dostopa do spletnih storitev, ki prek svoje prvotne zasnove ali naknadne prilagoditve obravnavajo posebne potrebe invalidov.

2. Komisija si prizadeva zagotoviti, da se s kodeksi ravnanja zasleduje cilj zagotavljanja, da so te storitve dostopne v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, da bi se invalidom karseda povečala predvidljiva uporaba teh storitev. Komisija si prizadeva zagotoviti, da se s kodeksi ravnanja obravnavajo vsaj naslednji cilji:
- (a) zasnova in prilagajanje storitev, da bodo dostopne invalidom, tako da bodo zaznavne, uporabne, razumljive in zanesljive;
 - (b) pojasnitev, kako storitve izpolnjujejo veljavne zahteve glede dostopnosti, in dajanje teh informacij na voljo javnosti na dostopen način za invalide;
 - (c) dajanje na voljo informacij, obrazcev in ukrepov, zagotovljenih na podlagi te uredbe, na tak način, da jih je preprosto najti in razumeti ter so dostopni invalidom.
3. Komisija spodbuja razvoj kodeksov ravnanja do ... [eno leto od datuma začetka uporabe te uredbe] in začetek njihove uporabe do ... [18 mesecev od datuma začetka uporabe te uredbe].

Člen 48

Krizni protokoli

1. Odbor lahko Komisiji priporoči, naj v skladu z odstavki 2, 3 in 4 začne pripravo prostovoljnih kriznih protokolov za obravnavo kriz. Te krize so strogo omejene na izredne okoliščine, ki vplivajo na javno varnost ali javno zdravje.
2. Komisija spodbuja in olajšuje sodelovanje ponudnikom zelo velikih spletnih platform, zelo velikih spletnih iskalnikov in po potrebi ponudnikom drugih spletnih platform ali drugih spletnih iskalnikov pri pripravi, preskušanju in uporabi navedenih kriznih protokolov. Komisija si prizadeva zagotoviti, da ti krizni protokoli vključujejo enega ali več naslednjih ukrepov:
 - (a) vidno prikazovanje informacij o krizi, ki jih zagotovijo organi držav članic ali se zagotovijo na ravni Unije ali pa jih, odvisno od okoliščin krize, zagotovijo drugi ustrezní verodostojni organi;
 - (b) zagotavljanje, da ponudnik posredniških storitev določi posebno kontaktno točko za krizno upravljanje; kadar je ustrezno, je to lahko elektronska kontaktna točka iz člena 11 ali, v primeru ponudnikov zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov, odgovorna oseba za zagotavljanje skladnosti iz člena 41;

- (c) prilagoditev virov, namenjenih izpolnjevanju obveznosti iz členov 16, 20, 22, 23 in 35, potrebam, ki so se pojavile zaradi krize, kadar je ustrezno.
3. Komisija v pripravo in preskušanje kriznih protokolov ter nadzor nad njihovo uporabo po potrebi vključi organe držav članic, lahko pa tudi organe, urade in agencije Unije. Kadar je potrebno in ustrezno, lahko Komisija v pripravo kriznih protokolov vključi tudi organizacije civilne družbe ali druge ustrezne organizacije.
4. Komisija si prizadeva zagotoviti, da krizni protokoli jasno določajo vse od naslednjega:
- (a) specifične parametre za opredelitev specifične izredne okoliščine, ki naj bi se obravnavala s kriznim protokolom, in njegove cilje;
 - (b) vlogo vsakega udeleženca in ukrepe, ki jih mora vzpostaviti pri pripravi in ob začetku izvajanja kriznega protokola;
 - (c) jasen postopek za določitev, kdaj je treba začeti izvajati krizni protokol;
 - (d) jasen postopek za določitev obdobja, v katerem je treba sprejeti ukrepe, potrebne ob začetku izvajanja kriznega protokola, ki je strogo omejeno na to, kar je potrebno za obravnavo zadevnih izrednih okoliščin;

- (e) zaščitne ukrepe za obravnavo vseh negativnih vplivov na uresničevanje temeljnih pravic, določenih v Listini, zlasti svobode izražanja in obveščanja ter pravice do nediskriminacije;
 - (f) postopek za javno poročanje o vseh sprejetih ukrepih, njihovem trajanju in rezultatih po koncu krize.
5. Če Komisija meni, da krizni protokol ne zagotavlja učinkovite obravnave krize ali varovanja uresničevanja temeljnih pravic iz odstavka 4, točka (e), od udeležencev zahteva, naj revidirajo krizni protokol, tudi s sprejetjem dodatnih ukrepov.

Poglavje IV

Izvajanje, sodelovanje, kazni in izvrševanje

ODDELEK 1

PRISTOJNI ORGANI IN NACIONALNI KOORDINATORJI DIGITALNIH STORITEV

Člen 49

Pristojni organi in koordinatorji digitalnih storitev

1. Države članice določijo enega ali več pristojnih organov, ki so odgovorni za nadzor ponudnikov posredniških storitev in izvrševanje te uredbe (v nadaljnjem besedilu: pristojni organi).

2. Države članice enega od pristojnih organov imenujejo za svojega koordinatorja digitalnih storitev. Koordinator digitalnih storitev je pristojen za vse zadeve v zvezi z nadzorom in izvrševanjem te uredbe v posamezni državi članici, razen če ni zadevna država članica nekaterih specifičnih nalog ali sektorjev dodelila drugim pristojnim organom. V vsakem primeru je koordinator digitalnih storitev pristojen za zagotavljanje usklajevanja na nacionalni ravni v zvezi z navedenimi zadevami ter za prispevanje k učinkovitemu in doslednemu nadzoru in izvrševanju te uredbe po vsej Uniji.

V ta namen koordinatorji digitalnih storitev sodelujejo med seboj, z drugimi nacionalnimi pristojnimi organi, Odborom in Komisijo, in to brez poseganja v možnost držav članic, da zagotovijo mehanizme sodelovanja in redne izmenjave stališč med koordinatorjem digitalnih storitev in drugimi nacionalnimi organi, kadar je to ustrezno za opravljanje njihovih posameznih nalog.

Kadar država članica poleg koordinatorja digitalnih storitev imenuje enega ali več pristojnih organov, zagotovi, da so naloge navedenih organov in koordinatorja digitalnih storitev jasno opredeljene ter da pri njihovem opravljanju tesno in učinkovito sodelujejo.

3. Države članice imenujejo koordinatorje digitalnih storitev do ... [15 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe].

Države članice javno objavijo, Komisiji in Odboru pa sporočijo ime svojega pristojnega organa, določenega za koordinatorja digitalnih storitev, ter informacije o tem, kako je mogoče vzpostaviti stik z njim. Zadevna država članica Komisiji in Odboru sporoči imena drugih pristojnih organov iz odstavka 2 in njihove zadevne naloge.

4. Določbe iz členov 50, 51 in 56, ki se uporabljajo za koordinatorje digitalnih storitev, se uporabljajo tudi za vse druge pristojne organe, ki jih države članice imenujejo v na podlagi odstavka 1 tega člena.

Člen 50

Zahteve za koordinatorje digitalnih storitev

1. Države članice zagotovijo, da njihovi koordinatorji digitalnih storitev nepristransko, pregledno in pravočasno opravljajo svoje naloge na podlagi te uredbe. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi koordinatorji digitalnih storitev vse potrebne vire za opravljanje svojih nalog, vključno z zadostnimi tehničnimi, finančnimi in človeškimi viri za ustrezen nadzor vseh ponudnikov posredniških storitev v njihovi pristojnosti. Vsaka država članica zagotovi, da ima njen koordinator digitalnih storitev zadostno avtonomijo pri upravljanju svojega proračuna v okviru splošnih omejitev proračuna, da ne bi negativno vplivala na neodvisnost koordinatorja digitalnih storitev.

2. Koordinatorji digitalnih storitev pri opravljanju svojih nalog in izvajanju pooblastil v skladu s to uredbo ravnajo popolnoma neodvisno. Niso izpostavljeni neposrednemu ali posrednemu zunanjemu vplivu niti ne zahtevajo ali sprejemajo navodil od katerega koli drugega javnega organa ali zasebnega subjekta.
3. Odstavek 2 tega člena ne posega v naloge koordinatorjev digitalnih storitev v sistemu nadzora in izvrševanja, določenem v tej uredbi, ter v sodelovanje z drugimi pristojnimi organi v skladu s členom 49(2). Odstavek 2 tega člena ne preprečuje izvajanja sodnega nadzora in tudi ne posega v sorazmerne zahteve glede odgovornosti v zvezi s splošnimi dejavnostmi koordinatorjev digitalnih storitev, kot so finančni odhodki ali poročanje nacionalnim parlamentom, če te zahteve ne ogrožajo doseganja ciljev te uredbe.

Člen 51

Pooblastila koordinatorjev digitalnih storitev

1. Kadar je to potrebno za opravljanje njihovih nalog na podlagi te uredbe, imajo koordinatorji digitalnih storitev naslednja pooblastila za preiskovanje v zvezi z ravnanjem ponudnikov posredniških storitev, ki spadajo v pristojnost njihove države članice:
 - (a) pooblastilo, da od navedenih ponudnikov in vseh drugih oseb, ki delujejo v okviru svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti ter za katere se lahko razumno domneva, da so seznanjene z informacijami v zvezi z domnevno kršitvijo te uredbe, vključno z organizacijami, ki izvajajo revizije iz člena 37 in člena 75(2), zahtevajo, da brez nepotrebnega odlašanja predložijo take informacije;
 - (b) pooblastilo, da izvajajo inšpekcijske preglede v vseh prostorih, ki jih navedeni ponudniki ali navedene osebe uporabljajo v okviru svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, ali da od pravosodnega organa v njihovi državi članici zahtevajo, da odredi takšne inšpekcijske preglede, ali da izvajanje takšnih inšpekcijskih pregledov zahtevajo od drugih javnih organov, z namenom preučitve, zasega, odvzema ali pridobitve izvodov informacij v zvezi z domnevno kršitvijo v kakršni koli obliki, ne glede na pomnilniški medij;
 - (c) pooblastilo, da od katerega koli člana osebja ali predstavnika navedenih ponudnikov ali oseb zahtevajo pojasnila glede kakršnih koli informacij v zvezi z domnevno kršitvijo in z njihovim soglasjem s kakršnimi koli tehničnimi sredstvi zabeležijo odgovore.

2. Kadar je to potrebno za opravljanje njihovih nalog na podlagi te uredbo, imajo koordinatorji digitalnih storitev naslednja izvršilna pooblastila v zvezi s ponudniki posredniških storitev, ki spadajo v pristojnost njihove države članice:
- (a) pooblastilo, da sprejmejo zaveze navedenih ponudnikov v zvezi z njihovo skladnostjo s to uredbo in da te zaveze določijo za zavezujoče;
 - (b) pooblastilo, da odredijo prenehanje kršitev in po potrebi naložijo popravne ukrepe, sorazmerne s kršitvijo in potrebne za učinkovito ustavitve kršitve, ali da to zahtevajo od pravosodnega organa v njihovi državi članici;
 - (c) pooblastilo, da v skladu s členom 52 naložijo globe za neskladnost s to uredbo, vključno z neizpolnitvijo morebitnih preiskovalnih nalogov, izdanih na podlagi odstavka 1 tega člena, ali da naložitev glob zahtevajo od pravosodnega organa v njihovi državi članici;
 - (d) pooblastilo, da v skladu s členom 52 naložijo periodično denarno kazen za zagotovitev ustavitve kršitve v skladu z odločbo, izdano na podlagi točke (b) tega pododstavka, ali za neizpolnitev morebitnih preiskovalnih nalogov, izdanih na podlagi odstavka 1 tega člena, ali da naložitev periodične denarne kazni zahtevajo od pravosodnega organa v njihovi državi članici;

- (e) pooblastilo za sprejetje začasnih ukrepov za preprečitev nevarnosti resne škode ali za to, da od ustreznega pravosodnega organa zahtevajo, da to stori.

Kar zadeva prvi pododstavek, točki (c) in (d), imajo koordinatorji digitalnih storitev izvršilna pooblastila iz navedenih točk tudi v zvezi z drugimi osebami iz odstavka 1 v primeru neizpolnjevanja katerih koli odločb, ki so bile tem osebam izdane na podlagi navedenega odstavka. Ta izvršilna pooblastila izvajajo šele po tem, ko navedenim drugim osebami pravočasno predložijo vse ustrezne informacije v zvezi s takimi odločbami, vključno z veljavnim obdobjem, globami ali periodičnimi plačili, ki se lahko naložijo za neizpolnitev, ter možnimi pravnimi sredstvi.

- 3. Kadar je to potrebno za opravljanje njihovih nalog na podlagi te uredbe, imajo koordinatorji digitalnih storitev tudi pooblastilo za sprejemanje naslednjih ukrepov v zvezi s ponudniki posredniških storitev, ki spadajo v pristojnost njihove države članice, če so bila vsa druga pooblastila za zagotovitev prenehanja kršitve na podlagi tega člena izčrpana, ter kršitev ni bila odpravljena ali se nadaljuje in povzroča resno škodo, ki je ni mogoče preprečiti z izvajanjem drugih pooblastil na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava:
 - (a) zahtevajo lahko, da upravljalni organ navedenih ponudnikov brez nepotrebnega odlašanja preuči razmere, sprejme in predloži akcijski načrt, ki določa ukrepe, potrebne za ustavitev kršitve, zagotovi, da ponudnik sprejme navedene ukrepe, ter poroča o sprejetih ukrepih;

- (b) kadar koordinator digitalnih storitev meni, da ponudnik posredniških storitev ni ustrezno izpolnil zahtev iz točke (a), da kršitev ni bila odpravljena ali se nadaljuje in povzroča resno škodo ter ta kršitev vključuje kaznivo dejanje, ki ogroža življenje ali varnost oseb, od pristojnega pravosodnega organa njegove države članice zahteva, naj odredi začasno omejitev dostopa prejemnikov storitve, na katere se nanaša kršitev, ali, le kadar to ni tehnično izvedljivo, do spletnega vmesnika ponudnika posredniških storitev, na katerem je prišlo do kršitve.

Kadar koordinator digitalnih storitev ne ravna na zahtevo Komisije iz člena 82, pred predložitvijo zahteve iz prvega pododstavka, točka (b), tega odstavka, povabi zainteresirane strani, da v obdobju, ki ni krajše od dveh tednov, predložijo pisne pripombe, pri čemer opiše ukrepe, ki jih namerava zahtevati, in identificira predvidenega naslovnika ali naslovnike ukrepov. Ponudnik posredniških storitev, predvideni naslovnik ali naslovniki in vse druge tretje osebe, ki izkažejo zakoniti interes, imajo pravico sodelovati v postopku pred pristojnim pravosodnim organom. Vsak odrejeni ukrep je sorazmeren glede na naravo, resnost, ponavljanje in trajanje kršitve ter ne povzroča neupravičenega omejevanja dostopa zadevnih prejemnikov storitve do zakonitih informacij.

Omejitev dostopa velja za obdobje štirih tednov, pri čemer lahko pristojni pravosodni organ s svojo odločbo koordinatorju digitalnih storitev dovoli, da to obdobje podaljša za nadaljnja enako dolga obdobja, in določi največje število podaljšanj. Koordinator digitalnih storitev podaljša obdobje le, kadar ob upoštevanju pravic in interesov vseh strani, na katere vpliva navedena omejitev, ter vseh ustreznih okoliščin, vključno z vsemi informacijami, ki mu jih zagotovijo ponudnik posredniških storitev, naslovnik ali naslovniki in vse druge tretje osebe, ki so izkazale zakoniti interes, meni, da sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) ponudnik posredniških storitev ni sprejel ukrepov, potrebnih za ustavitev kršitve;
- (b) glede na število prizadetih prejemnikov ter morebitni obstoj ustreznih in preprosto dostopnih alternativ začasna omejitev ne povzroča neupravičenega omejevanja dostopa prejemnikov storitve do zakonitih informacij.

Kadar koordinator digitalnih storitev meni, da sta pogoja iz tretjega pododstavka, točki (a) in (b), izpolnjena, obdobja pa na podlagi tretjega pododstavka ne more dodatno podaljšati, pristojnemu pravosodnemu organu predloži novo zahtevo iz prvega pododstavka, točka (b).

4. Pooblastila iz odstavkov 1, 2 in 3 ne posegajo v oddelek 3.
5. Ukrepi, ki jih koordinatorji digitalnih storitev sprejmejo pri izvajanju svojih pooblastil iz odstavkov 1, 2 in 3, so učinkoviti, odvrtilni in sorazmerni, pri njih pa se upoštevajo zlasti narava, resnost, ponavljanje in trajanje kršitve ali domnevne kršitve, na katero se nanašajo, kadar je ustrezno pa tudi ekonomska, tehnična in operativna zmogljivost zadevnega ponudnika posredniških storitev.
6. Države članice določijo posebna pravila in postopke za izvajanje pooblastil na podlagi odstavkov 1, 2 in 3 ter zagotovijo, da za vsakršno izvajanje navedenih pooblastil veljajo ustrezni zaščitni ukrepi, določeni v veljavnem nacionalnem pravu, v skladu z Listino in splošnimi načeli prava Unije. Zlasti se ti ukrepi sprejmejo le v skladu s pravico do spoštovanja zasebnega življenja in pravico do obrambe, vključno s pravico do izjave in dostopa do spisa, ter ob upoštevanju pravice vseh prizadetih strani do učinkovitega pravnega sredstva.

Člen 52

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe s strani ponudnikov posredniških storitev v njihovi pristojnosti, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo v skladu s členom 51.
2. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice o teh pravilih in ukrepih uradno obvestijo Komisijo in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.
3. Države članice zagotovijo, da je najvišji znesek glob, ki se lahko naložijo za neizpolnjevanje obveznosti iz te uredbe, 6 % letnega svetovnega prometa zadevnega ponudnika posredniških storitev v predhodnem poslovnem letu. Države članice zagotovijo, da je najvišji znesek globe, ki se lahko naloži za predložitev nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih informacij ali opustitev odgovora ali popravka nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih informacij ter neprivolitve v inšpekcijski pregled 1 % letnih prihodkov ali svetovnega prometa zadevnega ponudnika posredniških storitev ali osebe v predhodnem poslovnem letu.

4. Države članice zagotovijo, da je najvišji znesek periodične denarne kazni 5 % povprečnega svetovnega dnevnega prometa ali prihodkov zadevnega ponudnika posredniških storitev v predhodnem poslovnem letu na dan, izračunano od datuma, navedenega v zadevni odločitvi.

Člen 53

Pravica do vložitve pritožbe

Prejemniki storitve ter vsi organi, organizacije ali združenja, ki imajo pooblastilo za izvrševanje pravic iz te uredbe v njihovem imenu, imajo pravico, da pri koordinatorju digitalnih storitev države članice, v kateri se prejemnik storitve nahaja ali ima sedež, vložijo pritožbo zaradi domnevne kršitve te uredbe zoper ponudnike posredniških storitev. Koordinator digitalnih storitev oceni pritožbo in jo po potrebi pošlje koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža, pri čemer ji priloži tudi mnenje, če meni, da je to primerno. Kadar je za pritožbo pristojen drug pristojni organ v državi članici, koordinator digitalnih storitev, ki je prejel pritožbo, pošlje pritožbo navedenemu organu. Med temi postopki imata obe strani pravico biti zaslišani in biti ustrezno obveščeni o stanju pritožbe v skladu z nacionalnim pravom.

Člen 54
Odškodnina

Prejemniki storitve imajo pravico, da od ponudnikov posredniških storitev v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom zahtevajo odškodnino v zvezi s kakršno koli škodo ali izgubo, ki so jo utrpeli, ker so ponudniki kršili obveznosti na podlagi te uredbe.

Člen 55
Poročila o dejavnostih

1. Koordinatorji digitalnih storitev pripravijo letna poročila o svojih dejavnostih na podlagi te uredbo, vključno s številom pritožb, prejetih na podlagi člena 53, in pregledom nadaljnjega ukrepanja na njihovi podlagi. Koordinatorji digitalnih storitev letna poročila javno objavijo v strojno berljivi obliki, ob upoštevanju veljavnih pravil o zaupnosti informacij iz člena 84, ter jih posredujejo Komisiji in Odboru.
2. Letno poročilo vključuje tudi naslednje informacije:
 - (a) število in predmet odločb o ukrepanju zoper nezakonito vsebino in odločb o predložitvi informacij, ki jih v skladu s členoma 9 in 10 izda kateri koli nacionalni pravosodni ali upravni organ države članice zadevnega koordinatorja digitalnih storitev;

- (b) učinke navedenih odločb, kot se sporočijo koordinatorju digitalnih storitev v skladu s členoma 9 in 10.
3. Kadar je država članica na podlagi člena 49 določila več pristojnih organov, zagotovi, da koordinator digitalnih storitev pripravi enotno poročilo, ki zajema dejavnosti vseh pristojnih organov, ter da mu drugi zadevni pristojni organi zagotovijo vse ustrezne informacije in potrebno podporo.

ODDELEK 2

PRISTOJNOSTI, USKLAJENA PREISKAVA IN MEHANIZMI ZA DOSLEDNOST

Člen 56

Pristojnosti

1. Država članica, v kateri je glavni sedež ponudnika posredniških storitev, ima izključno pristojnost za nadzor in izvrševanje te uredbe, razen pristojnosti iz odstavkov 2, 3 in 4.
2. Komisija ima izključno pristojnost za nadzor in izvrševanje oddelka 5 poglavja III.

3. Komisija ima pristojnost za nadzor in izvrševanje te uredbe, razen tistih iz oddelka 5 poglavja III v zvezi s ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov.
4. Kadar Komisija ni začela postopkov za isto kršitev, ima država članica, v kateri je glavni sedež ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, pristojnost za nadzor in izvrševanje obveznosti na podlagi te uredbe, razen tistih iz oddelka 5 poglavja III v zvezi s temi ponudniki.
5. Države članice in Komisija v tesnem sodelovanju nadzorujejo in izvršujejo določbe te uredbe.
6. Kadar ponudnik posredniških storitev nima sedeža v Uniji, ima država članica, v kateri ima prebivališče ali sedež njegov pravni zastopnik, ali Komisija, kakor je ustrezno, v skladu z odstavkoma 1 in 4 tega člena pristojnost za nadzor in izvrševanje ustreznih obveznosti na podlagi te uredbe.
7. Kadar ponudnik posredniških storitev ne imenuje pravnega zastopnika v skladu s členom 13, imajo vse države članice pristojnost v skladu s tem členom, v primeru ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika pa ima pristojnost za nadzor in izvrševanje Komisija.

Kadar koordinator digitalnih storitev namerava izvajati pooblastila na podlagi tega odstavka, o tem obvesti vse druge koordinatorje digitalnih storitev in Komisijo ter zagotovi spoštovanje veljavnih zaščitnih ukrepov, določenih v Listini, zlasti v izogib temu, da bi bilo isto ravnanje sankcionirano več kot enkrat zaradi kršitve obveznosti iz te uredbe. Kadar namerava Komisija izvajati pooblastila iz tega odstavka, o tej nameri obvesti vse druge koordinatorje digitalnih storitev. Po obvestilu na podlagi tega odstavka druge države članice ne sprožijo postopkov za isto kršitev, kot je navedena v obvestilu.

Člen 57

Medsebojna pomoč

1. Koordinatorji digitalnih storitev in Komisija tesno sodelujejo in si medsebojno pomagajo pri dosledni in učinkoviti uporabi te uredbe. Medsebojna pomoč vključuje zlasti izmenjavo informacij v skladu s tem členom in dolžnost koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža, da vse koordinatorje digitalnih storitev v namembnih državah, odbor in Komisijo obvesti o začetku preiskave in nameri o sprejetju končne odločitve, vključno s svojo oceno, v zvezi z določenim ponudnikom posredniških storitev.

2. Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža lahko za namene preiskave od drugih koordinatorjev digitalnih storitev zahteva, da zagotovijo specifične informacije, ki jih imajo v zvezi z določenim ponudnikom posredniških storitev, ali da izvajajo svoja preiskovalna pooblastila iz člena 51(1) v zvezi s specifičnimi informacijami v svojih državah članicah. Po potrebi lahko koordinator digitalnih storitev, ki prejme zahtevo, vključi druge pristojne organe ali druge javne organe zadevne države članice.
3. Koordinator digitalnih storitev, ki prejme zahtevo na podlagi odstavka 2, jo izpolni in koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje dva meseca po njenem prejemu obvesti o sprejetem ukrepu, razen če:
 - (a) obseg ali predmet zahteve ni dovolj natančno določen, utemeljen ali sorazmeren glede na namene preiskave ali
 - (b) niti koordinator digitalnih storitev, ki prejme zahtevo, niti drug pristojni organ ali drug javni organ navedene države članice nimata zahtevanih informacij niti nimata dostopa do njih ali
 - (c) zahteve ni mogoče izpolniti, ne da bi kršili pravo Unije ali nacionalno pravo.

Koordinator digitalnih storitev, ki prejme zahtevo, zavrnitev utemelji z obrazloženim odgovorom v obdobju iz prvega pododstavka.

Člen 58

Čezmejno sodelovanje med koordinatorji digitalnih storitev

1. Kadar koordinator digitalnih storitev v namembni državi utemeljeno sumi, da je ponudnik posredniške storitve kršil to uredbo tako, da je negativno vplival na prejemnike storitve v državi članici tega koordinatorja digitalnih storitev, lahko, razen če je Komisija začela preiskavo za isto domnevno kršitev, od koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža zahteva, naj oceni zadevo ter sprejme preiskovalne in izvršilne ukrepe, potrebne za zagotovitev skladnosti s to uredbo.
2. Razen če je Komisija začela preiskavo za isto domnevno kršitev in na zahtevo vsaj treh koordinatorjev digitalnih storitev v namembnih državah, ki utemeljeno sumijo, da je določen ponudnik posredniških storitev kršil to uredbo tako, da je negativno vplival na prejemnike storitve v njihovih državah članicah, lahko Odbor zahteva, naj koordinator digitalnih storitev v državi sedeža oceni zadevo ter sprejme preiskovalne in izvršilne ukrepe, potrebne za zagotovitev skladnosti s to uredbo.
3. Zahteva na podlagi odstavka 1 oziroma odstavka 2 se ustrezno utemelji in vsebuje vsaj:
 - (a) kontaktno točko zadevnega ponudnika posredniških storitev, kot je določena v členu 11;

- (b) opis ustreznih dejstev, zadevnih določb te uredbe in razlogov, zakaj koordinator digitalnih storitev, ki je poslal zahtevo, ali Odbor sumi, da je ponudnik kršil to uredbo, vključno z opisom negativnih vplivov domnevne kršitve;
 - (c) vse druge informacije, za katere koordinator digitalnih storitev, ki je poslal zahtevo, ali Odbor meni, da so pomembne, kadar je ustrezno, tudi informacije, zbrane na lastno pobudo, ali predloge specifičnih preiskovalnih ali izvršilnih ukrepov, ki bi jih bilo treba sprejeti, vključno z začasnimi ukrepi.
4. Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža v največji možni meri upošteva zahtevo na podlagi odstavka 1 ali 2 tega člena. Kadar meni, da nima zadostnih informacij za ukrepanje na podlagi zahteve, in utemeljeno meni, da bi lahko koordinator digitalnih storitev, ki je poslal zahtevo, ali Odbor zagotovil dodatne informacije, lahko koordinator digitalnih storitev bodisi zahteva takšne informacije v skladu s členom 57 bodisi sproži skupno preiskavo na podlagi člena 60(1), v kateri sodeluje vsaj koordinator digitalnih storitev, ki je poslal zahtevo. Obdobje iz odstavka 5 tega člena se začasno prekine do predložitve navedenih dodatnih informacij ali do zavrnitve povabila k sodelovanju v skupni preiskavi.

5. Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža brez nepotrebnega odlašanja, vsekakor pa najpozneje v dveh mesecih od prejema zahteve na podlagi odstavka 1 ali 2 koordinatorju digitalnih storitev, ki je poslal zahtevo, in Odboru sporoči oceno domnevne kršitve in pojasnilo vseh s tem povezanih preiskovalnih ali izvršilnih ukrepov, sprejetih ali načrtovanih za zagotovitev skladnosti s to uredbo.

Člen 59

Predložitev zadeve Komisiji

1. Če v obdobju iz člena 58(5) ni sporočila ali če se Odbor ne strinja z oceno ali ukrepi, sprejetimi ali načrtovanimi na podlagi člena 58(5), ali v primerih iz člena 60(3), lahko Odbor zadevo predloži Komisiji skupaj z vsemi ustreznimi informacijami. Navedene informacije vključujejo vsaj zahtevo ali priporočilo, poslano koordinatorju za digitalne storitve v državi sedeža, oceno, ki jo je pripravil ta koordinator digitalnih storitev, razloge za nestrinjanje in vse dodatne informacije, ki utemeljujejo predložitev.
2. Komisija oceni zadevo v dveh mesecih od njene predložitve na podlagi odstavka 1 ter po posvetovanju s koordinatorjem digitalnih storitev v državi sedeža.

3. Kadar Komisija na podlagi odstavka 2 tega člena meni, da so ocena ali preiskovalni ali izvršilni ukrepi, sprejeti ali načrtovani na podlagi člena 58(5), nezadostni za zagotovitev učinkovitega izvrševanja ali drugače nezdržljivi s to uredbo, o svojem stališču obvesti koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža in Odbor ter od koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža zahteva, naj preuči zadevo.

Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža sprejme potrebne preiskovalne ali izvršilne ukrepe za zagotovitev skladnosti s to uredbo, pri čemer v največji možni meri upošteva stališča in zahtevo Komisije za pregled. Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža v dveh mesecih od zahteve za pregled obvesti Komisijo in koordinatorja digitalnih storitev, ki je poslal zahtevo, ali Odbor, ki je ukrepal na podlagi člena 58(1) ali (2).

Člen 60

Skupne preiskave

1. Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža lahko začne in vodi skupne preiskave s sodelovanjem enega ali več drugih zadevnih koordinatorjev digitalnih storitev:
 - (a) na lastno pobudo, da se preišče domnevna kršitev določenega ponudnika posredniških storitev v več državah članicah te uredbe, v sodelovanju z zadevnimi koordinatorji digitalnih storitev, ali

(b) na priporočilo Odbora, ki ukrepa na zahtevo vsaj treh koordinatorjev digitalnih storitev, ki izrazijo utemeljen sum, da so bili zaradi kršitve s strani določenega ponudnika posredniških storitev prizadeti prejemniki storitve v njihovih državah članicah.

2. Sodelovanje v skupni preiskavi na podlagi odstavka 1 lahko zahteva vsak koordinator digitalnih storitev, ki za to izkaže zakoniti interes. Skupna preiskava se zaključi v treh mesecih od njenega začetka, razen če se udeleženci ne dogovorijo drugače.

Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža svoje predhodno stališče o domnevni kršitvi sporoči najpozneje en mesec po izteku roka iz prvega pododstavka vsem koordinatorjem digitalnih storitev, Komisiji in Odboru. V predhodnem stališču se upoštevajo mnenja vseh drugih koordinatorjev digitalnih storitev, ki sodelujejo v skupni preiskavi. Kadar je ustrezno, se v tem predhodnem stališču navedejo tudi izvršilni ukrepi, ki jih je treba načrtovati.

3. Odbor lahko zadevo predloži Komisiji na podlagi člena 59, kadar:

(a) koordinator digitalnih storitev v državi sedeža svojega predhodnega stališča ni sporočil v roku iz odstavka 2;

- (b) se Odbor v bistvu ne strinja s predhodnim stališčem, ki ga je sporočil koordinator digitalnih storitev v državi sedeža ali
 - (c) koordinator digitalnih storitev v državi sedeža ni začel skupne preiskave takoj po prejemu priporočila Odbora na podlagi odstavka 1, točka (b).
4. Sodelujoči koordinatorji digitalnih storitev pri izvajanju skupne preiskave v dobri veri sodelujejo, pri tem pa, kadar je ustrezno, upoštevajo napotke koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža in priporočilo Odbora. Koordinatorji digitalnih storitev v namembni državi, ki sodelujejo v skupni preiskavi, lahko na zahtevo koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža ali po posvetovanju z njim izvajajo svoja preiskovalna pooblastila iz člena 51(1) v zvezi z zadevnimi ponudniki posredniških storitev domnevne kršitve, glede z informacij in prostorov na njihovem ozemlju.

ODDELEK 3
EVROPSKI ODBOR ZA DIGITALNE STORITVE

Člen 61

Evropski odbor za digitalne storitve

1. Ustanovi se neodvisna svetovalna skupina koordinatorjev digitalnih storitev za nadzor nad ponudniki posredniških storitev, imenovana Evropski odbor za digitalne storitve (v nadaljnjem besedilu: Odbor).
2. Odbor svetuje koordinatorjem digitalnih storitev in Komisiji v skladu s to uredbo za doseganje naslednjih ciljev:
 - (a) prispevati k dosledni uporabi te uredbe ter učinkovitemu sodelovanju koordinatorjev digitalnih storitev in Komisije v zvezi z zadevami, zajetimi s to uredbo;
 - (b) usklajevati smernice in analize, ki jih pripravijo Komisija, koordinatorji digitalnih storitev in drugi pristojni organi v zvezi z vprašanji, ki se pojavijo na celotnem notranjem trgu v zvezi z zadevami, zajetimi s to uredbo, ter prispevati k tem smernicam in analizam;
 - (c) podpirati koordinatorje digitalnih storitev in Komisijo pri nadzorovanju zelo velikih spletnih platform.

Člen 62
Struktura Odbora

1. Odbor sestavljajo koordinatorji digitalnih storitev, ki jih zastopajo uradniki na visoki ravni. Če ena ali več držav članic koordinatorja digitalnih storitev ne imenuje, to Odboru ne preprečuje izvajanja svojih nalog na podlagi te uredbe. Kadar to določa nacionalno pravo, lahko v Odboru poleg koordinatorja digitalnih storitev sodelujejo še drugi pristojni organi s specifičnimi operativnimi odgovornostmi za uporabo in izvrševanje te uredbe. Na sestanke se lahko povabijo drugi nacionalni organi, kadar so vprašanja, o katerih se razpravlja, pomembna zanje.
2. Odboru predseduje Komisija. Komisija sklicuje sestanke in pripravi dnevni red v skladu z nalogami Odbora na podlagi te uredbe in skladno z njegovim poslovníkom. Ko Odbor prejme zahtevo, da sprejme priporočilo na podlagi te uredbe, se da zahteva takoj na voljo drugim koordinatorjem digitalnih storitev prek sistema za izmenjavo informacij iz člena 85.
3. Vsaka država članica ima en glas. Komisija nima glasovalnih pravic.

Odbor sprejme akte z navadno večino. Odbor pri sprejemanju priporočila Komisiji iz člena 36(1), prvi pododstavek, glasuje v 48 urah po zahtevi predsednika Odbora.

4. Komisija zagotavlja upravno in analitično podporo dejavnostim Odbora na podlagi te uredbe.
5. Odbor lahko na sestanke povabi strokovnjake in opazovalce ter sodeluje z drugimi organi, uradi, agencijami in svetovalnimi skupinami Unije, po potrebi pa tudi z zunanjimi strokovnjaki. Odbor javno objavi rezultate tega sodelovanja.
6. Odbor se lahko posvetuje z zainteresiranimi stranmi in javno objavi rezultate takega posvetovanja.
7. Odbor sprejme svoj poslovnik po soglasju Komisije.

Člen 63

Naloge Odbora

1. Kadar je potrebno za izpolnjevanje ciljev iz člena 61(2), Odbor zlasti:
 - (a) podpira usklajevanje skupnih preiskav;

- (b) podpira pristojne organe pri analizi poročil in rezultatov revizij zelo velikih spletnih platform ali zelo velikih spletnih iskalnikov, ki jih je treba posredovati na podlagi te uredbe;
- (c) izda mnenja, priporočila ali nasvete koordinatorjem digitalnih storitev v skladu s to uredbo, pri čemer upošteva zlasti svobodo opravljanja storitev ponudnikov posredniških storitev;
- (d) svetuje Komisiji, naj sprejme ukrepe iz člena 66, in sprejme mnenja v zvezi z zelo velikimi spletnimi platformami ali zelo velikimi spletnimi iskalniki v skladu s to uredbo;
- (e) v sodelovanju z ustreznimi deležniki podpira in spodbuja razvoj in izvajanje evropskih standardov, smernic, poročil, predlog in kodeksov ravnanja iz te uredbe, tudi tako, da izdaja mnenja, ali priporočila o zadevah v zvezi s členom 44, ter prepoznavanje nastajajočih vprašanj v zvezi z zadevami, zajetimi s to uredbo.

2. Koordinatorji digitalnih storitev in, kadar je ustrezno, drugi pristojni organi, ki ne upoštevajo mnenj, zahtev ali priporočil, ki so naslovljeni nanje in jih je sprejel Odbor, pri poročanju na podlagi te uredbe ali ob sprejetju ustreznih sklepov, kakor je ustrezno, navedejo razloge za svojo odločitev, pa tudi pojasnilo v zvezi s preiskavami in ukrepi, ki so jih izvedli.

ODDELEK 4
NADZOR, PREISKAVE, IZVRŠEVANJE IN SPREMLJANJE
V ZVEZI S PONUDNIKI ZELO VELIKIH SPLETNIH PLATFORM
IN ZELO VELIKIH SPLETNIH ISKALNIKOV

Člen 64

Razvoj strokovnega znanja in zmogljivosti

1. Komisija v sodelovanju s koordinatorji digitalnih storitev in Odborom razvija strokovno znanje in zmogljivosti Unije, po potrebi tudi z napotitvijo osebja iz držav članic.
2. Poleg tega Komisija v sodelovanju s koordinatorji digitalnih storitev in Odborom usklajuje ocenjevanje sistemskih in nastajajočih težav po vsej Uniji v zvezi z zelo velikimi spletnimi platformami ali zelo velikimi spletnimi iskalniki o zadevah, zajetih s to uredbo.
3. Komisija lahko koordinatorje digitalnih storitev, Odbor in druge organe, urade in agencije Unije z ustreznim strokovnim znanjem zaprosi za podporo pri ocenjevanju sistemskih in nastajajočih vprašanj po vsej Uniji na podlagi te uredbe.
4. Države članice sodelujejo s Komisijo zlasti prek svojih zadevnih koordinatorjev digitalnih storitev in, kadar je ustrezno, drugih pristojnih organov, tudi tako, da dajo na voljo svoje strokovno znanje in zmogljivosti.

Člen 65

Izvrševanje obveznosti ponudnikov zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov

1. Komisija lahko za namene preiskovanja, ali ponudniki zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe, preiskovalna pooblastila iz tega oddelka izvaja že pred začetkom postopka na podlagi člena 66(2). Ta pooblastila lahko izvaja na lastno pobudo ali na zahtevo na podlagi odstavka 2 tega člena.
2. Kadar koordinator digitalnih storitev utemeljeno sumi, da ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika krši določbe oddelka 5 poglavja III ali sistematično krši katero koli od določb te uredbe, zaradi česar so huje prizadeti prejemniki storitve v njegovi državi članici, lahko Komisiji prek sistema za izmenjavo informacij iz člena 85 pošlje zahtevo, naj zadevo oceni.
3. Zahteva na podlagi odstavka 2 se ustrezno utemelji in vsebuje vsaj:
 - (a) kontaktno točko zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, kakor je določeno v členu 11;

- (b) opis relevantnih dejstev, zadevne določbe te uredbe in razloge, zakaj koordinator digitalnih storitev, ki je poslal zahtevo, sumi, da je ponudnik zadevne zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika kršil to uredbo, vključno z opisom dejstev, iz katerih je razvidno, da gre pri domnevni kršitvi za sistemsko kršitev;
- (c) vse druge informacije, za katere koordinator digitalnih storitev, ki je poslal zahtevo, meni, da so relevantne, kadar je ustrezno, tudi informacije, zbrane na lastno pobudo.

Člen 66

Začetek postopkov Komisije in sodelovanje v preiskavi

1. Komisija lahko začne postopke za morebitno sprejetje sklepov na podlagi členov 73 in 74 v zvezi z zadevnim ravnanjem ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, za katerega Komisija sumi, da je kršil katero koli od določb te uredbe.
2. Kadar se Komisija odloči začeti postopek na podlagi odstavka 1 tega člena, o tem prek sistema za izmenjavo informacij iz člena 85 obvesti vse koordinatorje digitalnih storitev in odbor, pa tudi zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika.

Koordinatorji digitalnih storitev po prejemu obvestila o začetku postopkov Komisiji brez nepotrebnega odlašanja pošljejo vse informacije, ki jih imajo o kršitvi.

Če Komisija začne postopek na podlagi odstavka 1 tega člena, koordinator digitalnih storitev, ali drug pristojni organ, kadar je ustrezno, ni več pooblaščen za nadzor in izvrševanje po tej uredbi na podlagi člena 56(4).

3. Komisija lahko pri izvajanju svojih pooblastil za preiskovanje na podlagi te uredbe zahteva individualno ali skupno podporo vseh koordinatorjev digitalnih storitev, ki jih zadeva domnevna kršitev, vključno s koordinatorjem digitalnih storitev v državi sedeža. Koordinatorji digitalnih storitev, ki so prejeli tako zahtevo, in vsak drug pristojni organ, kadar ga je vključil koordinator digitalnih storitev, resnično in pravočasno sodelujejo s Komisijo ter imajo pravico izvajati svoja pooblastila za preiskovanje iz člena 51(1) v zvezi s ponudnikom zadevne zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika o informacijah, osebah in prostorih, ki so na ozemlju njihove države članice, in v skladu z zahtevo.

4. Komisija predloži koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža in Odboru vse relevantne informacije o izvajanju pooblastil iz členov 67 do 72 in svoje predhodne ugotovitve iz člena 79(1). Odbor predloži Komisiji svoja stališča o predhodnih ugotovitvah v obdobju, določenem na podlagi člena 79(2). Komisija vsa stališča Odbora v največji možni meri upošteva pri svojem sklepu.

Člen 67

Zahteve za informacije

1. Da bi Komisija lahko opravljala naloge, ki jih ima na podlagi tega oddelka, lahko s preprosto zahtevo ali sklepom od zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ter vsake druge fizične ali pravne osebe, ki deluje v okviru svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti ter za katero se lahko razumno domneva, da je seznanjena z informacijami v zvezi z domnevno kršitvijo, vključno z organizacijami, ki izvajajo revizije iz člena 37 in člena 75(2), zahteva, da takšne informacije zagotovi v razumnem obdobju.

2. Komisija pri pošiljanju preproste zahteve za informacije zadevnemu ponudniku zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali drugi osebi iz odstavka 1 tega člena navede pravno podlago in namen zahteve ter določi zahtevane informacije, obdobje, v katerem jih je treba zagotoviti, in globe za predložitev nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih informacij, določene v členu 74.
3. Kadar Komisija s sklepom zahteva, naj zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druga oseba iz odstavka 1 tega člena zagotovi informacije, navede pravno podlago in namen zahteve ter določi zahtevane informacije in obdobje, v katerem jih je treba zagotoviti. Poleg tega navede globe, določene v členu 74, in navede ali naloži periodične denarne kazni, določene v členu 76. Opozori tudi na pravico, da sklep pregleda Sodišče Evropske unije.

4. Ponudniki zadevne zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druga oseba iz odstavka 1 ali njihovi zastopniki, v primeru pravnih oseb pa tudi podjetja ali družbe, ali, kadar nimajo pravne osebnosti, osebe, ki so po zakonu ali njihovi ustavi pooblašcene, da jih zastopajo, predložijo zahtevane informacije v imenu zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druge osebe iz odstavka 1. Pooblašчени odvetniki lahko predložijo informacije v imenu svojih strank. Stranke so kljub temu v celoti odgovorne, če so predložene informacije nepopolne, nepravilne ali zavajajoče.
5. Na zahtevo Komisije koordinatorji digitalnih storitev in drugi pristojni organi Komisiji zagotovijo vse potrebne informacije za izvajanje nalog, ki jih ima na podlagi tega oddelka.
6. Komisija po pošiljanju enostavnega zahtevka ali sklepa iz odstavka 1 tega člena brez nepotrebnega odlašanja pošlje kopijo koordinatorjem digitalnih storitev prek sistema za izmenjavo informacij iz člena 85.

Člen 68

Pooblastila za opravljanje razgovorov in pridobivanje izjav

1. Da bi lahko Komisija opravljala naloge, ki jih ima na podlagi tega oddelka, lahko opravi razgovore z vsemi fizičnimi ali pravnimi osebami, ki soglašajo s tem, za zbiranje informacij glede predmeta preiskave v zvezi z domnevno kršitvijo. Komisija ima pravico, da tak razgovor snema z ustreznimi tehničnimi sredstvi.
2. Če razgovor iz odstavka 1 poteka v prostorih, ki niso prostori Komisije, ta o tem obvesti koordinatorja digitalnih storitev države članice, na ozemlju katere poteka razgovor. Če zadevni koordinator digitalnih storitev tako zahteva, lahko njegovi uradniki pri razgovoru sodelujejo z uradniki in drugimi spremljevalnimi osebami, ki jih je za vodenje razgovora pooblastila Komisija.

Člen 69

Pooblastilo za izvajanje inšpekcijskih pregledov

1. Da bi lahko Komisija opravljala naloge, ki jih ima na podlagi tega oddelka, lahko izvaja vse potrebne inšpekcijske preglede v prostorih zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druge osebe iz člena 67(1).

2. Uradniki in druge spremljevalne osebe, ki jih Komisija pooblasti za izvajanje inšpekcijskega pregleda, so pooblaščen, da:
- (a) vstopijo v vse prostore, na zemljišče in v prevozna sredstva zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druge zadevne osebe;
 - (b) pregledajo poslovne knjige in druge evidence v zvezi z zagotavljanjem zadevne storitve, ne glede na nosilec, na katerem so shranjeni;
 - (c) vzamejo ali pridobijo kopije ali izvlečke iz takih poslovnih knjig ali drugih evidenc v vseh oblikah;
 - (d) od ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druge zadevne osebe zahtevajo, da omogoči dostop do svoje organizacije, delovanja, informacijskega sistema, algoritmov, ravnanja s podatki in poslovnih praks ter da evidentira ali dokumentira dana pojasnila;
 - (e) pečatijo vse prostore, ki se uporabljajo v okviru trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druge zadevne osebe, ter poslovne knjige ali druge evidence za obdobje in v obsegu, ki sta potrebna za inšpekcijski pregled;

- (f) od vsakega predstavnika ali člana osebja ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druge zadevne osebe zahtevajo pojasnila o dejstvih ali dokumentih, povezanih s predmetom in namenom pregleda, ter zabeležijo odgovore;
 - (g) naslovijo vprašanja v zvezi s predmetom in namenom inšpekcijskega pregleda na vsakega takega predstavnika ali člana osebja ter njegove odgovore zabeležijo.
3. Inšpekcijski pregledi se lahko izvajajo s pomočjo revizorjev ali strokovnjakov, ki jih imenuje Komisija na podlagi člena 72(2), in s koordinatorjem digitalnih storitev ali drugimi pristojnimi nacionalnimi organi države članice, na ozemlju katere se bo izvajal inšpekcijski pregled.
4. Kadar izročene poslovne knjige ali druge evidence, povezane z zagotavljanjem zadevne storitve, niso popolne ali kadar so odgovori na vprašanja, zastavljena na podlagi odstavka 2 tega člena, nepravilni, nepopolni ali so zavajajoči, uradniki in druge spremljevalne osebe, ki jih je Komisija pooblastila za izvajanje inšpekcijskega pregleda, izvajajo svoja pooblastila na podlagi predložitve pisnega pooblastila, v katerem sta navedena predmet in namen pregleda ter kazni, določene v členih 74 in 76. Komisija pred inšpekcijskim pregledom koordinatorja digitalnih storitev države članice, na ozemlju katere se bo izvajal inšpekcijski pregled, o tem pravočasno obvesti.

5. Uradniki in druge spremljevalne osebe, ki jih pooblasti Komisija, revizorji in strokovnjaki, ki jih imenuje Komisija, koordinator digitalnih storitev ali drugi pristojni organi države članice, na ozemlju katere se inšpekcijski pregled izvaja, lahko med inšpekcijskimi pregledi od ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druge zadevne osebe zahtevajo, da predloži pojasnila o svoji organizaciji, delovanju, informacijskem sistemu, algoritmih, ravnanju s podatki in poslovanju, ter lahko naslovijo vprašanja na njihovo ključno osebje.
6. Ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druga zadevna fizična ali pravna oseba mora sodelovati v inšpekcijskem pregledu, ki ga s sklepom odredi Komisija. V sklepu so navedeni predmet in namen inšpekcijskega pregleda, datum začetka in kazni, določene v členih 74 in 76, ter pravica, da sklep pregleda Sodišče Evropske unije. Komisija se pred sprejetjem tega sklepa posvetuje s koordinatorjem digitalnih storitev države članice, na ozemlju katere bo opravljen inšpekcijski pregled.

7. Uradniki koordinatorja digitalnih storitev države članice, na ozemlju katere se bo inšpekcijski pregled izvajal, in druge osebe, ki jih ta koordinator pooblasti ali imenuje, na zahtevo tega koordinatorja digitalnih storitev ali Komisije aktivno pomagajo uradnikom in drugim spremljevalnim osebam, ki jih pooblasti Komisija v zvezi s pregledom. Za to imajo pooblastila, navedena v odstavku 2.
8. Kadar uradniki in druge spremljevalne osebe, ki jih pooblasti Komisija, ugotovijo, da ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druga zadevna oseba nasprotuje inšpekcijskemu pregledu, odrejenemu na podlagi tega člena, jim država članica, na ozemlju katere naj bi pregled potekal, na zahtevo teh uradnikov ali drugih spremljajočih oseb in v skladu z nacionalnim pravom države članice zagotovi potrebno pomoč, tudi v obliki prisilnih ukrepov, ki jih sprejme pristojni organ za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, da jim omogoči izvedbo inšpekcijskega pregleda, kadar je to ustrezno na podlagi nacionalnega prava.
9. Če je za pomoč iz odstavka 8 potrebno dovoljenje nacionalnega pravosodnega organa v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice, koordinator digitalnih storitev te države članice zaprosi zanj na zahtevo uradnikov in drugih spremljajočih oseb, ki jih pooblasti Komisija. Prošnja za tako odobritev se lahko uporabi tudi kot previdnostni ukrep.

10. Kadar se zaprosi za dovoljenje iz odstavka 9, nacionalni pravosodni organ, ki odloča o zadevi, preveri, ali je sklep Komisije o odreditvi inšpekcijskega pregleda pristen in da predvideni prisilni ukrepi niso niti samovoljni niti pretirani glede na predmet inšpekcijskega pregleda. Pri takem preverjanju lahko nacionalni pravosodni organ neposredno ali prek koordinatorjev digitalnih storitev zadevne države članice Komisijo zaprosi za podrobna pojasnila, zlasti glede razlogov, na podlagi katerih Komisija sumi o kršitvi te uredbe, glede resnosti domnevne kršitve in glede vpletenosti ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druge zadevne osebe. Vendar pa nacionalni pravosodni organ ne presoja o potrebnosti inšpekcijskega pregleda niti ne zahteva informacij iz spisa Komisije. Zakonitost sklepa Komisije lahko preverja le Sodišče Evropske unije.

Člen 70

Začasni ukrepi

1. Kadar je nujno zaradi tveganja resne škode za prejemnike storitve, lahko Komisija v okviru postopka, na podlagi katerega se lahko sprejme sklep o neskladnosti na podlagi člena 73(1), na podlagi *prima facie* ugotovitve kršitve s sklepom odredičasne ukrepe zoper zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika.

2. Sklep na podlagi odstavka 1 se uporablja v določenem obdobju in ga je mogoče podaljšati, kolikor je to potrebno in primerno.

Člen 71

Zaveze

1. Če se zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika med postopkom na podlagi tega oddelka zaveže, da bo zagotovil skladnost z ustreznimi določbami te uredbe, lahko Komisija s sklepom določi, da so navedene zaveze zavezujoče za zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, in izjavi, da dodatnih razlogov za ukrepanje ni.
2. Komisija lahko na zahtevo ali na lastno pobudo znova začne postopke:
 - (a) kadar je bistveno spremenjeno katero koli od dejstev, na katerih je temeljil sklep;
 - (b) kadar zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ravna v nasprotju s svojimi zavezami ali

- (c) kadar je sklep temeljil na nepopolnih, nepravilnih ali zavajajočih informacijah, ki jih je predložil zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druga oseba iz člena 67(1).
3. Kadar Komisija meni, da z zavezami zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ni mogoče zagotoviti dejanske skladnosti z ustreznimi določbami te uredbe, ob zaključku postopkov zavrne navedene zaveze z obrazloženim sklepom.

Člen 72

Ukrepi spremljanja

1. Komisija lahko za namene opravljanja nalog, ki jih ima na podlagi tega oddelka, sprejme ukrepe, potrebne za spremljanje učinkovitega izvajanja te uredbe in skladnosti z njo s strani ponudnikov zelo velike spletne platforme in zelo velikih spletnih iskalnikov. Komisija jim lahko odredi, da morajo zagotoviti dostop do svojih podatkovnih zbirk in algoritmov ter pojasnila v zvezi z njimi. Takšni ukrepi lahko vključujejo naložitev obveznosti ponudnikom zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, da hranijo vse dokumente, za katere se šteje, da so potrebni za oceno izvajanja in skladnosti obveznosti na podlagi te uredbe.

2. Ukrepi na podlagi odstavka 1 lahko vključujejo imenovanje neodvisnih zunanjih strokovnjakov in revizorjev ter strokovnjakov in revizorjev pristojnih nacionalnih organov s soglasjem zadevnega organa za pomoč Komisiji pri spremljanju dejanskega izvajanja in skladnosti z ustreznimi določbami te uredbe in zagotovitev specifičnega strokovnega znanja Komisiji.

Člen 73

Neskladnost

1. Komisija sprejme sklep o neskladnosti, kadar ugotovi neskladnost zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika z enim od naslednjega:
 - (a) ustreznimi določbami te uredbe;
 - (b) začasnimi ukrepi, odrejenimi na podlagi člena 70;
 - (c) zavezami, ki so zavezujoče na podlagi člena 71.

2. Komisija pred sprejetjem sklepa na podlagi odstavka 1 sporoči svoje predhodne ugotovitve zadevnemu ponudniku zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika. Komisija v predhodnih ugotovitvah pojasni ukrepe, ki jih namerava sprejeti ali za katere meni, da bi jih moral sprejeti zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika za učinkovito obravnavanje predhodnih ugotovitev.
3. Komisija v sklepu, sprejetem na podlagi odstavka 1, odredi, da mora zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika v razumnem obdobju, ki je v njem določen, sprejeti ukrepe, potrebne za zagotovitev skladnosti s sklepom na podlagi odstavka 1, in zagotoviti informacije o ukrepih, ki jih ta ponudnik namerava sprejeti za skladnost s sklepom.
4. Zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika Komisiji predloži opis ukrepov, ki jih je sprejel za zagotovitev skladnosti s sklepom na podlagi odstavka 1 po njihovi izvedbi.
5. Kadar Komisija ugotovi, da pogoji iz odstavka 1 niso izpolnjeni, s sklepom konča preiskavo. Sklep se začne uporabljati takoj.

Člen 74

Globe

1. Komisija lahko v sklepu iz člena 73 zadevnemu ponudniku zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika naloži globe, ki ne presegajo 6 % njegovega skupnega svetovnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu, kadar ugotovi, da ponudnik namerno ali iz malomarnosti:
 - (a) krši ustrezne določbe te uredbe;
 - (b) ne izpolnjuje sklepa, s katerim so odrejeni začasni ukrepi na podlagi člena 70, ali
 - (c) ne izvede zaveze, ki je bila s sklepom na podlagi člena 71 določena za zavezujočo.

2. Komisija lahko sprejme sklep, s katerim zadevnemu ponudniku zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali drugi fizični ali pravni osebi iz člena 67(1) naloži globe, ki ne presegajo 1 % skupnega letnega prihodka ali svetovnega prometa v predhodnem poslovnem letu, kadar namerno ali iz malomarnosti:
 - (a) v odziv na preprosto zahtevo ali zahtevo na podlagi sklepa na podlagi člena 67 predloži nepravilne, nepopolne ali zavajajoče informacije;
 - (b) v določenem obdobju ne odgovori na zahtevo za informacije iz sklepa;

- (c) v obdobju, ki ga določi Komisija, ne popravi nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih informacij, ki jih je predložil član osebja, ali ne predloži ali zavrne predložitev popolnih informacij;
 - (d) ne sodeluje v inšpekcijskem pregledu na podlagi člena 69;
 - (e) ne izvede ukrepov, ki jih je sprejela Komisija na podlagi člena 72 ali
 - (f) ne izpolnjuje pogojev za dostop do spisa Komisije na podlagi člena 79(4).
3. Komisija pred sprejetjem sklepa na podlagi odstavka 2 tega člena sporoči svoje predhodne ugotovitve zadevnemu ponudniku zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali drugi osebi iz člena 67(1).
4. Komisija pri določitvi zneska globe upošteva naravo, resnost, trajanje in ponavljanje kršitve, za globe, naložene na podlagi odstavka 2, pa tudi nastalo zamudo v postopku.

Člen 75

Okrepljeni nadzor nad ukrepi za odpravo kršitev obveznosti

iz oddelka 5 poglavja III

1. Kadar Komisija na podlagi člena 73 sprejme sklep v zvezi s kršitvijo ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika katere od določb iz oddelka 5 poglavja III, uporabi sistem okrepljenega nadzora iz tega člena. Pri tem v največji možni meri upošteva vsako mnenje Odbora na podlagi tega člena.
2. Komisija v sklepu iz člena 73 od zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika zahteva, da v razumnem obdobju, določenem v sklepu, pripravi akcijski načrt, v katerem določi potrebne ukrepe za ustavitev ali odpravo kršitve, ter ga sporoči koordinatorjem digitalnih storitev, Komisiji in Odboru. Ti ukrepi vključujejo zavezo za izvedbo neodvisne revizije v skladu s členom 37(3) in (4) o izvajanju drugih ukrepov ter opredelijo identiteto revizorjev in metodologijo, časovni raspored in nadaljnje ukrepe po reviziji. Ukrepi lahko po potrebi vključujejo tudi zavezo o sodelovanju pri ustreznem kodeksu ravnanja iz člena 45.

3. Odbor v enem mesecu od prejema akcijskega načrta Komisiji sporoči svoje mnenje o načrtu. Komisija v enem mesecu po prejemu tega mnenja odloči, ali ukrepi iz akcijskega načrta zadostujejo za ustavitev ali odpravo kršitve, in določi razumno obdobje za njihovo izvedbo. Pri tem sklepu se upošteva morebitna zaveza spoštovanju ustreznih kodeksov ravnanja. Komisija nato spremlja izvajanje akcijskega načrta. V ta namen ponudnik zadevne zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika Komisiji brez nepotrebnega odlašanja, ko je na voljo, pošlje revizijsko poročilo in jo obvešča o sprejetih ukrepih za izvajanje akcijskega načrta. Komisija lahko, kadar je to potrebno za tako spremljanje, od zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika zahteva, da predloži dodatne informacije v razumnem obdobju, ki ga določi Komisija.

Komisija Odbor in koordinatorje digitalnih storitev obvešča o izvajanju akcijskega načrta in o njegovem spremljanju.

4. Komisija lahko sprejme potrebne ukrepe v skladu s to uredbo, zlasti s členom 76(1), točka (e), in členom 82(1), kadar:
- (a) zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika v ustreznem obdobju ne predloži nobenega akcijskega načrta, revizijskega poročila, potrebnih posodobitev ali dodatnih informacij;
 - (b) Komisija zavrne predlagani akcijski načrt, ker meni, da v njem določeni ukrepi ne zadostujejo za ustavitev ali odpravo kršitve ali
 - (c) Komisija na podlagi revizijskega poročila, vseh predloženih posodobitev ali dodatnih informacij ali drugih ustreznih informacij, ki so ji na voljo, meni, da izvajanje akcijskega načrta ne zadostuje za ustavitev ali odpravo kršitve.

Člen 76

Periodične denarne kazni

1. Komisija lahko sprejme sklep, s katerim zadevnemu ponudniku zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali drugi osebi iz člena 67(1), kakor je ustrezno, naloži periodične denarne kazni, ki ne presegajo 5 % povprečnega dnevnega dohodka ali svetovnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu na dan, izračunano od dneva, imenovanega s sklepom, da navedenega ponudnika ali osebo prisili k:
- (a) predložitvi pravih in popolnih informacij v odziv na sklep, s katerim se zahtevajo informacije, na podlagi člena 67;

- (b) sodelovanju v inšpekcijskem pregledu, ki ga je Komisija odredila s sklepom na podlagi člena 69;
 - (c) upoštevanju sklepa na podlagi člena 70(1), s katerim so odrejeni začasni ukrepi;
 - (d) izpolnitvi zavez, določenih za zavezujoče s sklepom na podlagi člena 71(1);
 - (e) upoštevanju sklepa na podlagi člena 73(1), kadar je ustrezno, vključno z zahtevami, ki jih vsebuje v zvezi z akcijskim načrtom iz člena 75.
2. Kadar zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druga oseba iz člena 67(1) izpolni obveznost, za izvršitev katere je bila določena periodična denarna kazen, lahko Komisija določi nižji končni znesek periodične denarne kazni od tistega na podlagi prvotnega sklepa.

Člen 77

Zastaralni rok za naložitev kazni

1. Za pooblastila, prenesena na Komisijo v skladu s členoma 74 in 76, se uporablja petletni zastaralni rok.
2. Rok začne teči na dan, ko je storjena kršitev. Vendar v primeru trajajočih ali ponavljajočih se kršitev rok začne teči na dan prenehanja kršitve.

3. Z vsakim ukrepom, ki ga sprejme Komisija ali koordinator digitalnih storitev zaradi preiskave ali postopka v zvezi s kršitvijo, se zastaralni rok za naložitev glob ali periodičnih denarnih kazni pretrga. Ukrepi, zaradi katerih se zastaralni rok pretrga, vključujejo zlasti:
 - (a) zahteve Komisije ali koordinatorja digitalnih storitev za informacije;
 - (b) inšpekcijski pregled;
 - (c) začetek postopka s strani Komisije na podlagi člena 66(1).
4. Po vsakem pretrganju začne zastaralni rok teči znova. Vendar zastaralni rok za naložitev glob ali periodičnih denarnih kazni preteče najpozneje na dan, ko se izteče obdobje, enako dvakratnemu obdobju zastaralnega roka, ne da bi Komisija naložila globo ali periodično denarno kazen. Ta rok se podaljša za čas, za katerega je bil zastaralni rok začasno prekinjen na podlagi odstavka 5.
5. Zastaralni rok za naložitev glob ali periodičnih denarnih kazni se začasno prekine, dokler o sklepu Komisije tečejo postopki pred Sodiščem Evropske unije.

Člen 78

Zastaralni rok za izvrševanje kazni

1. Za pooblastilo Komisije za izvrševanje sklepov, sprejetih v skladu s členoma 74 in 76, se uporablja petletni zastaralni rok.
2. Rok začne teči na dan, ko sklep postane pravnomočen.
3. Zastaralni rok za izvrševanje kazni se pretrga:
 - (a) z uradnim obvestilom o sklepu, s katerim se spremeni prvotni znesek globe ali periodične denarne kazni ali zavrne vloga za spremembo;
 - (b) z vsakim ukrepom, ki ga sprejme Komisija ali država članica na zahtevo Komisije zaradi izvršitve plačila globe ali periodične denarne kazni.
4. Po vsakem pretrganju začne zastaralni rok teči znova.
5. Zastaralni rok za izvrševanje kazni se začasno prekine za toliko časa, dokler:
 - (a) traja plačilni rok;
 - (b) je začasno ustavljena izvršitev plačila na podlagi odločbe Sodišča Evropske unije ali odločbe nacionalnega sodišča.

Člen 79

Pravica do izjave in dostop do spisa

1. Komisija pred sprejetjem sklepa na podlagi člena 73(1), člena 74 ali člena 76 zadevnemu ponudniku zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali drugi osebi iz člena 67(1) zagotovi priložnost za izjavo v zvezi s:
 - (a) predhodnimi ugotovitvami Komisije, vključno z vsemi zadevami, proti katerim Komisija ugovarja in
 - (b) ukrepi, ki bi jih Komisija lahko nameravala sprejeti zaradi predhodnih ugotovitev iz točke (a).
2. Zadevni ponudnik zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druga oseba iz člena 67(1) lahko predloži svoje pripombe k predhodnim ugotovitvam Komisije v razumnem obdobju, ki ga Komisija določi v predhodnih ugotovitvah in ne sme biti krajši kot 14 dni.
3. Sklepi Komisije temeljijo samo na nasprotovanjih, v zvezi s katerimi so imele zadevne strani možnost dati pripombe.

4. Pravica do obrambe zadevnih strani se v postopkih v celoti spoštuje. Zadevne strani imajo pravico do dostopa do spisa Komisije pod pogoji izpogajanega razkritja in ob upoštevanju zakonitega interesa zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika ali druge osebe za varovanje njihovih poslovnih skrivnosti. Komisija je pooblaščenca, da v primeru nestrinjanja med stranmi sprejme sklepe, v katerih določi takšne pogoje razkritja. Pravica do dostopa do spisa Komisije se ne uporablja za zaupne informacije in notranje dokumente Komisije, Odbora, koordinatorjev digitalnih storitev, drugih pristojnih organov ali drugih javnih organov držav članic. Zlasti se ne uporablja za korespondenco med Komisijo in navedenimi organi. Nič v tem odstavku ne preprečuje Komisiji, da razkrije in uporabi informacije, ki so potrebne za dokazovanje kršitve.
5. Informacije, zbrane na podlagi členov 67, 68 in 69, se uporabijo samo za namen te uredbe.

Člen 80

Objava sklepov

1. Komisija objavi sklepe, ki jih sprejme na podlagi člena 70(1), člena 71(1) ter členov 73 do 76. V taki objavi so navedena imena strani in glavna vsebina sklepa, vključno z vsemi naloženimi kaznimi.

2. Pri objavi se upoštevajo pravice in zakoniti interesi zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika, vseh drugih oseb iz člena 67(1) in vseh tretjih oseb za varovanje njihovih zaupnih informacij.

Člen 81

Nadzor Sodišča Evropske unije

V skladu s členom 261 PDEU ima Sodišče Evropske unije neomejeno pristojnost za nadzor sklepov, s katerimi je Komisija naložila globe ali periodične denarne kazni. Naloženo globo ali periodično denarno kazen lahko prekliče, zniža ali zviša.

Člen 82

Zahteve za omejitve dostopa in sodelovanje z nacionalnimi sodišči

1. Kadar so bila vsa pooblastila za zagotovitev prenehanja kršitve te uredbe na podlagi tega oddelka izčrpana, vendar kršitev ni bila odpravljena in povzroča resno škodo, ki je ni mogoče preprečiti z izvajanjem drugih pooblastil na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, lahko Komisija od koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža zadevnega ponudnika zelo velike spletne platforme ali zelo velikega spletnega iskalnika zahteva, da ukrepa na podlagi člena 51(3).

Komisija pred predložitvijo take zahteve koordinatorju digitalnih storitev povabi zainteresirane strani, da v obdobju, ki ni krajši od 14 delovnih dni, predložijo pisne pripombe, pri čemer opiše ukrepe, ki jih namerava zahtevati, in identificira predvidenega naslovnika ali naslovnike ukrepov.

2. Kadar je potrebno zaradi usklajene uporabe te uredbe, lahko Komisija pristojnemu pravosodnemu organu iz člena 51(3) na lastno pobudo predloži pisne pripombe. Ob dovoljenju zadevnega pravosodnega organa lahko predloži tudi ustne pripombe.

Komisija lahko samo za namene priprave svojih pripomb od navedenega pravosodnega organa zahteva, naj ji pošlje ali zagotovi pošiljanje vseh dokumentov, potrebnih za oceno zadeve.

3. Ko nacionalno sodišče odloči o zadevi, ki je že predmet sklepa, ki ga Komisija sprejme na podlagi te uredbe, to nacionalno sodišče ne sprejme nobene odločitve, ki bi bila v nasprotju s tem sklepom Komisije. Nacionalna sodišča se prav tako izogibajo sprejemanju odločb, ki bi bile v nasprotju s sklepom, ki ga namerava sprejeti Komisija v že začetem postopku na podlagi te uredbe. Zato lahko nacionalno sodišče oceni, ali je potrebno, da svoje postopke ustavi. To ne posega v člen 267 PDEU.

Člen 83

Izvedbeni akti v zvezi s posredovanjem Komisije

V zvezi s posredovanjem Komisije, zajetim s tem oddelkom, lahko Komisija sprejme izvedbene akte glede praktičnih ureditev za:

- (a) postopke na podlagi členov 69 in 72;
- (b) zaslišanja iz člena 79;
- (c) izpogajano razkritje informacij iz člena 79.

Pred sprejemanjem kakršnih koli ukrepov na podlagi prvega pododstavka tega člena Komisija objavi osnutek teh ukrepov in povabi vse zainteresirane strani, naj predložijo svoje pripombe v obdobju, ki ga določi v osnutku in ni krajši od enega meseca. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 88.

ODDELEK 5

SKUPNE DOLOČBE O IZVRŠEVANJU

Člen 84

Poslovna skrivnost

Brez poseganja v izmenjavo in uporabo informacij iz tega poglavja Komisija, Odbor, pristojni organi držav članic ter njihovi zadevni uradniki, uslužbenci in druge osebe, ki delujejo pod njihovim nadzorom, ter vse druge vključene fizične ali pravne osebe, vključno z revizorji in strokovnjaki, imenovanimi na podlagi člena 72(2), ne razkrijejo informacij, ki so jih pridobili ali si jih izmenjali na podlagi te uredbe ter za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti.

Člen 85

Sistem za izmenjavo informacij

1. Komisija vzpostavi in vzdržuje zanesljiv in varen sistem za izmenjavo informacij, ki podpira komunikacijo med koordinatorji digitalnih storitev, Komisijo in Odborom. Drugim pristojnim organom se lahko odobri dostop do tega sistema, kadar je to potrebno za opravljanje nalog, ki so jim dodeljene v skladu s to uredbo.
2. Koordinatorji digitalnih storitev, Komisija in Odbor uporabljajo sistem za izmenjavo informacij za vso komunikacijo na podlagi te uredbe.

3. Komisija sprejme izvedbene akte za določitev praktičnih in operativnih ureditev za delovanje sistema za izmenjavo informacij in njegovo interoperabilnost z drugimi ustreznimi sistemi. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 88.

Člen 86

Zastopanje

1. Brez poseganja v Direktivo (EU) 2020/1828 ali katero koli drugo vrsto zastopanja na podlagi nacionalnega prava imajo prejemniki posredniških storitev vsaj pravico, da pooblastijo organ, organizacijo ali združenje za uveljavljanje pravic, dodeljenih s to uredbo v njihovem imenu, če organ, organizacija ali združenje izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - (a) deluje neprofitno;
 - (b) je pravilno ustanovljen/-a/-o v skladu s pravom države članice;
 - (c) statutarno določeni cilji organa, organizacije ali združenja vključujejo zakoniti interes za zagotovitev skladnosti s to uredbo.
2. Ponudniki spletnih platform sprejmejo potrebne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kršitve, ki jih predložijo organi, organizacije ali združenja iz odstavka 1 tega člena v imenu prejemnikov storitve prek mehanizmov iz člena 20(1), obravnavajo, odločitve o njih pa sprejemajo prednostno in brez nepotrebnega odlašanja.

ODDELEK 6

DELEGIRANI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 87

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 24, 33, 37, 40 in 43 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje takemu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz členov 24, 33, 37, 40 in 43 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 24, 33, 37, 40 in 43, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 88

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za digitalne storitve. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Poglavje V

Končne določbe

Člen 89

Spremembe Direktive 2000/31/ES

1. Členi 12 do 15 Direktive 2000/31/ES se črtajo.
2. Sklicevanje na člene 12 do 15 Direktive 2000/31/ES se šteje za sklicevanje na člen 4, 5, 6 oziroma 8 te uredbe.

Člen 90

Sprememba Direktive (EU) 2020/1828

V Prilogi I k Direktivi (EU) 2020/1828 se doda naslednja točka:

„(68) Uredba (EU) .../...Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah) (UL L ..., ...)“⁺“

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko, datum in sklic na UL za to uredbo.

Člen 91

Pregled

1. Komisija do ... [tri leta po datumu začetka uporabe te uredbe] ovrednoti morebiten učinek te uredbe na razvoj in gospodarsko rast malih in srednjih podjetij ter o tem poroča Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.

Komisija do ... [tri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ovrednoti in poroča Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o:

- (a) uporabi člena 33, vključno s področjem uporabe ponudnikov posredniških storitev, za katere veljajo obveznosti iz oddelka 5 poglavja III te uredbe;
- (b) načinu, kako ta uredba vpliva na druge pravne akte, zlasti akte iz člena 2(3) in (4).

2. Komisija do ... [pet let po datumu začetka veljavnosti te uredbe] in nato vsakih pet let ovrednoti to uredbo ter o tem poroča Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.

V tem poročilu se obravnava zlasti:

- (a) uporaba odstavka 1, drugi pododstavek, točki (a) in (b);
- (b) prispevek te uredbe k poglobitvi in učinkovitemu delovanju notranjega trga posredniških storitev, zlasti kar zadeva čezmejno zagotavljanje digitalnih storitev;
- (c) uporaba členov 13, 16, 20, 21, 45 in 46;
- (d) obseg obveznosti za mala podjetja in mikropodjetja;
- (e) učinkovitost mehanizmov nadzora in izvrševanja;
- (f) vpliv na spoštovanje pravice do svobode izražanja in obveščanja.

3. Poročilu iz odstavkov 1 in 2 se, kadar je ustrezno, priloži predlog spremembe te uredbe.

4. Komisija v poročilu iz odstavka 2 tega člena oceni tudi letna poročila koordinatorjev digitalnih storitev o njihovih dejavnostih, ki jih predložijo Komisiji in Odboru na podlagi člena 55(1), in o njih poroča.
5. Za namen odstavka 2 države članice in Odbor pošljejo informacije na zahtevo Komisije.
6. Komisija pri izvajanju vrednotenij iz odstavka 2 upošteva stališča in ugotovitve Evropskega parlamenta, Sveta ter drugih ustreznih organov ali virov in posebno pozornost nameni malim in srednjim podjetjem ter položaju novih konkurentov.
7. Komisija do ... [tri leta od datuma začetka uporabe te uredbe] po posvetovanju z Odborom oceni delovanje Odbora in uporabo člena 43, pri čemer upošteva prva leta uporabe te uredbe, ter o tem poroča Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru. Na podlagi ugotovitev in mnenja Odbora, ki se upošteva v največji možni meri, se temu poročilu po potrebi priloži predlog spremembe te uredbe v zvezi s strukturo Odbora.

Člen 92

Pričakovana uporaba za ponudnike zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov

Ta uredba se za ponudnike zelo velikih spletnih platform in zelo velikih spletnih iskalnikov, določenih na podlagi člena 33(4), začne uporabljati štiri mesece po uradnem obvestilu zadevnemu ponudniku iz člena 33(6), kadar je ta datum pred ... [15 mesecev po datumu začetka veljavnosti ali 1. januarja 2024, kar je pozneje].

Člen 93

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Ta uredba se uporablja od ... [15 mesecev po datumu začetka veljavnosti ali 1. januarja 2024, kar je pozneje].

Člen 24(2), (3) in (6), člen 33(3) do (6), člen 37(7), člen 40(13), člen 43 ter oddelki 4, 5 in 6 poglavja IV se uporabljajo od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica